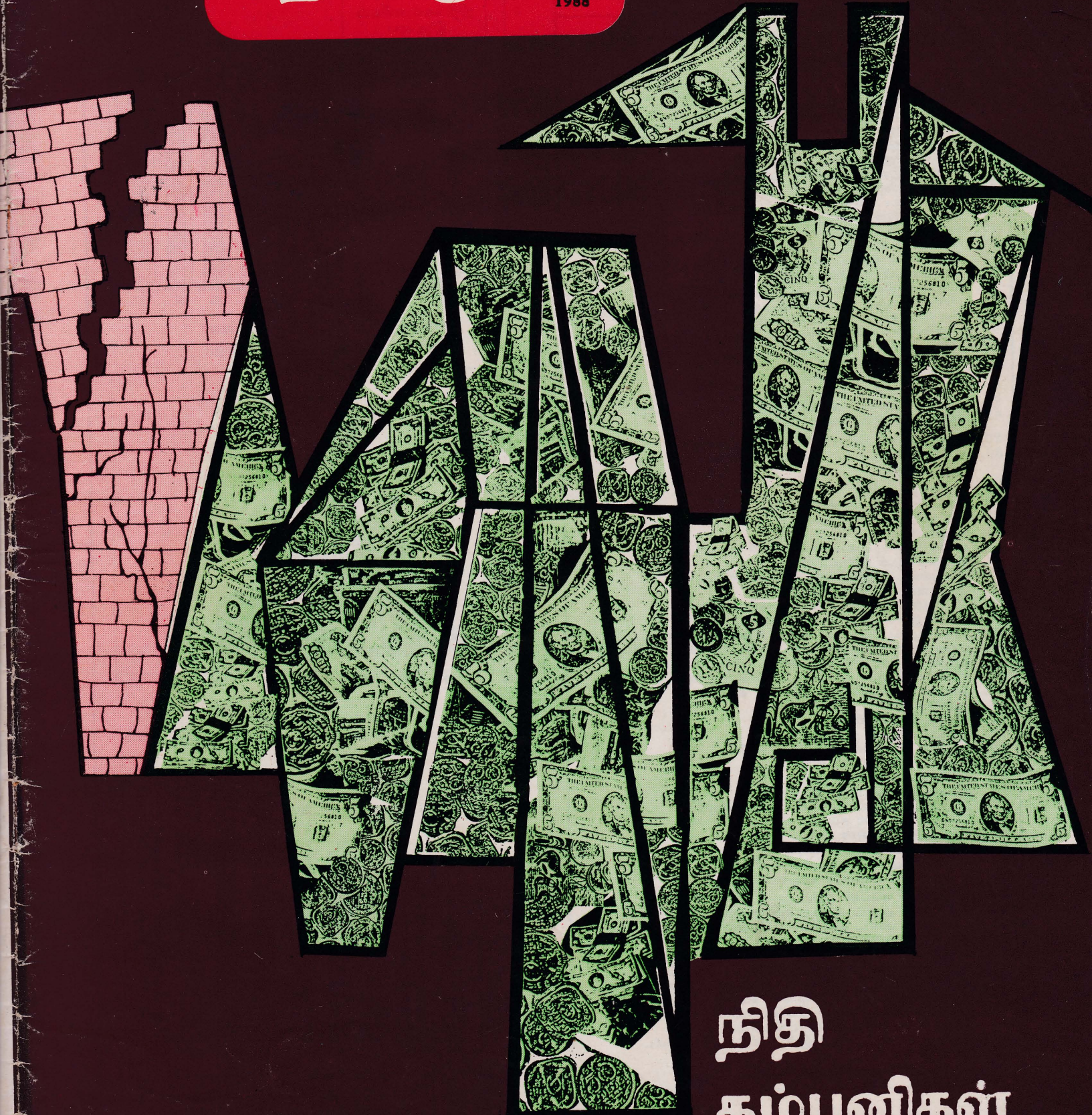


பொருளியல் நோக்கு

ஜூலை
1988



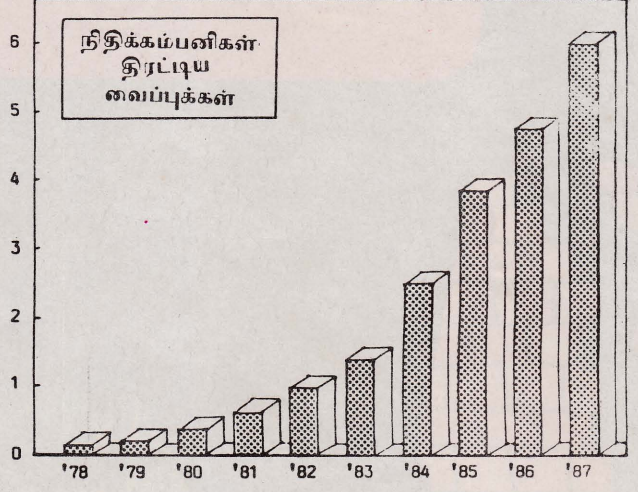
நிதி
கம்பனிகள்

நிதிக்கம்பனிகளின் செயலாற்றுகை

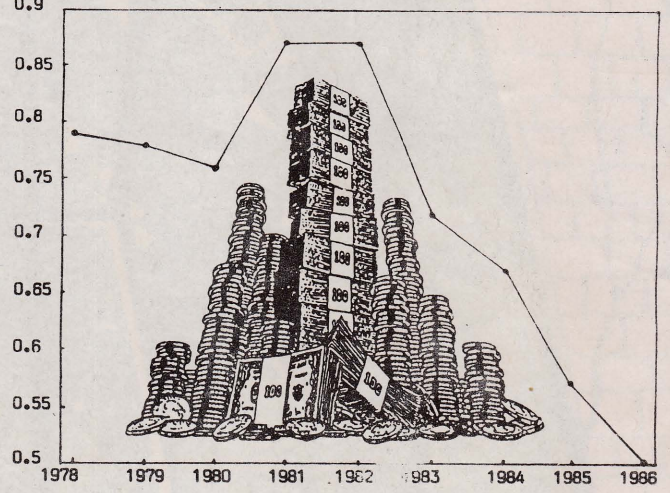
இலங்கை மத்திய வங்கியின் நாணயச் சபையில் தற்பொழுது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிதிக்கம்பனிகள்

1. அங்கிகல்சரல் புரடிபூசர்ஸ் அன்ட் மேர்சன்ட்ஸ் லிமிட்.
2. அல்லயன்ஸ் பிணைஸ் கம்பனி
3. ஆர்பிகோ பிணைஸ் கம்பனி
4. ஏஷியன் பிணைஸ் கம்பனி
5. அசோஷியேட்டட் மோட்டர் பிணைஸ் கம்பனி
6. ஒடோ கிரடிட் லிமிட்.
7. பார்ட்லீட் பிணைசியல் சேர்விஸஸ்
8. சி.பி. குரூப் பிணைஸ்
9. காசல் பிணைஸ்
10. கேவ்ஸ் பிணைஸ் அன்ட் லான்ட் சேவ்ஸ் லிமிட்.
11. சென்ரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் அன்ட் பிணைஸ்
12. சிலாபம் பிணைஸ் கம்பனி
13. சிட்டிகிரடிட் லிமிட்.
14. கலக்டிவ் இன்வெஸ்ட்மென்ட் அன்ட் என்டர்பிரைசஸ்
15. கொலெட்ஸ் பிணைஸ்
16. கொழும்பு கிரடிட் லிமிட்.
17. கொமர்ஷல் கிரடிட் லிமிட்.
18. கொன்பைசி பிணைஸ் லிமிட்
19. சுண்டர்ன் இன்வெஸ்ட்மென்ட் ட்ரஸ்ட் லிமிட்.
20. பிணைஸ் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
21. பிணைஸ் அன்ட் லான்ட் சேவ்ஸ் லிமிட்.
22. பிணைஸ் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் அன்ட் டுவரிஸ்ட் என்டர்பிரைசஸ்
23. பிணைஸ் சேர்விஸஸ் லிமிட்
24. பின்கோ லிமிட்.
25. பிரீ லங்கா பிணைஸ் லிமிட்.
26. கம்பகா பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
27. ஸிபீடகி பிணைஸ் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
28. ஹோம் பிணைஸ் லிமிட்
29. ஹவுஸ் அன்ட் புரொபர்டி ட்ரேட்ஸ் லிமிட்.
30. வரையறுக்கப்பட்ட இலங்கை வீடமைப்பு நிதி அபிவிருத்திக்
31. ஐ. குத்தூஸ் லிமிட்.
32. இண்டஸ்ட்ரியல் பிணைஸ் லிமிட்.
33. எல்.பி. பிணைஸ் லிமிட்.
34. லங்கா பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
35. லங்கா லைப் கரன்டி அன்-பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
36. மேர்கன்டைல் கிரடிட் லிமிட்
37. மேர்கன்டைல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
38. மேர்சன்ட் பிணைஸ் லிமிட்.
39. மிபுசுவல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் அன்ட் பிணைஸ்
40. நந்தா இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிட்.
41. நீர்கொழும்பு மோட்டர் அன்ட் ஹெனரல் பிணைஸ்
42. பாணநுறை பிணைஸ் அன்ட் என்டர்பிரைசஸ் லிமிட்
43. பரிமியர் லங்கா பிணைஸ் அன்ட் லீசிங் லிமிட்.
44. ரத்னபுர மோட்டர்ஸ் அன்ட் பிணைஸ் கம்பனி
45. ரோயல் புரூடென்ஷியல் பிணைஸ் கம்பனி
46. ருபிகோ லிமிட்.
47. ருகுணா கிரடிட் லிமிட்.
48. ருகுணா பிணைஸ் லிமிட்.
49. சாரபூமி இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிட்.
50. செங்கடகல பிணைஸ் கம்பனி
51. சேரன்டிப் ட்ரஸ்ட் பிணைஸ்
52. ஸப்ரா யுனிகோ பிணைஸ் லிமிட்.
53. ஷிரான் இன்வெஸ்ட்மென்ட் அன்ட்பிணைஸ்
54. சில்வீன் பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
55. சிங்ஹபுத்ர பிணைஸ் லிமிட்.
56. ஸ்டான்டர்ட் பிணைஸ் லிமிட்.
57. தரங்கா இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிட்.
58. த சென்டரல் பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
59. த பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
60. த பிணைஸ் அன்ட் கரன்டி கம்பனி லிமிட்.
61. த பிணைஸ் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கம்பனி
62. த மல்டி பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
63. த ருபி பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
64. த செவன பிணைஸ் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
65. த ட்ரவல் பேக் இன்வெஸ்ட்மென்ட் அன்ட் பிணைஸ் லிமிட்.
66. த யுனைட்டட் மோட்டர் பிணைஸ் கம்பனி லிமிட்.
67. ட்ரேட் பிணைஸ் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
68. ட்ரான்ஸ் லங்கா இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிட்.
69. யூனியன் ட்ரஸ்ட் அன்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.
70. வடனிதி லிமிட்.
71. யலல பிணைஸ் அன்ட் புரொபர்டி லிமிட்.

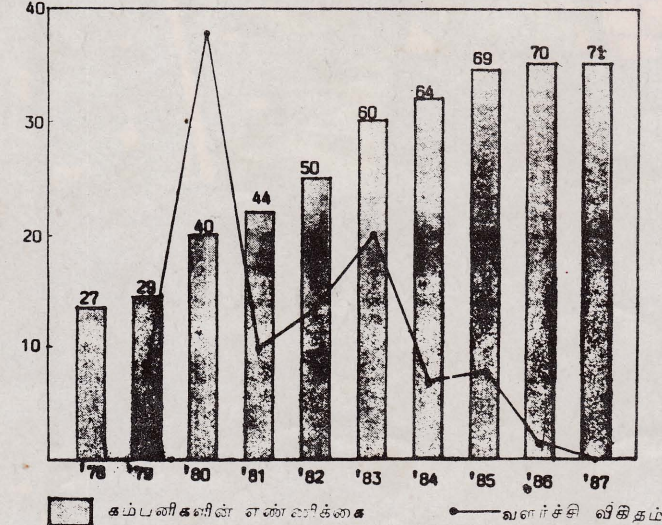
ரு. தூறு கோடி



மொத்த வைப்புக்களில் வாடகை கொள்வனவு கடன்களின் வீசிதம்



வளர்ச்சி வீசிதம் நிதிக்கம்பனிகளின் வளர்ச்சி



நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு

ஜூலை

1 கொழும்பு துருவோர் வாழ்க்கைச் செலவுச் சட்டமன் ஜூலை 1988-ல் 745.7 புள்ளிகளாக இருந்ததென குடிசன கணிப்பீட்டு, புள்ளிவிவரவியல் திணைக்களம் அறிவித்தது. இது ஜூன் 1988-ல் 741.6 புள்ளிகளாகவும், ஜூலை 1987-ல் 653.3 புள்ளிகளாகவும் இருந்தது. கடந்த பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குமான சராசரி விவகம் 695.4 புள்ளிகளாகும்.

கொயர் அமைப்புக்கூடாக சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவர் நிலையம் வழங்கிய நிதிகளை பயன்படுத்துவது தொடர்பான கூட்டுறவு அமைச்சரின் முன்மொழிவொன்றுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வறிய பெண் அங்கத்தவர்கள் சிறு அளவிலான தொழில் முயற்சிகளை ஸ்தாபித்துக்கொள்வதற்கும், ஏற்கனவே காணப்படும் அத்தகைய முயற்சிகளை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதற்கும் இந்நிதிகள் பயன்படுத்தப்படும் என்று அந்த முன்மொழிவு கூறியது. இந்த செய்திட்டம் நான்கு வருடங்களுக்கு தொடர்ச்சியாக இடம் பெறவிருப்பதுடன், தெரிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் மொத்தம் சுமார் 2400 பெண் அங்கத்தவர்களுக்கு கடன் வசதிகளையும் வழங்கும். மாதறு ஓயாவின் இடது கரை அபிவிருத்திக்

கென கனடாவினால் வழங்கப்படும் 5 கோடியே 50 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் (ரூ. 130 கோடி) உதவி தொடர்பான மகஜரொன்றில் கனடாவில் இருக்கும் இலங்கை உயர் ஸ்தானிகருடன் சேர்ந்து கனடாவின் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கையெழுத்திட்டார். இத்திட்டம் சுமார் 1300 குடும்பங்களை குடியமர்த்தவிரும்புதுடன், 14,500 ஹெக்டயார் நிலத்துக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை வழங்கும். இந்த உதவி சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான கனேடிய முகவர் நிலையத்தினால் வழங்கப்படுகிறது.

5 சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவரான்மையின் (USAID) விடமைப்பு உத்தரவாத நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு கோடி அமெரிக்க டொலர் கடன் பெறுவதற்கான ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடுவது தொடர்பான நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கான விடமைப்புக்கள்களாக இது பெற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. தேசிய விடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை, அரசு ஈட்டு முதலீட்டு வங்கி, விடமைப்பு அபிவிருத்தி நிதிக்கூட்டுத்தொடரம் என்பவற்றுக்கூடாக இக்கடன்கள் வழங்கப்படும்.

11 விளாபொருள்களுக்கான பொது நிதியத்தை ஸ்தாபிப்பது குறித்த அட்டாட் உடன்படிக்கையை 102-வது நாடாசு மாலை நீதி அத்தாட்சிப்படுத்தியது. ஜெனீவாவில் நிகழ்ந்த இந்த அத்தாட்சிப்படுத்தலுடன் இந்த உடன்படிக்கை அமுல் செய்யப்படுவதற்கு பூர்த்தியாகாமல் இருந்த முக்கிய நபர்களை ஒன்று பூர்த்தியாகியது. இந்த உடன்படிக்கை சர்வதேச விளாபொருள் வர்த்தகத்துக்கும், வளர்முக நாடுகளுக்கும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிதி நிறுவனம் ஒன்றினை ஸ்தாபிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது.

இலங்கை கனடாவிலிருந்து மொத்தம் 77 இலட்சம் கனேடிய டொலர்கள் (சுமார் 19 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபா) பெறுமதி வாய்ந்த உதவியை பெறுவதற்கான உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டது. இந்த உதவி கனேடிய உணவு உதவியாகவும், உள்ளூர் மீன்பிடி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான உதவியாகவும் இருக்கும். முதலாவது உடன்படிக்கையின் கீழ், இலங்கை கனடாவிலிருந்து கோதுமையை கொள்வனவு செய்வதற்கு நிதிப்படுத்தவேண்டி 20 இலட்சம் கனேடிய டொலர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாவது கொடை 57 இலட்சம் கனேடிய டொலர்களாகும். இது உள்நாட்டு மீன்பிடிச்செய்திட்டம் ஒன்றை அமுல் செய்வதற்கென பெற்றுக்கொள்ளப்

படுகிறது. இந்த உடன்படிக்கையில் இயற்கையிலிருக்கும் கனேடிய தூதுவரும், நிதி அமைச்சரின் செயலாளரும் கையொப்பமிட்டனர்.

13 உணவு முத்திரைகள் வைத்திருப்போர் அனைவருக்கும் அந்த முத்திரைகளின் பெறுமதியினை இரு மடங்காக்கி வழங்குவதற்கு அல்லது 12 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களின் உணவு முத்திரைகளின் பெறுமதியை இரட்டிப்பாக்குவதற்கும் அதன் மூலம் வறிய வருமான பிரிவினருக்கு நிவாரணமளிப்பதற்குமான சமூக சேவைகள் அமைச்சரின் பிரேரணை ஒன்றை அரசாங்கம் கவந்தாலோசித்தது.

20 வெளிநாட்டவர்கள் இலங்கைக் குழந்தைகளை தத்து எடுக்கும் தனிப்பட்ட ஒழுங்கு முறைகளை இனிமேல் அரசாங்கம் அனுமதிக்காது. சமூக சேவைகள் அமைச்சரின் பரிந்துரை ஒன்றின் படி சிறுவர் பராமரிப்பு நன்னடத்தை திணைக்களத்துக்கு ஊடாக மட்டுமே இனிமேல் அவ்வாறு செய்ய முடியும். மேலும் இந்த சிபாரிசின் படி, இனிமேல் நிதி மன்றங்களும் சிறுவர் பராமரிப்புத் திணைக்களமும் தக்கெடுக்கும் நடைமுறைகளை மிக இறுக்கமான முறையில் கடைப்பிடித்து வரும்.

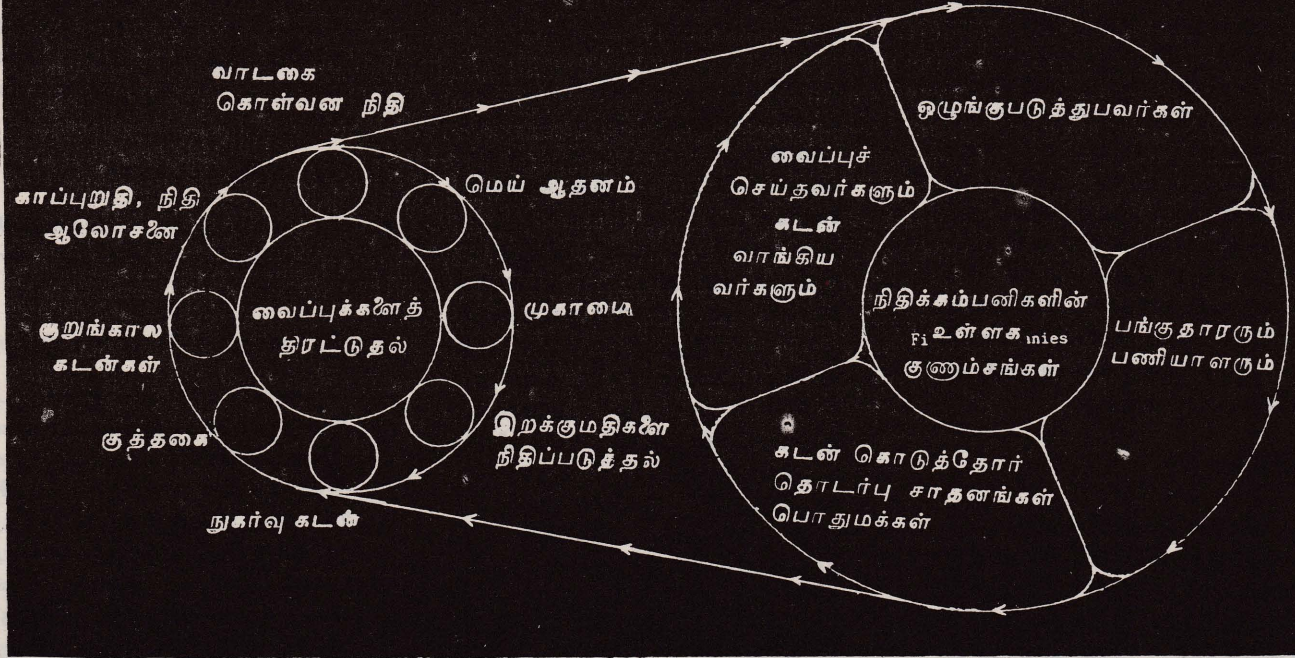
இரண்டாவது இரப்பர் சிறுதோட்டச்சொந்தக்காரர் புளகூத்தாரன செய்திட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கான பெருந்கோட்டக் கைத்தொழில்கள் பதில் அமைச்சரின் முன்மொழிவொன்றுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. இச் செய்திட்டத்தின் கீழ் நடுகைப் பருவத்தின் சரியான நேரத்தில் நடுகைப் பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யும் விதத்தில் பொதுத்துறையிலும், தனியார் துறையிலும் காணப்படும் இரப்பர்கள் வளர்ப்பு நிலையங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு விருத்தி செய்யப்படும்.

25 பாடசாலைகளை அவசரமாக மீளமைப்புச் செய்வதற்கென இலங்கைக்கு வழங்கப்படும் 1 கோடியே 50 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் கடன் தொடர்பான ஆவணங்கள் மணிலாவில் அமைந்துள்ள ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் தலைமையகத்தில் கைச்சாத்திடப்பட்டதாக உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. கல்வி அமைச்சினால் நிறுவகிக்கப்படும் 700 பாடசாலைகளையும் அது தொடர்பான ஏனைய வசதிகளையும் மீளமைப்புச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்துக்கு உதவுவதற்கு என இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 250,000 மாணவர்களுக்கு சாதாரண கல்வி வசதிகளை மீண்டும் வழங்குவதற்கும் மற்றும் 6,500 ஆசிரியர்களும் நிர்வாக ஆணையினரும் மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்புவதற்கான வாய்ப்புக்களையும் இத்திட்டம் வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் வலைப்பின்னல் முறையிலான கடல் வள மையங்களை ஸ்தாபிப்பதில் கவந்து கொள்வது தொடர்பான உடன்படிக்கையை இலங்கையின் சார்பில் கையொப்பமிடுவதற்கும், அத்தாட்சிப் படுத்துவதற்குமான கடற்பெறுதில் அமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் வழங்கியது. வளர்முக நாடுகளுக்கிடையிலான தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு பின்னணியொன்றில் இந்த வலைப்பின்னல் அமைப்பு வகுக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னர் இத்தகைய ஏற்பாடொன்றின் கீழ் இலங்கை 36 கடல் வள வல்லுனர்களையும், விஞ்ஞான அலுவலர்களையும் பெற்றுக் கொண்டது.

29 இலங்கை, பிலி, இந்தியா ஆகிய நாடுகளுக்கான மொத்த தொழில்நுட்ப உதவிக் கொடையாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி 328,500 அமெரிக்க டொலர்களை அங்கீகரித்துள்ளது. இதில் மிகப்பெரிய தொகையான 405,000 டொலர் இலங்கைக்கு வழங்கப்படுகிறது என மணிலா வங்கியின் அறிக்கை தெரிவித்தது. இலங்கையின் 1990-களில் கல்வி, பயிற்சி முறைகளை ஆராய்வதற்கும், குறிப்பாக மாணவர்களின் தேவைகளுக்கேற்ற விதத்தில் பாடத்திட்டத்தை நவீனப்படுத்துவதற்கும் இந்த உதவி வழங்கப்படுகிறது.

நிதிக்கம்பனிகளின் வியாபார உபாயங்களும் சூழலும்



நிதிக்கம்பனிகள்

வீதங்கள் குறைந்த மட்டத்திலேயே இருக்கின்றன.

நிதிக்கம்பனிகள் வங்கியல்லாத நிதி நிறுவனங்கள் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. எந்த நாட்டினதும் நிதிச் சந்தையில் நிதிக்கம்பனி அமைப்பு அத்தியாவசியமான அங்கமொன்றாக இருக்கிறது. இலங்கையின் விஷயத்திலும் இது மிகப் பொருத்தமான முறையில் அமைந்திருக்கிறது.

நிதிக்கம்பனிகள் அவற்றின் வாடிக்கையாளர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள சேவைகளை வழங்கி வந்திருக்கின்றன. நாட்டின் வங்கித்துறை இதுவரையில் சேவைக்காதிருந்த சந்தையின் சில பிரிவினருக்கு இக்கம்பனிகள் சேவைகளை பெற்றுக்கொடுத்தன. "கடன் கொடுப்பதற்கென பொது மக்களிடமிருந்து வட்டி வழங்கும் தவணை வைப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்வதே" நிதிக்கம்பனி ஒன்றின் பிரதான நடவடிக்கை என்று வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கேள்வி

வைப்புக்களை இந்நிறுவனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பது இவற்றுக்கும் வங்கிகளுக்கும் இடையிலான முக்கிய வித்தியாசமாகும்.

நிதிக்கம்பனிகள் முற்றிலும் வித்தியாசமான ஒரு நிதி அமைப்பாக இருப்பதால் அதன் சந்தை, வட்டி வீத அமைப்புகள், பாவிக்கப்படும் உபகரணங்கள், முகாமை மாதிரிகள், உபாயங்கள் என்பன வர்த்தகவங்கியமைப்பின் தராதரங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக, இந்த கம்பனிகள் பணம் வைப்புச் செய்பவர்களுக்கு உயர் வட்டி வீதங்களை வழங்குவதுடன், கடன் வசதிகளுக்கு கணிசமான வட்டி வீதங்களையும் அறவிடுகின்றன. இருந்த போதிலும், நாட்டின் நிறுவனரீதியல்லாத கடன் சந்தையின் சில மாற்று மூலங்கள் அறவிடும் வட்டி வீதங்களிலும் பார்க்க நிதிக்கம்பனிகளின் வட்டி

கடந்த சில தசாப்தங்களில் நிதிக்கம்பனிகளில் நிலையான ஒரு வளர்ச்சி அவதானிக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. 1978-ம் வருடத்தில் 27 ஆக இருந்த இந்தக் - கம்பனிகளின் தொகை 1987-ல் 72 ஆக அதிகரித்திருந்தது. அவற்றின் கிளையமைப்பு விரிவு பெற்றதுடன் அவை வழங்கிய சேவைகளும் பலதரப்பட்டவையாக பரந்து விரிந்து காணப்பட்டன. குறுங்கால கடன்கள், வர்த்தக உண்டியல்கள், வெளிநாட்டு உண்டியல்கள் போன்ற அபாய ஏதுக்கள் மலிந்த வங்கித்துறை நடவடிக்கைகளிலும் அவை இறங்கின.

நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்புக்கள் 1978-ல் 14 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபா அளவில் இருந்து 1987-ன் முடிவில் 600 கோடி ரூபா மட்டத்தை எட்டின. மேலும், சில சமீபத்திய நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டியது போல, அவற்றின் நடவடிக்கைகளின்

தாக்கங்கள் நாட்டின் முழு நிதியை மைப்பிலும் கடுமையான செல்வாக்கினைப் பிரயோகிப்பனவாக இருந்து வந்துள்ளன. நிதிக் கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளையும் அவற்றின் வரலாற்றினையும் ஆராய்வதற்கும், சமீபத்தில் சில கம்பனிகளில் ஏற்பட்ட திடீர் மாறுதல்களுக்கான மூலகாரணங்களை கண்டறிவதற்கும், தற்போதைய குழப்ப நிலையை சமாளிப்பதற்குத் தேவையான சில மாற்று ஏற்பாடுகள் பற்றி அலசுவதற்கும் 'பொருளியல் நோக்கின்' இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை முயல்கிறது.

கண்ணோட்டம்

ஆரம்பத்தில், மேர்ட்டார் வாகன கம்பனிகளின் சேய் நிறுவனங்களாக நிதிக் கம்பனிகள் இயங்கிவந்தன. மேர்ட்டார் வாகனங்களை கொள்வனவு செய்ய எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு இவை வாடகைக் கொள்வனவு வசதிகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தன. வாடகைக் கொள்வனவு வசதிகளை பெற்றுக் கொடுப்பது இவற்றின் பிரதம வியாபார நடவடிக்கையாக இருந்தமையினால் "வாடகை கொள்வனவு கம்பனிகள்" என்று இவை அழைக்கப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய கம்பனிகளின் வரலாறு சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலம்வரையில் முன்னோக்கிச் செல்கிறது. எனினும், முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிதிக் கம்பனி உபதுறை 1950-களிலேயே செயற்படத் தொடங்கியது. அன்றிலிருந்து இத்துறை மெதுவான, ஆனால் உறுதியான வளர்ச்சிப் போக்கை காட்டி வந்துள்ளது. 1977-ல் இலங்கையில் 27 நிதிக் கம்பனிகள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. குறிப்பாக 1977-க்கு பிற்பட்ட காலத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் விஸ்தரிப்படைந்ததாலும் மக்களின் வாழ்க்கை மாதிரியிலும், நுகர்வுப் போக்கிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையாலும் இத்துறை நல்ல செழிப்பு நிலையை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது. இலங்கையில், 1978 -

1987 காலத்தில் நிதி கம்பனிகளின் வளர்ச்சி மற்றும் செயற்பாடு என்பனவற்றைக் கீழேயுள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

இக்காலப் பிரிவில் நிதிக் கம்பனிகளின் வளர்ச்சியும், பெருக்கமும் திரட்டப்பட்டவைப்புக்கள், வழங்கப்பட்ட முற்பணங்கள் என்பனவும் மிகவும் பாரிய அளவில் காணப்பட்டன. எனினும், இந்தக் கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்குமென எத்தகைய முறைசார் நடவடிக்கையும் 1979 வரையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. நிதிக் கம்பனிகளை கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் 1979-ம் வருடத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. நிதிக் கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளில் தலையிட்டு, அவற்றினை ஒழுங்குற அமைப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம், (அ) வைப்பாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், (ஆ) நாணயமுறைமையிலும், தேசிய பொருளாதாரத்திலும் நிதிக் கம்பனிகளின் தாக்கத்தை கண்காணித்து வருவதற்கும், (இ) வங்கியல்லாத நிதி நிறுவனங்களின் முறைமையைப் பாதுகாத்து அதன் மூலம் நாட்டின் நிதியமைப்பை பாது

காப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. வங்கித்துறை சாராத நிதி நிறுவனங்கள் அனைத்தினதும் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த நிறுவனங்களாவன :

- (1) நிதிக் கம்பனிகள்
- (2) காப்புறுதி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்கள்
- (3) ஊழியர் சேமலாப நிதியம்

ஜனவரி 1981-ல், இச்சட்டத்தின் கீழ் 46 நிதிக் கம்பனிகள் பதிவு செய்யப்பட்டுருந்தன. இத்தொகை 1987-ன் முடிவில் 72 ஆக அதிகரித்திருந்தது இந்த நிதிக் கம்பனிகளின் வியாபாரம் 1987-ம் ஆண்டு வரையில் முன்னெப்போதுமிருந்திராத விதத்தில் பெருகியது. சீரான ஒரு போக்கில் வைப்புக்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வந்தவேளையில், முற்பணங்களின் தொகையும், பரவலும் கணிசமான மட்டத்தில் விஸ்தரிப்படைந்தன. இந்த வளர்ச்சி வேகத்தில் அவ்வப்போது குறிப்பாக 1980 களின் முதலரைப் பகுதியில் - ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டது. உதாரணமாக, 1980-ன் பின் நிதிக் கம்பனிகளின்

அட்டவணை 1

நிதிக் கம்பனிகளின் செயற்பாடு 1978-1987

வருடம்	கம்பனிகளின் எண்ணிக்கை	வளர்ச்சி வீகிதம்	வைப்புக்கள் (ரூ. பத்து இலட்சம்)	வளர்ச்சி வீகிதம்	கம்பனிகளின் தொகை (ரூ. பத்து இலட்சம்)	வாடகை கொள்வனவுகள் (ரூ. பத்து இலட்சம்)	வளர்ச்சி வீகிதம்	வாடகை கொள்வனவு கம்பனி (ரூ. பத்து இலட்சம்)	வாடகை வைப்பு வீகிதம்
1978	27		146.6		5.43	116.2		4.30	0.79
1979	29	7.4	178.5	21.8	6.16	138.7	19.4	4.78	0.78
1980	40	37.9	410.6	130.0	10.27	311.2	124.4	7.78	0.76
1981	44	10.0	709.3	72.7	16.12	614.4	97.4	13.96	0.87
1982	50	13.6	1,024.0	44.4	20.48	893.4	45.4	17.87	0.87
1983	60	20.0	1,403.7	37.1	23.40	1,009.5	13.0	16.83	0.72
1984	64	6.7	2,593.2	84.7	40.52	1,732.9	71.7	27.08	0.67
1985	69	7.8	3,883.1	49.7	56.28	2,216.4	27.9	32.12	0.57
1986	70	1.4	4,772.1	22.9	68.17	2,392.1	7.9	34.17	0.50
1987	72	0.0	6,000.0	25.7	85.71				

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

வைப்புக்களின் வளர்ச்சி விகிதமும், கடன் நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சி விகிதமும் மந்தமான ஒரு போக்கை அனுபவித்தன. ஆனால், 1984-ன் பின்னர் மீண்டும் ஒரு பாய்ச்சல் இடம் பெற்றது. இதே போல வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரமும் 1980-ல் உச்ச கட்டத்தை அடைந்து 1983 அளவில் கடுமையான வீழ்ச்சியை அனுபவித்தது. ஆக, 1983-ம் வருடம் பல நிதிக்கம்பனிகளைப் பொறுத்த வரையில் மிகமோசமான வருடமாக இருந்தது. இத்துறை அடுத்து வந்த வருடங்களில் இந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீட்சி பெற்ற போதிலும், வளர்ச்சி வேகம் படிப்படியாக குறைந்து கொண்டுவந்தது.

ஆரம்பத்தில் இத்துறையில் காணப்பட்ட செழிப்பு நிலைக்கும் அடுத்து வந்த வருடங்களில் இடம் பெற்ற மந்தத்துக்கும் பல காரணங்கள் பொறுப்பாக இருந்தன. 1977-ன் பின்னரான கொள்கை மாற்றங்களினால் தேசிய, சர்வதேசிய வியாபார நடவடிக்கைகளில் பெருக்கம் ஏற்பட்டது. அத்துடன் இலங்கையின் வியாபாரத்துறை விஸ்தரிப்படைந்தது. இந்த நடவடிக்கைகளில் முறைசாரா வியாபாரத்துறை முக்கிய பங்கினை வகித்ததுடன், நிதிக்கம்பனிகள் எளிதில் இச்சந்தையமைப்புக்குள் தம்மைப் பொருத்திக்கொண்டன. வங்கித்துறையின் பாரம்பரிய அணுகுமுறை, புதிதாக முளைத்த பல வியாபார நடவடிக்கைகளில் சிலவற்றுக்கு அனுசரணை காட்ட முடியாதிருந்தமையினாலேயே இது நிகழ்ந்தது. பயணிகள் மற்றும் சரக்குப் போக்குவரத்துத்துறையில் வாய்ப்புக்கள் பல்கிப்பெருகியமையால் வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரம் செழித்தோங்கத்தொடங்கியது. மேலும், நல்ல தேயிலை விலைகள் மத்திய கிழக்கிலிருந்து பெருமளவில் வந்து குவிந்த பணம் போன்றன காரணமாக பொதுமக்களிடம் பெருமளவில் பணம்

புழங்கத்தொடங்கியது. உள்நாட்டு நாணயம் பெறுமதியிறக்கம் செய்யப்பட்டதால் இந்த நிலை மேலும் தீவிரமடைந்தது. இதன் விளைவாக, வங்கியமைப்பின் வைப்பு அடித்தளம் விரிவடைந்து கொண்டு வந்தது. இந்த வைப்புக்களின் கணிசமான ஒரு பகுதியை நிதிக்கம்பனிகள் கவர்ந்து கொண்டன. இதே வேளையில், ஆதனச்சந்தை பெருமளவில் விரிவு பெற்று வந்தமையால் பல புதிய வியாபார வழிகளுக்கான கதவுகள் திறந்து விடப்பட்டன. வர்த்தக வங்கி அமைப்பு மீது அவ்வப்போது விதிக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள் இப்போக்குகளை மேலும் நிலை நிறுத்த உதவின. இந்த இரு முறைமைகளும் அத்துடன் அவை இயங்கும் சந்தைகளும் முற்றும் ஒன்றிளையொன்று பூர்த்தி செய்வதாக இல்லாதிருந்த போதிலும், கொடுகடன் கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாக விரிவான ஒரு கடன் இடைவெளி ஏற்பட்டது. நிதிக்கம்பனிகளின் கொடுகடன் சந்தையில் இது அனுகூலமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்தது.

நிதிக்கம்பனிகளின் முக்கிய வியாபார நடவடிக்கைகள் (அ) வாடகைக் கொள்வனவு வசதிகள் (ஆ) வாகனங்கள் மற்றும் இயந்திரங்களை குத்தகைக்கு விடுதல், (இ) குறுங்கால வியாபார வசதிகள், (ஈ) ஏற்றுமதி மற்றும் ஏனைய வர்த்தக கடன்கள், (உ) காணி, வீடமைப்பு நிதி போன்றவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன. (பிரதான வியாபார நடவடிக்கைகள் என்ற பெட்டிச் செய்தியைப் பார்க்க)

வர்த்தக வங்கிகள் கடன்கோரும் சில பிரிவினருக்கு கடன்களை வழங்காதிருந்ததும் சில நோக்கங்களுக்காக கடன்களை அனுமதிக்காதிருந்ததும் நிதிக்கம்பனிகளின் வியாபார நடவடிக்கைகள் பெருகுவதற்கு தூண்டுதல் அளித்தன. கடனுக்கு விண்ணப்பிக்கும் சில குழுவினரின் வியாபாரத்தின்

தன்மை மற்றும் அவர்கள் வழங்கும் பிணை என்பன வர்த்தக வங்கியால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. நிதிக்கம்பனிகள் இந்த இடைவெளியைத் தமக்கு அனுகூலமாக பயன்படுத்தி, உயர் அளவில் அபாய ஏதுக்கள் மலிந்த இத்துறைகளில் நுழைந்தன. அவை பல்வேறு கடன் வசதிகளையும், உபகரணங்களையும் வழங்கின. மிக எளிதான முறையிலும், நேரடியாகவும் இன்றிறுவனங்கள் கடன்களை மதிப்பீடு செய்தன. பணப்பாய்ச்சலை நிரூபிப்பதற்கு போதுமான ஆவணங்கள் அனைத்தையும், நீண்ட விளக்கங்களையும் அவை கோரவில்லை. கடன் பெறும் தகைமையை நிரூபிக்கும் வகையில் உறுதியான பிணைகளையும் அவை வேண்டிநிற்கவில்லை. கடன்களை வழங்குவது பல சந்தர்ப்பங்களில் இயக்குனர்களின் உள்ளுணர்வைப் பொறுத்த ஒருவிஷயமாக இருந்தது. வாடகை கொள்வனவு வியாபாரத்தின் இயல்பே இந்த மேலோட்டமான மதிப்பீட்டு முறைதான். இது பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வெற்றிகரமாக அமைந்தது. இந்நிறுவனங்களுக்கு உயர் வட்டி வீதங்களைச் செலுத்த வேண்டியிருந்த போதிலும், கடன் பெறுபவர்கள் பொதுவாக திருப்தியடைகிறார்கள். காரணம் தனிப்பட்ட கவனிப்பும், உடனுக்குடன் சேவைகள் வழங்கப்படுவதும் தான். இந்த உடன் சேவை அம்சம் கொடுக்கல் வாங்கல் நேரத்திலும் செலவிலும் கணிசமான பகுதியை குறைத்து விடுகிறது. இது ஒரு வர்த்தக வங்கியுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதில் உள்ள அனுகூலத்தை ஈடுசெய்து விடுகின்றது. 1986-ன் முடிவில், வங்கி, வங்கியல்லாத துறைகளின் மொத்த முற்பணங்களில் 9 சதவீதமான பங்கினை நிதிக்கம்பனிகள் கைப்பற்றியிருந்தன.

கடந்த ஐந்து வருடகாலத்தில் நிதிக்கம்பனிகளின் கடன் சந்தையில் முக்கியமான சில

மாற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முன்னர் நிதிக்கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளில் முன்னணி இடம் பெற்றிருந்த வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து கொண்டு வரத்தொடங்கியது. உதாரணமாக, 1978-ல் நிதிக்கம்பனிகளின் வியாபாரத்தில் 63.7 சதவீதமாக இருந்த வாடகைக் கொள்வனவுப்பிரிவு 1986ல் 53.0 சதவீதமாக குறைந்திருந்தது. குத்தகைக்கு விடுதல், வியாபாரக் கடன்கள், குறுங்கால கடன்கள் என்பன இதனை முந்திக்கொண்டு சென்றன.

வாடகைக் கொள்வனவின் பிரதம உப துறையாக மோட்டார் வாகனங்களே இருந்து வந்துள்ளன. நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த வாகனங்களின் எண்ணிக்கை 1977ல் 213,315 ஆக இருந்தது; இது 1987 அளவில் 398,045 ஆக அதிகரித்திருந்தது. இவற்றுள் தனியார் பஸ்களும் லொறிகளும் 30 சதவீதம் வரையில் இருக்கின்றன. இந்தவகை வாகனங்களே பெருமளவில் வாடகை கொள்வனவு முறையில் வியாபாரம் செய்யப்படுகின்றன. எனினும் கடந்த இரண்டு வருடங்களில் இந்த வாகனங்களின் கையிருப்புக்கு புதிய சேர்க்கைகள் மிக மெதுவாகவே இடம் பெற்று வந்தன. மோட்டார் வாகனங்களுக்கான சந்தையில் இவ்வீதம் மந்த நிலை காணப்படுவதற்கு வாகனங்களின் இறக்குமதி விலைகள் அதிகளவில் உயர்ந்து காணப்பட்டதும், இனக்கலவரங்களின் காரணமாக போக்குவரத்துகள் பாதிப்படைந்ததும் காரணமாகும்.

இந்நிலைமைகள் நிதிக்கம்பனிகளின் வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு இருவிதமான பிரச்சினைகளை கொடுத்தன. முதலாவது, இது இத்துறையின் வளர்ச்சி வீதத்தை குறைத்து, வாடகைக் கொள்வனவின் கீழ் புதிய சேர்க்கைகள் வருவதனை தடுத்தன. இரண்டாவதாக, இந்த வசதி

களின் கீழ் ஏற்கெனவே கடன்களை வாங்கியவர்கள், வருமானங்கள் குறைந்து கொண்டு வந்ததனால் கடன்களை மீள் செலுத்தும் விஷயத்தில் கஷ்டங்களை எதிர் நோக்கினர். பஸ்களை கொள்வனவு செய்வதற்காக வாடகைக் கொள்வனவு முறையில் கடன்களைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், தமது கடன்கடப்பாடுகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருப்பதனை மக்கள் வங்கியால் நடாத்தப்பட்ட சில ஆய்வுகளும் எடுத்துக்காட்டின. அத்தகைய வாகனங்களை மீள்பெற்று வேறு நபர்களுக்கு வழங்கும் விஷய சூழலை இது தோற்று வித்துள்ளது. ஆனால், சந்தை விரிவடையாதிருக்கும் ஒரு நிலையில் இந்த நடவடிக்கைகள், கொடுகடன் நிறுவனங்களுக்கு எந்தப்பயனையும் கொடுக்கவில்லை.

சில நிதிக்கம்பனிகள் வீட்டு உபயோகப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்தற்கென குடும்பங்களுக்கு குறுங்கால வாடகைக் கொள்வனவு வசதிகளை அளித்து வருகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு நிதிக்கம்பனி நாடளாவிய ரீதியில் வியாபார ஸ்தலங்களை அமைத்து இயங்கி வருகிறது. பிறிதொரு கம்பனி தலைநகரில் அமைந்துள்ள ஒரு வர்த்தக மையத்துக் ஊடாக இயங்கி வருகின்றது. எனினும், இந்தச் சந்தையும் தொடர்ந்து சுருங்கிக் கொண்டு வருவதனால் இந்த வியாபாரத்தின் இலாபத்தன்மை குறைவடைந்து வருகிறது. இந்த வியாபாரத்தில்

உள்ள மற்றுமொரு பிரதிசூலம் அசலும் வட்டியும் செலுத்தப்படாததால் மீண்டும் கையேற்கப்பட்ட நுகர் பொருட்களுக்கு உடன் சந்தையொன்று கிடைக்காமலிருப்பதாகும்.

நிதிக்கம்பனிகள் அறவிடும் வட்டி விகிதங்கள் ஏனைய கட்டணங்களையும் சேர்த்து 20 சதவீதத்திலிருந்து 28 சதவீதம் வரையில் இருக்கின்றன. வர்த்தக வங்கித்துறையுடன் ஒப்பிடும் போது நிதிக்கம்பனிகளிலிருந்து கடன் பெறுவோர் கடனுக்குச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் செலவு மிக உயர்ந்ததாகும். நிதிக்கம்பனிகள் பயன்படுத்தும் முறையின்படி, கடனை அளிக்கப்பட்ட அசல் தொகைக்கு வட்டி கணக்கிடப்பட்டு மாதாந்தம் அறவிடப்படுகிறது. இம் முறையின் கீழ் குறைந்து செல்லும் நிலுவையின் படி வட்டி கணக்கிடப்படாததால், தாக்கமான வருடாந்த வட்டி விகிதம் சுமார் 50 சத விகிதம் வரையில் இருக்கிறது.

நிதிக்கம்பனிகளுக்கான கடன் சந்தை சுருங்கி விட்டதென்பதனை இது உறுதியாக கூறவில்லை. ஒரு காலத்தில் உச்சமட்டத்தை எட்டியிருந்த சந்தை இப்பொழுது ஒரு சமவெளியில் இருக்கிறது என்பதே இதன் கருத்தாகும். இதன் விளைவாக சில சிறிய நிதிக்கம்பனிகள் உயிர் வாழ்வது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் உறுதியான அடித்த

அட்டவணை 2

மொத்தக்கடன்களில் நிதிக்கம்பனிகளின் சந்தைப்பங்கு

வருடம்	நிதிக்கம்பனிகளின் கடன்கள்		வர்த்தகவங்கிக் கடன்கள்		மொத்தக் கடன்கள்	
	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	% (ரூ. பத்து இலட்சம்)	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	% (ரூ. பத்து இலட்சம்)	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	%
1983	1,450	(4.4)	31,418	(95.6)	32,868	100
1984	2,451	(6.6)	34,919	(93.4)	37,370	100
1985	3,428	(8.2)	38,184	(91.8)	41,612	100
1986	4,055	(9.0)	40,933	(91.0)	44,988	100

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்

1979-ம் வருடத்தின் 27-ம் இலக்க நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச்சட்டம் 1979-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 6-ம் திகதி அமுலுக்கு வந்தது. நிதிக்கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கென இவ்வகையில் ஆக்கப்பட்ட முதலாவது சட்டம் இதுவாகும். நிதிக்கம்பனிகளின் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் நோக்கில் விதிகளை வெளியிடும் அதிகாரத்தை இந்தச் சட்டம் நாணய சபைக்கு வழங்குகிறது. இது தொடர்பான முதலாவது வர்த்தமானி அறிவிப்பு 1980-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வெளியிடப்பட்டது. நிதிக்கம்பனிகள் அனைத்தும் 1980 ஜூன் மாதம் 5-ம் திகதிக்கு முன்னர் நாணயச்சபையில் தம்மைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென இவ்வறிவித்தல் பணித்தது. காப்பறுதி வியாபாரம் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய வங்கியல் லாத நிதி ஸ்தாபனங்கள் அனைத்தையும் இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தியது.

மூலதனம் ரூ. 100,000-க்கு குறையாததும், ரூ. 500,000 குறையாதவைப்புக்களை வைத்திருப்பதுமான வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு கம்பனி நிதிக்கம்பனியாக பதிவு செய்யப்பட்டது. நாணயச் சபையில் 1982 அளவில் 56 நிதிக்கம்பனிகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. இது 1987-ல் 72 ஆக அதிகரித்திருந்தது.

நாணயச்சபை மேலும் பல பணிப்புரைகளை வழங்கியுள்ளது. இந்தப் பணிப்புரைகளும் விதிகளும்: (1) வைப்புக்களுக்கான முதிர்வுக்காலம் மீதான வரையறைகள் (2) வைப்புக்கள், முற்பணங்கள் தொடர்பாக வைக்கப்பட வேண்டிய பதிவுகள் (3) காலத்துக்கு காலம் மத்திய வங்கிக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அறிக்கைகளும் விவரங்களும் (4) குறைந்த பட்ச திரவத்தன்மை விதிகளும் மூலதன விதிகளும் (5) கடன்கள், முற்பணங்கள் என்பவற்றின் தொகை மற்றும் லகை என்பன மீதான கட்டுப்பாடுகள் (6) ஒதுக்கு நிதிகள் (7) ஐயக்கடன்களுக்கான ஒதுக்கு (8) மேய் ஆதனம் மற்றும் பங்குகள், கடன்கள் என்பவற்றின் உரிமை தொடர்பான வரையறைகள் (9) பணிப்பாளர்கள் மற்றும் தொடர்புபட்டவர்களுக்கான கடன்கள்.

குறைந்தபட்ச மூலதன தேவைகள் ஒதுக்கு விதிகள் மற்றும் வட்டி வீதங்கள் என்பன குறித்த பணிப்புரைகள் இவற்றுள் முக்கியமானவையாகும். நிதிதொடர்பான வியாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைவரும் தம்மைப் பதிவு செய்து கொள்வது சட்டரீதியான தேவை என்ற பணிப்புரையும் முக்கியமானதாகும். நிதிக்கம்பனிகள் வைப்பாளர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய ஆகக்கூடிய வட்டி 17 சதவீதமாக இருக்க வேண்டுமென 1986-ல் விதிக்கப்பட்டது. இது பின்னர் 20 சதவீதமாகவும், மிகச்சமீபத்தில் 24 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை மிகத்தாக்கமான விதத்தில் பிரயோகிக்க முடியவில்லை என்பதே மத்திய வங்கியின் கருத்தாகும். (நிதிக்கம்பனிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அவசரகால சட்ட விதிகள் பிரகடனப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர்) அமுலிலிருக்கும் தற்போதைய சட்டம் மிகத்தெளிவாக விளக்கப்பட்ட சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் கீழ் நிதிக்கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளை இடைநிறுத்தி வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. எனினும், 80 நாட்களுக்குப் பின்னர் ஒன்றில் இடை நிறுத்தம் வாபஸ் பெறப்படுதல் வேண்டும்; அவ்வது கம்பனியை ஒழிப்பதற்கென நீதிமன்றம் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுதல் வேண்டும். ஜூலை 1986-ன் பின் வந்த பதினெட்டு மாத காலத்தில் கம்பனிகளை ஒழித்து விடுவது குறித்து வந்த நான்கு விண்ணப்பங்களில் ஒரு விண்ணப்பத்துக்கு மட்டுமே அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

எனினும், சமீபத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அவசரகால விதிகள், நிதிக்கம்பனிகளின் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் விஷயத்தில் நாணயச்சபைக்கு மேலதிக அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளன. இந்த ஏற்பாட்டு விதிகளும் மற்றும் 1979-ம் வருட நிதிக்கம்பனிகள் சட்டத்துக்கான திருத்தங்களும் நிதிக்கம்பனிகளின் விவகாரங்களில் நேரடியாக தலையிடும் அதிகாரத்தை மத்திய வங்கிக்கு அளித்துள்ளன. ஆபத்தான கட்டடமொன்றில் இருக்கும் கம்பனியொன்றை மீட்டெடுப்பதற்கும், பலவினமான அலகுகளை புனருத்தாரணம் செய்வதற்காக (பணிப்பாளர் சபை) அமைப்பு மாற்றங்களையும் முகாமை மாற்றிகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் மத்திய வங்கிக்கு அதிகாரமுண்டு. மேலும், தவறு செய்த கம்பனிகளை ஒழுங்கீனமாக முகாமை செய்தவர்களின் சொத்துக்களை கையேற்கும் அதிகாரத்தையும் இத்திருத்தங்கள் மத்திய வங்கிக்கு கொடுக்கின்றன. நிதிக்கம்பனிகளின் வியாபாரம் குறித்த விவரான தகவல்களை கோரிப்பெறுவதற்கும், பொதுமக்களின் நிதிகளை துஷ்பிரயோகம் செய்வோருக்கெதிராகக் குமையான தண்டனைகளை விதிப்பதற்குமான அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொழில் துறையீதான பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் நோக்கிலேயே நேரடியாக தலையிடும் அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ளங்களைக் கொண்ட கம்பனிகள் மட்டும் தமது வியாபார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு நடத்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. வங்கித்துறையில் காணப்படும் மேலதிக திரவத்தன்மை நிலை இந்நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியுள்ளது.

இவ்வகையில் இயங்கும் நிதிக்கம்பனிகள் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துப்பிரிவுகளையும் சேர்ந்த பல்வேறுவகையான வாடிக்கையாளர்களுக்கு வசதிகளை வழங்கி வந்த போதிலும் அவை இயல்பில் நகர் சார்ந்த ஒரு சாய்வினையே பிரதிபலிக்கின்றன. கொழும்பு நகரின் எல்லைக்குள்ளே 1982 அளவில் 46 கம்பனிகள் அமைந்திருந்தன. பல கம்பனிகளின் பிரதம அலுவலர்கள் கொழும்பு 3 இலும் (15) கொழும்பு 7 இலும் (11) அமைந்திருந்தன. 1987 அளவில் சுமார் 12 நிதிக்கம்பனிகள் கொழும்பு நகர எல்லைக்கு வெளியே தமது வர்த்தகத்தை நடாத்தி வந்தன. கண்டி, யாழ்ப்பாணம், குருணாகல், மாத்தறை போன்ற பிரதான மையங்களில் இக்கம்பனிகள் அமைந்திருந்தன. சில முன்னணிக் கம்பனிகளைத்தவிர மற்ற கம்பனிகள் அனைத்துமே அனேகமாக ஒரு கிளையையே கொண்டிருந்தன. ஆகக் கூடிய கிளையமைப்பைக் கொண்டிருந்த கம்பனி 28 கிளைகளையும், அதற்கடுத்ததாக பிறிதொரு கம்பனி 11 கிளைகளையும் கொண்டிருந்தது. நகர்ப்புறங்களில் மையங்கொண்டிருந்த போதிலும் பல கம்பனிகள் வெகு தூரப்பிரதேசங்களில் இருந்த வாடிக்கையாளர்களுக்கு வசதிகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தன.

வைப்புகளைத் திரட்டுதல்

வைப்பாளர்களை கவர்ந்திழுக்கும் நோக்கில் நிதிக்கம்பனிகள் பல்வேறு வகையான சேமிப்பு உபகரணங்களை வழங்குகின்றன. ஒப்பந்த ரீதியிலான சேமிப்புக் கணக்குகள், வெவ்வேறு முதிர்வு மாதிரிகளைக்

கொண்ட நிலையான வைப்புக்கள், வைப்புச் சான்றிதழ்கள் போன்ற பல்வேறு வகைகளையும் இது உள்ளடக்கியிருக்கிறது. நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்பு வசதிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வகையில் இலங்கை மத்திய வங்கி 1979ஆம் வருடத்தின் 27ஆம் இலக்க நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் 12ஆம் பிரிவின் கீழ் சில பணிப்புரைகளை வழங்கியுள்ளது. இப்பணிப்புரைகள் 1982இலும் அதன் பின்னரும் வழங்கப்பட்டன. நிதிக்கம்பனிகளால் வழங்கப்படும் உபகரணங்களின் கவர்ச்சித்தன்மை மீது இந்த பணிப்புரைகள் கடும் செல்வாக்கினைப் பிரயோகித்து வந்துள்ளன என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த மாற்றங்களுக்கு மத்தியிலும் கூட நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்புகள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. குறிப்பாக, கடந்த ஐந்து வருடகாலத்தில் இந்த வைப்புக்களின் வருடாந்த சராசரி வளர்ச்சி 37 சதவீதமாக இருந்துவந்துள்ளது. நாட்டின் வர்த்தக வங்கித்துறையின் வைப்புக்களின் வளர்ச்சி விகிதத்தை விடவும் இது உயர்ந்ததாகும். எனவே, நிதிக்கம்பனிகள், இவ்வீதமாக வங்கித்துறை நிறுவனங்களின் வைப்புச் சந்தைக்குள் கணிசமான அளவில் ஊடுருவிச் சென்றுள்ளன.

வட்டி வீதங்களிலான கவர்ச்சி ஒரு புறமிருக்க இந்தக் கம்பனிகள் பல்வகைப்பட்ட வெற்றிகரமான வைப்பு உபகரணங்களையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. வைப்பிட்டவர் யார் என்பதை வெளிக்காட்டாத வைப்புச் சான்றிதழ்கள், ஒப்பந்த ரீதியான வைப்புக்கள் போன்றவற்றைக் கூற முடியும். (குறைந்த பட்சம் வைப்புக்களை ஏற்கும் விஷயத்தில் மட்டுமாவது) சிறப்பான தனிப்பட்ட சேவை இலகுவில் அவற்றை அடையக் கூடிய தன்மை போன்ற சாதகமான காரணிகளும் இந் நிறுவனங்

அட்டவணை 3

நிதிக்கம்பனிகளின் முதலீடுகளும் கடன்களும்

வருடம்	வாடகை கொள்வனவு		கடன்கள்		முதலீடுகள்		மொத்தம்	
	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	%	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	%	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	%	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	%
1983	1,009	63.7	441	27.9	133	8.4	1,583	100
1984	1,633	64.5	713	26.7	236	8.8	2,637	100
1985	2,216	60.1	1,212	32.9	259	7.0	3,687	100
1986	2,392	53.1	1,663	36.9	449	10.0	4,504	100

களுக்கு மேலும் அனு கூலங்களை அளிக்கின்றன.

கடந்த 12 மாத காலத்தில் நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்புச் சந்தையில் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மை நிலவி வந்துள்ளது. விரிவான பகுப்பாய்வொன்றினை மேற்கொள்வதற்கு போதுமான சரியான தரவுகள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்பு அடித்தளம் பல்வேறு சக்திகளாலும் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதில் மிக முக்கியமான காரணி, சுமார் பத்து கம்பனிகள் தமது கதவுகளை முடிவிட்டமையாகும். இந்தப் போக்கு 1986 - ன் பிற்பகுயில் தொடங்கி 1987, 1988 ஆகிய வருடங்களில் அவ்வப்போது விட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்தது. இவ்விஷயம் குறித்தும் நீதிமன்ற வழக்குகள் குறித்தும் பத்திரிகைகளில் பல கொட்டை பெழுத்துச் செய்திகள் வெளியாகி பொதுமக்களை பரபரப்பூட்டின. இதன் காரணமாக நிதிக்கம்பனிகள் மீதான பொதுமக்களின் நம்பிக்கை சரியாத் தொடங்கியது. சில நிதிக்கம்பனிகளின் காசோலைகள் திரும்பிய சம்பவங்கள் எரியும் நெருப்புக்கு எண்ணெய் வார்ப்பது போலிருந்தன. உதாரணமாக, இவ்வாண்டு ஜூன் மாத முதல் பகுதியில் மட்டும், நன்குஸ்தாபிதமாகிய நிதிக்கம்பனி ஒன்றின் பணம் செலுத்தப்படாது திரும்பி வந்த காசோலைகளின் மொதப் பெறுமதி 13 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்தது. வேறு சில கம்பனிகளும் அவ்வப்

போது இந்த நிலைமைகளை அனுபவித்து வந்துள்ளன. வங்கித்துறை சாராத நிதி நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய முழுக்கைத் தொழில் மீதும் இது களங்கத்தை தோற்றுவித்துள்ளது.

இரண்டாவதாக மத்தியவங்கியின் பணிப்புரைகளும் நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்புக்களின் வளர்ச்சிப் போக்கில் பாகமானதாகக் கங்களை கொண்டுவந்தன. குறிப்பாக, வைப்புக்களின் முதிர்வு மாதிரி, உச்சமட்ட வட்டி வீதம் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கிய பணிப்புரைகள் முக்கியமாகும். வைப்புக்களை ஏற்கக் கூடிய ஆகக் மிககுறைந்த காலம் 3 மாதங்கள் என்றும் ஆகக் கூடிய காலம் 36 மாதங்கள் என்றும் 1982-ல் மத்திய வங்கி கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. நிலையான வைப்புக்களுக்கான வட்டி உச்ச வரம்பு ஏற்பாடு மூலம் 1987 - ல் மீண்டும் மத்திய வங்கி இதில் தலையிட்டது. இதன்படி 12 மாதகால வைப்புக்களுக்காக நிதிக்கம்பனிகள் 17 சதவீத வட்டியையும், 12 மாத காலத்துக்கு மேற்பட்ட வைப்புக்களுக்கு 18 சதவீத வட்டியையும் வழங்க முடியும். (இது இப்பொழுது 24% வரையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.) இந்தப்படி முறையின் காரணமாக, நிதிக்கம்பனிகளின் போட்டித்தன்மை மூலமான அனு கூலங்கள் - குறிப்பா சிறு கம்பனிகளின் விஷயத்தில் அற்றுப் போய்விட்டன. நிலையான வைப்புச் சான்றிதழ்களை காசாக்குவதன் மீது சில நிதிக்கம்பனிகள் திடீரென்று விதித்த சில கட்டுப்பாடுகள் இந்த நிலை

மையை மேலும் மோசமாகக் உதவின.

முன்னூவதாக, நாட்டில் இப் பொழுது நிலவி வரும் அரசியல் சூழலும் நிதிக்கம்பனிகளுக்கு பாமகமானதாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக, இவ்வாண்டில் முக்கியமான சில தேர்தல்கள் நடத்தப்படவிருப்பதால், இப் பொழுது வைப்புக்கள் வர்த்தகவங்கியமைப்பினை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு போக்கு தென்படுகிறது. இந்த நிகழ்வுகளின் கூட்டு விளைவு யாதெனில், வைப்புக்கள் உள்ளே வரும் வேகத்தை விடக்கூடிய வேகத்தில் வெளியே சென்றுகொண்டிருப்பதாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் வைப்பு அடித்தளம் 25 சதவீதம் வரையில் வீழ்ச்சியடைந்து நிதிக்கம்பனிகளுக்கு கடுமையான திரவத் தன்மைமையப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

நிதிக்கம்பனிகள் மிக உயர்ந்த வட்டி வீதங்களை அறவிட்டு வந்த போதிலும், 1986-ம் வருடம் வரையில் அவற்றின் வியாபாரம் செழித்தோங்கி வந்துள்ளது. நிதிபடுத்தும் வியாபாரத்தில் ஒரு கணிசமான பகுதியை அவை தம் கைக்குள் வைத்திருந்தன. சார்புரிதியில் நெழுகிந்துகொடுக்கும் தன்மை. தனிப்பட்ட கவனிப்பு, திறமையான தும் துரிதமானதுமான சேவை போன்ற அம்சங்கள் இந்த வெற்றிக்கு பங்களிப்பு நல்கிய முக்கிய காரணிகளில் சிலவாகும். சில காரணங்களால் வங்கிய

மைப்பினால் ஒதுக்கப்பட்ட கடன் கோரும் வாடிக்கையாளர்களும், விரைவான, தொந்தரவில்லாத கடன் வசதிகளை எதிர்பார்த்த வாடிக்கையாளர்கள் பிரிவினர் சிலரும் உயர் வட்டி வீதங்களை வழங்கத் தயாராக இருந்தார்கள்.

அதே வேளையில், கடந்த சில வருடங்களில் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்ந்தும் குறைவடைந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த தசாப்தத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்த மட்டமான 1.5 சதவீத வளர்ச்சி 1987-ல் பதிவு செய்யப்பட்டமை இப் போக்கினை நிரூபித்துக் காட்டியது. இது பொதுவாக நாட்டின் வருமான ஆக்க ஆற்றலைப் பாதிப்பதுடன் வைப்பாளர்களின் வருமான மிகைகளையும் குறைத்து வந்திருக்கின்றது.

இதன் விளைவாக, புதிதாக வைப்புக்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே வருகின்றன. மறுபுறத்தில் பழைய வைப்பாளர்களும் தமது வீட்டுச் செலவுகளுக்கென்று தமது வைப்புக்களை மீளப் பெறத் தொடங்கியுள்ளனர்.

நிதிக்கம்பனிகளின் சந்தைப் பங்கு 1967-ல் 0.8 சதவீதமாக இருந்து 1987-ல் 10.3 சதவீதமாக அதிகரித்திருக்கிறது. இந்தச் சாதனைகளுக்குப் பொறுப்பான காரணங்கள் பலவாகும். (அ) நிதிக்கம்பனிகள் வழங்கிய கவர்ச்சிகரமான வட்டி வீதங்

கள், (ஆ) வைப்பாளர்களிடம் பல்வகையான திட்டங்களும், உபகரணங்களும் முன்வைக்கப்பட்டமை, (இ) வைப்பாளர்களுக்கான சார்புரிதியான நெகிழ்ச்சித் தன்மை மற்றும் வசதி என்பன இவற்றுள் மிக முக்கிய காரணங்களாகும்.

பொதுவாக, மேலே எடுத்துக் காட்டிய மற்றைய காரணிகளிலும் பார்க்க வட்டிவீத அனுகூலங்களுக்கே வைப்பாளர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். எனவே, கம்பனிகள் தமது சந்தை அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் வட்டி அம்சத்தை சற்று மிகைப்படுத்தி எடுத்துக்கூறி வந்துள்ளனர். உண்மையிலேயே சிலநிதிக்கம்பனிகளைப்பொறுத்த வரையில், அவற்றில் காணப்பட்ட ஒரேயொரு கவர்ச்சிகர அம்சம் வட்டி வீத அமைப்பாகவே இருந்தது. அத்தகைய கம்பனிகளில் முதலீடுகளை இடுவது சூதாட்டத்துக்கு ஒப்பானதாகும். இவ்விதம் பாரிய அளவில் அபாய ஏதுக்கள் காணப்பட்டமையாலேயே அக்கம்பனிகள் உயர் வட்டி வீதங்களை வழங்கின. இப்பின்னணியில் பெரும்பாலான நிதிக்கம்பனிகள் (1986-ல் மத்திய வங்கி இவ்விஷயத்தில் தலையிடும் வரையில்) வங்கியமைப்பினால் வழங்கப்பட்ட வட்டி வீதங்களிலும் பார்க்க சுமார் 10 சதவீதம் அதிகமான வட்டி வீதங்களை வழங்கிக் கொண்டு வந்தன. அத்துடன் இந்த அம்சம் குறித்து உள்ளூர் தொடர்பு சாதனங்களில் இக் கம்பனிகள் பெரிய விளம்பரங்களை வெளியிட்டன.

இதன் விளைவாக, 1987-ன் முடிவில் நிதிக்கம்பனிகளில் 350,000 வைப்பாளர்கள் 600 கோடி ரூபா பெறுமதியான வைப்புக்களை வைத்திருந்தனர்.

வட்டி வீத வித்தியாசங்கள், அடிப்படையில், வைப்பாளர்களின் வைப்பு மாதிரிகளுடனும் குறித்த கம்பனிகளின் உறுதிப்பாடு, நன்மதிப்பு போன்ற அம்சங்களுடனும் தொடர்புபட்டனவாகும். இயல்பாகவே,

அட்டவணை 4

நிதிக்கம்பனிகளும் வங்கிகளும் வைத்திருந்த வைப்புக்கள்

வருடம்	நிதிக்கம்பனிகளின் வைப்புக்கள், %		வங்கித்துறை வைப்புக்கள், %		வைப்புக்கள் (மொத்தம்)
	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	(ரூ. பத்து இலட்சம்)	
1967	12	0.8	1,585	99.2	1,197
1973	88	2.6	3,168	97.4	3,256
1977	181	2.6	6,793	97.4	6,974
1983	1,404	4.0	33,927	96	35,331
1986	4,264	8.3	47,254	91.7	51,518
1987	6,158	10.3	53,695	89.7	59,853

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

அதிக முதிர்வுகாலத்தைக் கொண்ட வைப்புக்களுக்கு உயர்ந்த வட்டி வீதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதே போல நன்மதிப்புக் குறைந்த கம்பனிகள் சந்தையைப் பிடிப்பதற்காக உயர் வட்டி வீதங்களை அறிவிக்கின்றன. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் பணப்பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்கும் சில நிதிக்கம்பனிகள் தமது வைப்பு அடித்தளத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதற்காக உயர் வட்டி வீதங்களை அளித்து வைப்பாளர்களை கவர்ந்திழுக்க முயல்கின்றன.

தவறு செய்யும் சில நிதிக்கம்பனிகள் காரணமாக சிலர் வாழ்நாள் முழுவதும் சேமித்த பணத்தினை இழக்க வேண்டி நேரிட்ட கவலை தரும் பல செய்திகள் சமீப மாதங்களில் வெளியாகியுள்ளன. நிதிக்கம்பனிச் சந்தைதையில் சமீபத்தில் நிகழ்ந்த கொந்தளிப்புக்களினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வாடிக்கையாளர்கள் தான் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமில்லை. சுமார் 11 நிதிக்கம்பனிகள் தமது கதவுகளை மூடிவிட்டதால் பெருந்தொகையான வைப்பாளர்கள் நடட்டமடைந்துள்ளனர். "ஏழை வைப்பாளர்களை, பாதுகாக்கவும்" என்ற கூலோகம் பத்திரிகைகளிலும், ஏன் அரசியல் மேடைகளிலும் கூட இப்பொழுது பிரபல்யமடைந்து வருகிறது.

பாதிக்கப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கும் வைப்பாளர்களின் தொகை பற்றிய சரியான மதிப்பீடுகள் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கம்பனியின் நடவடிக்கைகள் இடைநிறுத்தப்பட்ட போது இக்கம்பனியில் சுமார் 500 வைப்பாளர்கள் கணக்கு வைத்திருந்தது தெரிய வந்தது. அதே போல மற்றும் பல கம்பனிகள் முடப்பட்ட போது ஆயிரக்கணக்கானோர் பாதிக்கப்பட்டிருக்க முடியும். வைப்புக்களின் வட்டி வருமானத்தில் மட்டுமே தங்கியிருக்கும் ஒய்வூதியம் பெறு

வோ, விதவயர் போன்ற மிகவும் பலவீனமான சமூகக்குழுவினர் இந்நிகழ்வுகளினால் கடும் இழப்புக்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

தற்போதய நிலைமைக்கு வைப்பாளர்கள் எந்த அவுக்கு பொறுப்பு வகிக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. முதலில், வங்கித்துறையிலும் பார்க்க அதிகளவில் அபாய ஏதுக்கள் மலிந்த இந்த துறைக்குள் அதனைத் தெரிந்து கொண்டே வைப்பாளர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். ஒருவர் தனது நிதிகளை முடக்க முன்னர் குறித்த கம்பனியின் நம்பக பகத்தன்மை, அதன் இயக்குனர்களின் நம்பகத்தன்மை, பலம், பலவீனம் போன்ற விஷயங்கள் குறித்து ஆய்ந்தோய்ந்து பார்க்கக் கூடாதா என்ற கேள்வியும் எழுப்பப்படுகிறது.

அடுத்தது, வைப்பாளர்களின் இயல்பான நடத்தை, அதாவது எதிர்பார்ப்பு, பரபரப்பு திகில் போன்றன சில நிதிக்கம்பனிகளின் தற்காலிக பணப்பாய்ச்சல் பிரச்சினைகளை தீவிரப்படுத்தியுள்ளன. இக்கம்பனிகள் பொதுவாக, வேறு சந்தர்ப்பங்களில், நிதி நடவடிக்கைகளின் தர்மத்திலிருந்து பாரதூரமாக விலகிச் செல்லும் போக்கு கொண்டவை அல்ல. உண்மையில், பணிப்பாளர்கள் கம்பனி நிதிகளை தமது சொந்தத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்திய தவறு செய்த கம்பனிகளும் இருந்தன. ஆனால், அனைத்துக் கம்பனிகளிலும் இதே நிலைமை காணப்படவில்லை.

நிதிக்கம்பனிகள் இலங்கையில் கடந்த 40 வருடங்களாக இயங்கி வருகின்றன. நாட்டின் இரண்டாவது நிதிச்சந்தை என்ற அங்கீகாரத்தைப் பெற்று அவை வளர்ச்சி கண்டு வந்துள்ளன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில கம்பனிகள் சமீபத்தில் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தன. பிழையான திட்டமிடல், மோசமான முகாமை மற்றும் (சில சந்தர்ப்பங்களில்) மோசடிகள் என்பன

இதற்கு காரணமாகும். இதை வைத்து நிதிக்கம்பனிகள் அனைத்துமே உறுதியற்றவை என்று பொதுமக்கள் எண்ணினால் அது தவறாகும். பெருந்தொகையான வைப்பாளர்களின் பணம் இன்னமும் சிறப்பான முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டுவரும் நிதிக்கம்பனிகளில் பத்திரமாக இருக்கிறது. இந்த வைப்பாளர்கள் தமக்குச் சேர வேண்டிய மாதாந்த வட்டியையும், முதிர்ச்சியின் பின் அசல் தொகையையும் ஒழுங்காக பெற்று வருகிறார்கள். சில நிதிக்கம்பனிகள் மேலே சொன்ன காரணங்களினால் கஷ்டத்தில் சிக்கிய அதே வேளையில், வேறுசில கம்பனிகள் மோசமான முகாமை அல்லது மோசடி என்பவற்றை ஒன்றி, வைப்புக்களில் பொதுவாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியினால் பாதிப்படைந்திருந்தன. எனவே இந்தப்பட்டியலில் அடங்கியுள்ள அனைத்துக் கம்பனிகளிலும் வைப்பிலிடப்பட்டுள்ள பணம் முழுவதும் திரும்பக் கிடைக்காது என்று கூறுவது சரியாகாது.

இந்த நிதிச்சந்தையினதும் நடத்தையைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல விவேகம் தேவை என்பதனை இச்சம்பவங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வைப்புச் செய்பவர்கள் மட்டுமன்றி அதிகாரிகள், கணக்காய்வாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் ஏன் வெறும் பார்வையாளர்களும் கூட இதில் பொறுப்பான பங்கினை வகிக்க வேண்டும். நிதியமைப்பின் சீரான செயலாக்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டும். ஆரோக்கியமான நிதிக்கம்பனி அமைப்பொன்றையும், சந்தையொன்றையும் வளர்த்தெடுப்பது இதில் மிக முக்கிய அம்சமாகும். வைப்பாளர்களுக்கு பாதுகாப்பினை உத்தரவாதப்படுத்தும் விஷயத்தில், சமீபத்தில் இடம் பெற்ற உத்தியோகபூர்வமான தலையீடுகள் - அவை சற்றுப்பிந்தி இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் - வரவேற்க வேண்டியவை ஆகும்.

குழப்பப்பட்ட குளவிக் கூடு: சமீபத்திய நெருக்கடியின் பின்னணி

கடந்த ஐந்து வருட காலத்தில் நிதி வியாபாரத் துறையில் தமக்கென்று ஒரு ஸ்தானத்தை கட்டியெழுப்பிக்கொள்வதற்காக நிதிக் கம்பனிகள் முயன்று வந்துள்ளன. ஆரம்ப காலத்தில் நிதிக்கம்பனி வியாபாரம் வாடகைக் கொள்வனவு வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கே கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த கம்பனிகள், விரிவான நிதிச்சந்தையின் முக்கியமான, பயனுள்ள ஓர் உபதுறை என்ற உண்மையை 1970-களின் பிற்பகுதி வரையில் அதிகாரிகள் அங்கீகரிக்கவில்லை. எனினும், 1978-ன் பின்னர் இந்தக் கம்பனிகளின் முக்கியத்துவம் துரிதமாக வளரத் தொடங்கியது. இந்த தசாப்தத்தின் ஆரம்பத்துடன், இவை நாட்டின் நிறுவன ரீதியான நிதிச்சந்தையில் ஒரு முக்கிய பிரிவாக உருவாகத் தொடங்கியிருந்தன. இந்த கம்பனிகளின் எண்ணிக்கை, கிளையமைப்பு, வியாபார நடவடிக்கைகளின் பெருக்கம், நடவடிக்கைகளின் பன்முகப்பட்ட தன்மை, தேசிய பொருளாதாரத்தில் அவற்றின் தாக்கம் என்பன பிரமிப்பூட்டும் விதத்தில் காணப்பட்டன.

வியாபாரமொன்றில் சுழல் முறையில் இடம் பெறும் மாற்றங்கள் தொடர்பாக கோட்பாட்டு ரீதியான பல விளக்கங்கள் உண்டு. பல்வேறு பரிமாணங்களையும் கொண்ட வியாபார அலகுகளின் வளர்ச்சி, பணப்புரள்வு, மந்தம் மற்றும் திடர் அல்லது இயற்கை மரணம் என்பனபற்றி இவை விளக்குகின்றன. நிதிக் கம்பனிகள், மற்றும் அநேக வியாபார நடவடிக்கைகளைப் போலவே தனியாகவும் கூட்டாகவும் இந்தச் சுழல்களின் பல்வேறு கட்டங்களையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கின்றன. எனினும், இலங்கையின் நிதிக் கம்பனிகள் 1983 வரையில் எவ்விதமான பாரிய பிரச்சினைகளையும் எதிர்

நோக்கவில்லை. 1980-ன் முடிவில் இத்துறையின் வளர்ச்சி வேகம் குறையத் தொடங்கி விட்டது. வியாபார பரவல், வளர்ச்சி, அதிகரித்த இலாபங்கள் போன்ற பல சாதகமான போக்குகள் நிலவி வந்த ஒரு சூழலிலேயே இந்த மந்தம் இடம் பெறத் தொடங்கியிருந்தது. இந்தப் பின்னணியில் 1983-ம் வருடம் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. பொதுவான பொருளாதார மந்தம் மற்றும் அடுத்து வந்த வருடங்களில் குறிப்பாக கைத்தொழிலின் பாரம்பரிய, புதிய சந்தைப் பிரிவுகளில் ஏற்பட்ட சுருக்கம் என்பன இதற்குக் காரணமாகும். இவையனைத்தும் ஒன்று திரண்டு 1987-ல் உச்ச மட்டத்துக்கு வந்தன.

இத்துறையில் 1986 அளவில் கடுமையான பிரச்சினைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின. அந்த வருடத்தில் சில கம்பனிசள் கஷ்டத்தில் சிக்கியிருந்தன. 1987-ல் மேலும் சில கம்பனிகள் இதில் சேர்ந்தன. 1988-ன் நடுப்பகுதியில் 8 கம்பனிகள் தமது வைப்ளர்பாகளுக்கு கைவகை மூடிவிட்டிருந்தன. முதலில் மோசமான முகாமையே இதற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. ஆனால், பின்னர் வந்த வருடங்களில் வைப்பாளர்களுக்கான கடப்பாடுகளை நிறைவேற்ற முடியாத அம்சம் வெளிவரத் தொடங்கியது. சில நூறு வைப்பாளர்களைக் கொண்ட 'மினி-கடைகளாகவே' பல கம்பனிகள் செயற்பட்டுவந்தன.

இந்த வருட ஜூன் மாதத்தில் மிகப்பெரிய கம்பனி ஒன்றும் வீழ்ச்சியடைந்த கம்பனிகளின் பட்டியலில் சேர்ந்து கொண்டது. இது இத்தொழிலின் நான்காவது பெரிய கம்பனி என்று கூறப்பட்டு வந்ததுடன், 50 கோடி ரூபாவை வைப்புக்களாக திரட்டியிருந்தது. ஏற்கனவே நிலவி வந்த குழப்பமும்

உபாலி விதான பத்திரன்
(மக்கள் வங்கி - ஆராய்ச்சிப் பகுதி)

பரபரப்பும் இந்தக் கம்பனியின் வீழ்ச்சியுடன் பன்மடங்கு பெருகத் தொடங்கின. நிதிக்கம்பனிகளில் வைப்புக்களை இட்டிருந்த அனைவர் மத்தியிலும் பதற்றமும், திகிலும், நம்பிக்கையின்மையும் தீவிரமான பரவின. அதிர்ஷ்டவசமாக, சில வட்டாரங்களிலிருந்து வந்த தக்க நடவடிக்கைகள் காரணமாக இந்த நெருக்கடி மேலும் பரவவில்லை. அண்மையில் பாகிஸ்தானிலும், தாய்லாந்திலும் ஏற்பட்ட மிகப்பிரமாண்டமான நெருக்கடி மட்டத்தை இது எட்டவில்லை.

இந்த உபதுறை எதிர்நோக்கிய கஷ்டங்கள் பலதரப்பட்டவை; அவற்றுள் மிக முக்கியமானவை: (அ) சந்தைச் சுருக்கம் (ஆ) அதிகரித்து வரும் ஐயக்கடன்கள் (இ) வைப்பு அடித்தளம் அரிக்கப்பட்டமை (ஈ) முரண்பட்ட பணப் பாய்ச்சலும், கடுமையான திரவத்தன்மை பிரச்சினைகளும் என்பனவாகும். இந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து 1988-ன் நடுப்பகுதியில் சிக்கலான ஒரு நிலைமையைத் தோற்றுவித்திருந்தன. இந்தக் கஷ்டங்களை எடுத்துவந்த காரணிகளை இரு விரிவான பிரிவுகளில் அடக்க முடியும். முதலாவது, மோசமான நிர்வாகம், நெறிதலீறிய நடைமுறைகள், நிதிகளின் துஷ்பிரயோகம் போன்ற உள்வாரியான காரணிகள் பல நிதிக்கம்பனிகளை சாத்தியமற்றதாக்கின. இரண்டாவதாக, வெளிச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், இந்த உள்ளார்ந்த பலவீனங்களினால் ஏற்பட்டிருந்த தாக்கங்களை மேலும் மோசமாக்கியமை.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் கீழ் பொருளாதாரம் மிக வேகமாக விஸ்தரிப்படைந்து கொண்டு வந்தபோது

நிதிக் கம்பனிகள் காளான்கள் போல முளைக்கத் தொடங்கின. தேவையான நிபுணத்துவம் மற்றும் முகாமைத்துவ திறன்கள் என்பன காணப்பட்டதனால் அவை இவ்விதம் பெருகவில்லை. மாறாக, வெளிப்படையாக அவற்றுக்கு காணப்பட்ட தேவையை நிறைவு செய்யும் விதத்திலேயே அவை இவ்விதம் தோன்றின. எனினும், தேவை குறித்த இடைவெளி குறுகக் குறுக இத்தொழிலில் போட்டி வலுக்கத் தொடங்கியது. பல கம்பனிகள் உயிர் வாழ்வதில் கடும் இன்னல்களை எதிர்நோக்கத் தொடங்கின

நிதிக் கம்பனிகளுக்குள்ளே காணப்பட்ட மிகப் பாரதூரமான பிரச்சினை சில பணிப்பாளர்களின் கேள்விக்குரிய, நெறி தவறிய நடைமுறைகளாகும். குறைந்த விளைதிறன் மற்றும் கூடிய அபாய ஏதுக்கள் மலிந்த முயற்சிகளில் நிதிகளை இடதல் இதில் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியதாகும். இத்தகைய முயற்சிகளில் இந்தப் பணிப்பாளர்களின் நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன. பணிப்பாளர்களின் உறவினர்களுக்கும், நெருங்கியவர்களுக்கும் வட்டியில்லாக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டு நிதிகள் முற்றாக துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்ட பல சம்பவங்கள் தெரிய வந்துள்ளன. 1987-ல் நடவடிக்கைகளை முடித்துக்கொண்ட அத்தகைய ஒரு கம்பனி I கோடியே¹⁰ இலட்சம் ரூபா பணப்பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்கியிருந்தது. நிதிகளை நலன்கள் சம்பந்தப்பட்ட குழுவினருக்கும், சேய் நிறுவனங்களுக்கும் திசை திருப்புவதானது, பல பிரச்சினைகளுக்கும் மூலகாரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. முதலில், இத்தகைய முதலீடுகள் எவையும் கடன் சேவையை மேற்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் எந்த மேலதிக வருமானத்தையும் எடுத்து வருவதில்லை. இதன் விளைவாக ஐயக்கடன்களின் தொகை அதிகரிக்கிறது. இரண்டாவதாக, அத்தகைய முதலீடுகள் குறைந்த வட்டி

விதங்களை கொண்டிருப்பதனால் நிதிக் கம்பனிகளின் நிதிகளைப் பெறும் செலவுகளை ஈடு செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது நிதிக் கம்பனிகளுக்கு திரவத்தன்மைப் பிரச்சினைகளை எடுத்து வருகிறது. இந்த அனுபவங்கள் காரணமாக இலங்கை மத்திய வங்கி சில பணிப்புரைகளை வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

வியாபாரத்தில் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தராதரங்களும் நெறிமுறைகளும் அப்பட்டமாக மீறப்பட்ட பல சம்பவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரிகளுக்கும் - ஏன் பொது மக்களுக்கும் கூட - தவறான தகவல்களை வழங்குவதையும் இது உள்ளடக்கியதாகும். உதாரணமாக, ஒரு கம்பனி முற்றிலும் பொய்க் கணக்குகளைக் கொண்ட புத்தகங்களை வைத்து அதிகாரிகளையும் பொது மக்களையும் பலகாலம் ஏமாற்றி வந்திருக்கிறது.

அனுபவமும் நிபுணத்துவமும் போதிய அளவில் இல்லாதிருப்பது மற்றொரு பிரச்சினையாகும். இதன் விளைவாக, கணக்குப் புத்தகங்கள் பொருத்தமான முறையில் வைக்கப்படுவதில்லை; அத்துடன் ஒழுங்கு முறையான கணக்காய்வும் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. சரியான நிதி நிர்வாகம் இல்லாதிருப்பதும், திறமைமிக்க கட்டுப்பாட்டு முறைமைகள் காணப்படாததும் எதிர்கால பிரச்சினைகளை முன்னுரைக்கூடிய முகாமையாளர்களின் ஆற்றல்களை வெகுவாக கட்டுப்படுத்தி வந்துள்ளன. தவறானதும், காலத்துக்கு ஒவ்வாததுமான தரவு அடித்தளங்களும், நுட்பங்களும் பல சந்தர்ப்பங்களில் மத்திய வங்கியையும், பொது மக்களையும் - குறிப்பிட்ட நிதிக் கம்பனிகளையும் கூட - தவறான வழியில் இட்டுச் சென்றுள்ளன. சில கம்பனிகள் நடவடிக்கைகளை கம்ப்யூட்டர் மயப்படுத்தியுள்ளது உண்மைதான். ஆனால்,

சந்தைகளில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அவற்றின் வரவு செலவு எதிர்பார்ப்புக்களையும், எதிர்பார்க்கப்பட்ட வாடிக்கையாளர் நடத்தையையும் கடுமையாக பாதித்துள்ளன. அதேவேளையில் நிபுணத்துவம் இல்லாமையால், சில கம்பனிகள் அதிக அபாய ஏதுக்கள் காணப்படும் துறைகளில் நுழைந்துள்ளன. இறக்குமதி உண்டியல்கள், குறுங்கால கடன்கள் மற்றும் ஏனைய வர்த்தக வசதிகள் போன்றவற்றை இவை உள்ளடக்குகின்றன.

கடன்களை வழங்கும் விஷயத்தில் சட்டரீதியான தேவைகள் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படாமையினால் பல கடன்களை திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கிறது. மேலும், குறிப்பாக போக்குவரத்து மற்றும் வியாபார துறைகளில் சந்தைப் போக்குகள் பற்றி சரியான அறிவு இல்லாதிருப்பது இப்பிரச்சினைகளை மேலும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.

உயர் மட்ட முகாமைமையில் கூட்டுப்பங்கெடுப்பு இல்லாதிருப்பது நிதிக் கம்பனிகள் எதிர்நோக்கும் மற்றொரு பிரச்சினை. பல நிதிக் கம்பனிகள் பிரபல்யம் வாய்ந்த பெயர்களை தமது பணிப்பாளர் பட்டியலில் தருகின்றன. இது ஒரு விதமான பிரசார உத்திதான். இந்த பணிப்பாளர்களில் பலர் இக்கம்பனிகளின் நடவடிக்கையில் ஊக்கத்துடன் ஈடுபடுவதில்லை. இக்கம்பனிகளுக்குள் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது பற்றி இவர்களுக்கு சரியாக எதுவும் தெரியாது. பல கம்பனிகளை இயக்கிச் செல்லும் பொறுப்பும், பொது அறிவுறுத்தல்களை வழங்கும் வாய்ப்பும் ஒரு சிலரின் கைகளிலேயே இருக்கிறது. இவர்களே வாய்ப்புக்களையும், வளங்களையும் நிதிகளையும் துஷ்பிரயோகம் செய்து வந்துள்ளனர்.

நிதிக் கம்பனிகளின் செயற்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்

தும் வெளிக்காரணிகள் வெளி உலகுடனான அவற்றின் தொடர்புகளைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்டுள்ளன. வாடிக்கையாளர்கள் (வைப்புச் செய்வோர், கடன் பெறுவோர்), ஒழுங்குபடுத்துவோர் (இலங்கை மத்தியவங்கி), தொடர்பு சாதனங்கள், போட்டியாளர்கள் (மற்ற கம்பனிகள், வர்த்தக வங்கிகள் போன்றன) பங்குதாரர், ஊழியர் போன்ற காரணிகளை இங்கு குறிப்பிட முடியும்.

வாடிக்கையாளர்

நிதிக் கம்பனிகளில் தமது நிதிகளை வைப்பில் இட்டுள்ள வாடிக்கையாளர்கள் நல்ல பிரதிபலனையும் திரவத்தன்மையையும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். 1986-லும், 1987-லும் இலங்கை மத்திய வங்கியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டி வீத குறைப்புக்கள், சுமார் 10 நிதிக் கம்பனிகள் தற்காலிகமாக மூடப்பட்ட பின்னர் நிகழ்ந்த பாதகமான பிரசாரம், சில நிதிக் கம்பனிகளின் காசோலைகள் திரும்பியமை போன்ற நிகழ்வுகள் பெருந்தொகையான வாடிக்கையாளர்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தின. இதன் உடன் விளைவாக நிதிக் கம்பனிகளின் வைப்புக்களின் வளர்ச்சி ஒரே படியாக வீழ்ச்சியடைந்ததுடன், பெருந்தொகையானோர் அவசர அவசரமாக தமது நிதிகளை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவும் தொடங்கினர். கடந்த சில மாதங்களில் வைப்பாளரின் விருப்புத் தெரிவு தேசிய சேமிப்பு வங்கியையும் ஏனைய வர்த்தக வங்கி அமைப்பையும் நோக்கித்திரும்பியுள்ளது. மற்றும் சிலர் சாதாரண கம்பனிகளில் வைப்பிலிடப்பட்டிருந்த நிதிகளை திரும்பப் பெற்று நன்கு ஸ்தாபிதமான கம்பனிகளில் வைப்பிலிட்டனர். தபினான்ஸ், மேர்கன்டைல் கிரடிட், சென்றல் பினான்ஸ் ஆகிய மூன்று கம்பனிகளும் 600 கோடி ரூபா மொத்த வைப்பில் 50 சதவீதத்தை வைத்திருந்தன. சுமார்

90 சதவீதமான வைப்புக்கள் 10 பிரதான கம்பனிகளில் முடங்கிக்கிடக்கின்றன.

வாடிக்கையாளரின் ஒரு பிரதிவினரிடையே ஏற்படும் குழப்பமும், அவசரமும் முழு அமைப்பிலும் திகில் ஏற்படுவதற்கு வழிகோலும். வைப்புக்கள் வற்றி விடுவதில் இது முடியக் கூடும். எந்த நிதிக் கம்பனியும் - அது எவ்வளவு பலமானதாக இருந்த போதிலும் - இந்த நிலையை சமாளிக்க முடியாது. இக் கம்பனிகளின் பெருந்தொகையான நிதிகள் பல்வேறு முதலீடுகளிலும் முடக்கப்பட்டிருப்பதாலும், அவை வெவ்வேறு முதிர்வுக் காலங்களை கொண்டிருப்பதாலும், ஒரே நேரத்தில் பெருமளவு நிதிகளுக்கான கோரிக்கை வரும் போது, நிதிக் கம்பனிகளின் சார்பில் மறுப்புக்களும், பிற்போடல்களும் தோன்றுவதற்கும், இறுதியில் கம்பனி காசோலைகள் திரும்பி, பெரும் பதற்றம் ஏற்படுவதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது. இது ஒரு விஷச் சுழலாகும்; தொடங்கி விட்டால் இதனை நிறுத்த முடியாது. உதாரணமாக, பத்து சதவீதமான வைப்பாளர்கள் திடீரென்று தமது நிதிகளை கோரினால் அந்தக் கம்பனிகளுக்கு - அவை எவ்வளவு சிறப்பாக முகாமை செய்யப்படுபவையாக இருந்தாலும் சரி - மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். எனவே, உள்ளார்ந்த பலவீனங்களை கொண்ட கம்பனிகள் இத்தகைய நிலைமையொன்றை எதிர்நோக்கும் போது கடுமையான நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கும். வாடிக்கையாளரின் நடத்தையில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்கள் முழுக்கைத் தொழிலிலும் பாரதூரமான எதிர் விளைவுகளை கொண்டு வர முடியும்.

பதிவு செய்யப்பட்ட நிதிக் கம்பனிகள், (நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இதுவரையில் தம்மைப்பதிவு செய்திராத) வைப்புக்களை ஏற்

கும் கம்பனிகளை தம்முடைய "எதிரிகளாக" கருதுகின்றன. பலபுதிய நிதி, முதலீட்டு கம்பனிகள், ஆதன அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் போன்றன இதில் அடங்கும். மேலும் பல கம்பனிகள் இந்த வியாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருவதாகவும் (வைப்பு வட்டி வீதங்கள், ஒதுக்கு வீதங்கள் போன்ற) எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இவற்றுக்கு இல்லாததனால் பதிவு பெற்ற கம்பனிகளிலும் பார்க்க கூடிய அனுக்ஷங்களே இவை அனுபவித்து வருகின்றன என்றும் நிதிக்கம்பனி வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

வைப்புச் செய்பவர்களை விட நிதிக்கம்பனிகளிலிருந்து கடன் வரங்குபவர்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறார்கள். கடன் வாங்குபவர்கள் மற்றும் எதிர்காலத்தில் கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் ஆகியோரின் செயற்பாடே ஒரு நிதிக் கம்பனியின் சந்தையின் அளவு, வியாபாரத்தின் அளவு, அதன் விளைவான இலாபத்தன்மை போன்ற காரணிகளை நிர்ணயிக்கின்றன. வழமையாக நிதிக்கம்பனிகளிலிருந்து நிதிப்படுத்தலைப் பெறும் வர்த்தகத்துறையின் விஸ்தரிப்பு போக்கு இப்பொழுது ஒரு பரிபூரண நிலையை அடைந்திருப்பது போல் தெரிகிறது.

இதே வேளையில், சார்புரிதியாக பாதுகாப்பானதும், அபாய ஏதுக்கள் குறைந்ததுமான சந்தைகளின் முதலீட்டு வாய்ப்புக்கள் இப்பொழுது அநேகமாக பூர்த்தியடைந்த நிலையில் உள்ளன. மறுபுறம், வங்கித்துறை நிறுவனங்கள் பல மேலதிக திரவத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தன. ஆனபடியால், நிதிக்கம்பனிகள் ஒன்றில் அபாய ஏதுக்கள் உயர்ந்த அளவில் காணப்படும் சந்தைப் பிரிவுகளில் வியாபாரம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது; அல்லது குறைந்த இலாபங்களைக் கொண்ட தற்போது இயங்கும் சந்தைப் பிரிவுகளில் கவனஞ்செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

கடன்களை மீள அறவிடும் பிரச்சினையும் முக்கியமாகும். வாடகைக் கொள்வனவு கடன்கள், பிணையில்லாத தற்காலிக வசதிகள், மற்றும் ஏனைய குறுங்கால ஏற்பாடுகள் போன்றன தொடர்பான அறவிடல் நிலைமை பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. ஒப்பிடல் நோக்கங்களுக்காக, நிதிக்கம்பனிகளின் ஐயக் கடன்கள் மற்றும் கடன் அறவிடல் நிலைமை பற்றிய தரவுகள் கிடைக்கவில்லை. நிதிக்கம்பனிகளின் விளம்பரங்களில் வெளியிடப்படும் கணக்கு கூற்றுக்கள் மறைந்திருக்கும் பணிக்கட்டியின் ஒரு முனைமட்டம்தான். வழங்கப்பட்டுள்ள கடன்களின் அபாய ஏதுக்கள் மற்றும் ஐயக் கடன்கள் போன்ற விவரங்கள் இந்தக் கூற்றுக்களில் காட்டப்படுவதில்லை.

இறக்குமதி நிதிப்படுத்தல், குறுங்கால கடன்கள், போன்ற புதிய துறைகளில் இறங்கிய நிதிக்கம்பனிகள் கடன்களை அறவிடும் விஷயத்தில் பலவிதமான கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கின. வாடகைக் கொள்வனவுத் துறையில் இது மிகப் பாரதூரமானதாக இருந்தது. நிதிக்கம்பனிகளில் குவிந்துகிடக்கும் வாகனங்களிலிருந்து இதனை நன்கு அறிந்து கொள்ள முடியும். இத்தகைய பெரும்பாலான கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் கம்பனிகள் நாம் வழங்கிய அசல் தொகையை அறவிட்டுக்கொண்டுள்ளன. வரவு செலவுகளில் இலாபமாக காட்டப்பட்ட திரண்ட வட்டித் தொகையை அவற்றால் அறவிட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. குறுங்காலக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் சட்ட நடைமுறையில் காணப்பட்ட பலவீனங்கள் காரணமாக ஐயக் கடன்களை அறவிடுவது மேலும் கடினமாகியுள்ளது. ஐயக் கடன்களை வெகு விரைவில் அறவிட்டுக் கொள்வதற்கு தற்போதைய சட்ட ஏற்பாடுகள் நிதிக்கம்பனிகளுக்கு எந்த உதவியையும் வழங்குவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச்சட்ட விதி

கள் கடன் பெற்றவர்களையே மிக அனுதாபத்துடன் நோக்குவனவாக இருக்கின்றன. இதன் விளைவாக கடன்களை கட்டத் தவறியவர்கள் மேலும் பொறுப்பற்றவர்களாக செயற்படத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள்.

நிதிக்கம்பனிகள் பலதரப்பட்ட போட்டி நிறுவனங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றன. வர்த்தக வங்கிகள், பதிவு செய்யப்படாத நிதிக்கம்பனிகள், ஆதன அபிவிருத்தி கம்பனிகள், வாடகைகொள்வனவு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் (சிங்கர் கம்பனி போன்ற) மற்றும் நிறுவனங்கள் என்பன இதில் அடங்கும். நிதிக்கம்பனிகள் தமக்கேயுரிய சந்தையின் ஒரு பிரிவுக்கு சேவைகளை வழங்கி வருவதால் வர்த்தக வங்கிகளை அவற்றின் போட்டி நிறுவனங்கள் என்று கூற முடியாது.

பல நிதிக்கம்பனிகள் மத்திய வங்கியின் வங்கி மேற்பார்வைப் பிரிவினை பகைமையுடனேயே நோக்குகின்றன. வைப்பு வட்டி வீதங்கள் மற்றும் முதிர்வுக்காலம் என்பன குறித்தும் மத்திய வங்கி உச்ச வரம்புகளை நிர்ணயித்துள்ளது. மேலும் குறைந்த பட்ச பண ஒதுக்குகள், மூலதன தேவைகள், மத்திய வங்கி பிணைப் பத்திரங்கள் மீதான குறைந்த பட்ச முதலீடு என்பன குறித்தும் எல்லை நிர்ணயம் உண்டு. வைப்புச் செய்வோரின் நலன் மற்றும் தேசிய பொருளாதாரம் என்பவற்றை பாதுகாக்கும் பொருட்டே இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. எனினும், பிரபல்யம் பெறாத சிறு நிதிக்கம்பனிகள், இக் கட்டுப்பாடுகளும் விதிமுறைகளும் தம்மைப் பெருமளவில் உற்சாகமழக்கச் செய்து வருகின்றன என்று கருதுகின்றன. வட்டி வீதங்கள் பலவந்தமாக குறைக்கப்பட்டது மற்றும் ஒதுக்கு வீதங்களின் நிர்ணயம் என்பன அவற்றின் வியாபார நடவடிக்கைகளில் கஷ்டங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. தற்போ

தைய திரவத்தன்மைப் பிரச்சினைகளுக்கும் இந்த சட்ட விதிகளே காரணம் என்று இக்கம்பனிகள் தெரிவிக்கின்றன.

வர்த்தக வங்கிகள் தமக்கு சரியான நேரத்தில் உதவிகளை வழங்குவதில்லை என நிதிக்கம்பனிகள் குறை கூறுகின்றன. கடன் வசதிகளை தயார் செய்வதில் ஏற்படும் தாமதங்களும், திடீரென்று காசோலைகள் திருப்பப்படுவதும் ஏற்கனவே அனுபவித்து வரும் கஷ்டங்களை மேலும் மோசமாக்கி வருகின்றன என அவை தெரிவிக்கின்றன. எதிர் பார்க்கப்படும் உதவியை கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் வங்கிகள் இருப்பது போல் தெரியவில்லை. பல நிதிக்கம்பனிகள் தமது தொழிற்படு மூலதன தேவைகளுக்காகவே சமீபத்தில் கடன்களைப் பெற்று வந்துள்ளன.

பங்குதாரர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கம்பனிகளின் அன்றாட அலுவல்களில் அவர்களுக்கு எந்த செல்வாக்கும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஒரு சில கம்பனிகளே சமீபத்திய வருடங்களில் பங்கு இலாபங்களை பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

இந்த "குளவிக் கூட்டை கலைத்தவர்கள்" யார் என்பதே இப்பொழுது பலரும் கேட்கும் கேள்வியாகும். இந்த விஷயத்தில் எந்த தரப்பாரையும் நோக்கி இவ்வகையில் விரலை நீட்டி விட முடியாது. அநேகமாக அனைவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் இந்நிலைமைக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுவதே சரியானதாகும். அடுத்த கேள்வி இந்த நிலைமையை யார் உருவாக்கினார்கள் என்பதுதான். இது கோழி முந்தியா முட்டை முந்தியா என்று கேட்பது போல தான். உறுதியானதும், நிலையானதுமான வங்கியல்லாத நிதி நிறுவனங்களின் அமைப்பொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதே இப்பொழுதுள்ள மிக முக்கிய பணியாகும்.

வைப்புச் செய்தவர்களின் கருத்து

நிதியமைச்சர் சொன்னது போல அநேகமாக வைப்பாளர்கள் அனைவரும் “எல்லாமே நல்லபடியாக இருக்கிறது” என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நிதிக்கம்பனிகளின் காசோலைகள் வங்கிகளிலிருந்து திரும்பி வந்த போதும், கணக்குகளுக்கு வட்டி வரவு வைக்கப் பட்டபோதும், முதிர்வடைந்த வைப்புக்களை கம்பனிகள் வழங்க முடியாதிருந்த போதும் தான் அவர்களுக்கு உண்மை நிலை புரியத்தொடங்கியது. குறித்த நிதிக்கம்பனியில் “வியாபார முறிவு” ஏற்பட்டுள்ளது என்பது அப்போதுதான் வைப்புச் செய்திருந்தவர்களுக்கு தெரிய வந்தது. இந்த முறிவு நிலையிலும் கூட ஒரு கம்பனி வைப்புக்களை ஏற்று வந்தது என்பது தான் இங்கு ஆச்சரியப்பட்டக்கூடிய விஷயம்.

சமார் 800 கோடி ரூபா 72 கம்பனிகளில் வைப்பிலிடப்பட்டிருந்தது. இத்தொகையில் 90 சதவீதம் 14 கம்பனிகளில் இருந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த வைப்புக்களை சமார் 350,000 பேர் வைப்பிலிட்டிருக்கிறார்கள் என அறிகிறோம். இவர்களில் தங்கியிருப்பவர்களையும் சேர்ந்து பார்த்தால் (ஒரு குடும்பத்துக்கு நான்கு பேர் என்ற வீதத்தில்) சமார் 15 இலட்சம் பேர் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதிகாரிகளும், நிதிக்கம்பனிகளின் பணிப்பாளர்களும் தொடர்ந்து ம் நெருப்புடன் வினாயாட முடியுமா?

நிதிக்கம்பனிகள் கூட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்துக்கு நிதியமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் அரசாங்கத்தினால் அறிவிக்கப்பட்ட திருத்தங்களை வைப்பாளர்கள் பிஞ்சுந்த ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார்கள். பதில் நிதியமைச்சர் டெலிவிஷன் மற்றும் பத்திரிகைகளுக்கிடாக வைப்பாளர்களின் நினைப்போது காப்பதற்கு அரசாங்கம் அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்று உத்தரவாதமளித்தார். அத்துடன் வீணில் திசில் கொள்ள வேண்டாம் என்றும் வேண்டிக்கொண்டார். சட்டம் திருத்தப்பட்டது மற்றும் பல்வேறு உத்தரவாதங்கள் வழங்கப்பட்டது போன்ற காரணிகள் வைப்பாளர்களை ஓரளவுக்கு அமைதிப்படுத்தியுள்ளன. மிகவும் கஷ்டம் பட்டு உழைத்த தமது சேமிப்புக்களை நிதிக்கம்பனிகளிலிருந்து மீளப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை இப்பொழுது அவர்களுக்கு வந்துள்ளது.

ஆனால், இடை நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட கம்பனிகள் மற்றும் ஒழிப்பதற்கென நீதிமன்றத்தில் சாட்டப்பட்டுள்ள கம்பனிகள் என்பவற்றின் நடவடிக்கைகள் இப்பொழுது நிதி நிபுணர்களால்

ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. வைப்பாளர்களுக்கு நலன் பயக்கும் விதத்தில் இக்கம்பனிகளை புனருத்தாரணம் செய்ய முடியுமா என்பது பற்றி இவர்கள் மத்திய வங்கிக்கு ஆலோசனை வழங்குவார்கள்.

முறிவடைந்த நிதிக்கம்பனி ஒன்றுக்கு புத்துயிரளிப்பதனை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள் என்பதை இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினையாகும். அதிகாரிகள் குழுவா? நிதி நிபுணர்களா? பெரிய வியாபாரப்புள்ளிகளா? வைப்பாளர்களா? தெளிவாகவே அதிகாரிகளினால் இதனைச் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், சட்டத்தின் பாதுகாவலர்கள் என்ற முறையில், பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் நம்பிக்கையூட்டும் விதத்தில் செயற்படுவதில்லை. நிதி நிபுணர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய நிபுணத்துவம் வந்தக வட்டாரங்களில் சரியாக எடுப்புவதில்லை என்பதனால் அவர்களால் மட்டும் இதனை தீர்மானிக்க முடியாது. பெரிய வியாபாரப்புள்ளிகளால் மட்டும் இதனைக்கையாளவும் முடியாது. ஏனென்றால், அவர்களது வியாபார கூர்மை தோல்வி கண்டதாலேயே நாங்கள் இப்பொழுது சங்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். வைப்பாளர்கள் மட்டுமே இதனைச் செய்யவும் முடியாது. தமது மூலதனத்தை (முடியுமாயிருந்தால் வட்டியையும் சேர்த்து) பெற்றுக்கொள்வதே அவர்களுடைய விருப்பமாகும். அப்படியாயின் இதனைத் தீர்மானிப்பது யார்? மேற்கொள்ள அனைத்துக் காரணிகளினதும் கூட்டாக அது இருக்க வேண்டும். பிரதானமாக நிதிச்சட்டங்களின் பாதுகாவலரான மத்தியவங்கி, தமது துறைகளில் தகுதி பெற்றிருக்கும் நிதி நிபுணர்கள், ஒரு “செத்துப் போன்” கம்பனிக்கு புத்துயிரிட்டுவதற்கு வருமானத்தை உருவாக்குவது என்பது என்பதனை நன்கறிந்த பெருவியாபாரிகள், கடைசியாக, எதிர்காலத்தில் இதே சம்பவங்கள் மீண்டும் நிகழாதிருக்கும் வகையில் “காவல் நாய்களாக” செயற்படும் வைப்பாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகிய அனைவருமே இதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

“காவல் நாய்” என்ற வார்த்தையை நான் அழுத்திச்சொல்வதற்கு காரணம், வைப்புச் செய்பவர்களின் கருத்துக்களை கேட்க வேண்டிய தேவை இப்பொழுது எழுந்திருப்பதுதான். கருத்துக்களை கேட்டது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு சரியான இடத்தில் சரியான பிரதிநிதித்துவமும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இது ஏன்? சில நிதிக்கம்பனிகள் முறிவடைவதேன்? ஆரம்பத்தில் நிதிக்கம்பனிகள் அனைத்தும் நல்ல முறையிலேயே

செயற்படுகின்றன. இல்லாவிட்டால் ஆயிரக்கணக்கான வைப்பாளர்களை அவைகவர்ந்திருக்க முடியாது. போதிய இலபாங்களை தேடிக்கொள்ளும் பணிப்பாளர்கள் பேராசை கொண்டு அதே பணிப்பாளர் சபையை வைத்து சில சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் உபகம்பனிகளை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். பின் கடன் என்ற பெயரில் இக்கம்பனிகளுக்கு வைப்புக்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

புதிதாக உருவாக்கப்படும் இத்தகைய சேய் நிறுவனம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவுகளை எடுத்த வரவதில்லை. இவ்விதமாக சேய் நிறுவனங்களில் ஏற்படும் முறிவு தாய் நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமையை ஆட்டங்காணச் செய்கிறது. இப்பொழுது பல சேய் நிறுவனங்கள் ஒழிக்கப்படும் நிலையில் இருக்கின்றன என அறிகிறோம். இது யாருடைய பணம்? எல்லாம் ஏழை வைப்பாளர்களின் பணம் தான். இதனால் தான் அனைத்து துறைகளையும் சேர்ந்த நிபுணர்களுடன் சேர்த்து வைப்புச்செய்தவர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் உரிய அங்கீகாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், பொதுவாக வைப்பாளர்களை பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய வட்டி சரியான தேதியில் செலுத்தப்பட்டால் முதிர்வின் பின்முதல் மீளளிக்கப்பட்டால் அவர்கள் வேறு எதையும் பற்றி அதிகம் கவலை கொள்வதில்லை. வைப்பாளர்கள் அனைவரும் நிபுணர்களாக இல்லாவிட்டாலும் சில ஓய்வு பெற்ற மூத்தவங்கி அதிகாரிகளும் உயர்வட்டியை கருத்தில் கொண்டு தமது வைப்புக்களை நிதிக்கம்பனிகளில் இட்டுள்ளனர். இவர்கள் நிச்சயமாக நிதி முகாமை பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள்; அப்படியானால், அவர்கள் தமது சேமிப்புக்களை ஏன் நிதிக்கம்பனிகளில் வைப்பிலிட்டார்கள்?

ஒரு சராசரி வைப்பாளர் நிதிக்கம்பனிகளில் வைத்திருந்த நம்பிக்கையையே இது காட்டுகிறது. இந்த நம்பிக்கை சிதறுண்டு போனது ஏன்? அல்லது இந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது என்பது? இவையே இப்பொழுதுள்ள எளியும் பிரச்சினைகள். முறிவடைந்த கம்பனிகள் எந்த தாமதமும் இன்றி உடனடியாக புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்பதும், வைப்பாளர்களின் நலன் கருதி அவை மீண்டும் செயற்படத் தொடங்க வேண்டும் என்பதும் தான் ஒரு சராசரி வைப்பாளரின் பதிலாகும்.

எஸ். சண்முகநாதன்
(தலைவர், இலங்கை வைப்பாளர்கள் சங்கம்)

தனியார் பாகனங்களும் நிதிக்கம்பனிகளும்

1977-க்கு பின்னர் பயணிகள் போக்குவரத்துத் துறையில் தனியார் துறையின் பங்களிப்பினை அரசாங்கம் வேண்டி நின்றது. இலங்கை போக்குவரத்துச் சபையினால் வழங்கப்படும் சேவைகளை குறை நிரப்புச்செய்யும் வகையில் தனியார் பஸ்கள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப் படுவதை அரசாங்கம் ஊக்குவித்தது. இந்த வேண்டுகோளினை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், தனியார் துறை மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பங்கெடுத்தது. 1977-1985 வருடங்களுக்கு இடையில் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்ட வாகனங்களின் எண்ணிக்கை இதனை நன்கு நிரூபித்துக் காட்டுகிறது. 1978-ல் 81 தனியார் பஸ் வண்டிகளும், 1977-ல் 80 வண்டிகளும் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. தாராள மப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகள் நடைமுறையில் விடப்பட்டதையடுத்து இத்தொகை 1978-ல் 268 ஆக அதிகரித்திருந்தது. அதன் பின்னர் இது மிகத் துரிதமாக அதிகரித்து, 1980-82 காலத்தில் வருடாந்த சராசரி 2,500 ஆக காணப்பட்டது. இது மேலும் அதிகரித்து 1983-85 வருடாந்த சராசரி 3,700 ஆக இருந்தது. புதிதாக பதிவு பெற்ற தனியார் பஸ் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையில் 1988-ல் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு, 1781 ஆக குறைந்து விட்டது. இந்த தொகை 1987-ல் மேலும் குறைவடைந்து 1,151 ஆக காணப்பட்டது.

தனியார் பயணிகள் போக்குவரத்துச் சேவைகளை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தியதற்கு ஆதரவாக பல காரணங்கள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. மோசமான பஸ் சேவைகள் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படுத்தியிருந்த அபிவிருத்தியை ஒழிக்க வேண்டும் என்பது இதில் முதன்மையானதாகும். தனியார் பஸ் சேவைகளின் அறிமுகம், ஒரு புறத்தில், அரசாங்க வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பாரிய மானியச் சமையொன்றிவருந்து நிவாரணமளித்ததுடன், மற்றபுறத்தில், பயணிகளின் சிரமத்தை பெருமளவில் போக்கியது. தனியார் துறை பஸ் போக்குவரத்து மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமைக்கு பின்வரும் காரணங்களும் கூறப்படுகின்றன: தனியார் துறை நல்ல திறமை வாய்ந்தது; பெரிய தொழிற் சங்கங்களின் சந்தியை அது குறைக்கிறது. அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் தொழில் முயற்சியாளர் குழுவொன்றை அது உருவாக்கும்; வாகனங்களை இறக்குமதி செய்வோர் மற்றும் வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரம் செய்வோர் போன்ற குழுக்களில் இருக்கும் அரசாங்க ஆதரவாளர்களுக்கு அது உதவும்.

குறிப்பாக பயணிகள் போக்குவரத்துக்கான பஸ் வண்டிகள் மற்றும்

சரக்குப் போக்குவரத்துக்கான லொறிகள் என்பவற்றின் இறக்குமதிகளை நிதிப்படுத்தும் விஷயத்தில் வாடகை கொள்வனவு நிதிநிறுவனங்கள் மிக முக்கியமான பங்கினை வகித்தன. தனியார் பஸ்களின் உரித்து மற்றும் இயக்கம் என்பன குறித்த பரிசீலனைகளின் போது இந்த வாகனங்களை கொள்வனவு செய்வதற்காக பெரும் பாலானோர் கடன்களை வாங்கியிருந்ததும், நிதிக்கம்பனிகளிலிருந்தே அதிகமான கடன்கள் பெறப்பட்டிருந்ததும் தெரியவந்தது.

“இலங்கையில் தனியார் பஸ் போக்குவரத்து” என்ற தலைப்பில் கலாநிதி (திருமதி) பி. ஜி. எச். ரணசிங்கா ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். பஸ் உரிமையாளர்களில் 80 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானோர் அவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக கடன்களை வாங்கியிருந்தனர் என்பதனை இந்த ஆய்வு காட்டியது. இந்தக்கடன்களில் 90 சதவீதமானவை நிதிக்கம்பனிகளிடமிருந்தே பெறப்பட்டிருந்தன. மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்பகுதியால் நடாத்தப்பட்ட ஓர் ஆய்வின்படி 37% சதவீதமான புள்சொந்தக்காரர்கள் தமது கடன்களுக்கான மாதாந்த தவணைப்பணமாக ரூ. 5000-10,000 வரையில் கட்ட வேண்டியிருந்தது; 28 சதவீதமானோர் 10,000-15,000 வரையிலும், 11 சதவீதமானோர் 15,000-16000 வரையிலும் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. வருடாந்த வட்டி பொதுவாக 27 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதம் வரையில் இருந்தது.

மாதாந்த தவணைப்பணம் ரூ. 2500 இலிருந்து ரூ. 15,000 வரையில் இருந்ததென்றும், சராசரி ரூ. 7000 ஆக இருந்ததென்றும் திருமதி ரணசிங்காவின் ஆய்வு எடுத்துக்காட்டியது. ஒரு பஸ் வண்டிக்கான மொத்தச் செலவு சராசரி ரூ. 200,000 ஆக இருந்ததென்பதையும்,

இதில் 50 சதவீதத்தை முதலில் செலுத்த வேண்டியிருந்ததென்பதையும் இது தெரிவித்தது.

நிதிக்கம்பனிகள் வழங்கிய நிதிகளில் சுமார் 80 சதவீதத்தை மேற்கண்டால் கிரெடிட், எல்.பி. பிணஸ், சென்ரல் பிணஸ், த பிணஸ், ஆர் பி கோ பிணஸ் ஆகிய ஐந்து கம்பனிகளே வழங்கியிருந்தன என்பதனை மக்கள் வங்கியின் ஆய்வு சுட்டிக்காட்டியது. இத்தொகையில் அரைவாசிப் பகுதியை ஒரு கம்பனியே வழங்கியிருந்தது.

நிதிக்கம்பனிகள் புதிய பஸ் வண்டிகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு அவற்றின் செலவில் 60 சதவீதத்தையும், பாவிக்கப்பட்ட வண்டிகளை கொள்வனவு செய்வதற்கு 50 சதவீதத்தையும் வழங்கின. இவற்றுக்கு 27 சதவீத வருட வட்டியும், 4 சதவீத சேவைக் கட்டணமும் அறவிடப்பட்டன. திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு வழங்கப்படும் ஆகக் கூடிய கெடு மூன்று வருடங்கள். வர்த்தக வங்கிகளும் பஸ் வண்டிகளின் கொள்வனவுக்கு (புதிய பஸ்கள் 75 சதவீதம், பாவிக்கப்பட்ட பஸ்கள் 50 சதவீதம்) நிதிகளை வழங்கின. ஐந்து வருடங்கள் வரையிலான திருப்பிச் செலுத்தும் காலத்தையும் சுமார் 24 சதவீத வட்டியையும் கொண்ட கடன்களாக இவை இருந்தன. எனினும், பெரும் பாலான பஸ்கள் நிதிக்கம்பனிகளினாலேயே நிதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. நிதிக்கம்பனிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு நன்கு நெகிழ்ந்து கொடுக்க கூடியவையக இருந்ததுடன் அவை மிக விரிவான ஆய்வுசார்ந்துகளையும் கோரவில்லை.

மேலும், ஈடு எடுத்தல் மற்றும் உத்தரவாதம் போன்ற சட்ட ஒழுங்குகூறகளையும் இந்தக் கம்பனிகள் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக் கூடிய எளிதான நிபந்தனைகளுடன் ஏற்றுக்கொண்டன. வர்த்தக வங்கிகளைப் போல் சட்டரீதியான தேவைகளில் கண்டிப்பான விதிகளை

(21 பக்கம் பார்க்க)

புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்ட வாகனங்கள்

காலம்	பயணிகள் போக்குவரத்து					பொருள் போக்குவரத்து	
	பஸ்கள் (ம. போ. ச.)	தனியார் பஸ்கள்	வாடகை கார்களும்தாட்சிகளும்	தனியார் கார்க்கார்	மோட்டார் சைக்கிள்	லொறி	ஏனையன
1970-ன் முடியுபு	(9,534)	(899)	3,840)	(83,842)	(20,239)	33,116)	(4,148)
1977	959	80	125	3,248	1,105	1,006	63
1978	607	266	176	6,709	5,255	4,874	120
1979	747	1,575	906	9,942	15,459	6,425	78
1980	788	2,658	1,250	5,480	34,725	9,323	285
1981	24	2,330	—	5,760	17,160	7,785	251
1982	555	2,533	—	5,667	10,847	6,342	117
1983	521	3,748	—	5,470	14,431	8,125	66
1984	325	3,926	—	5,115	16,873	8,085	142
1985	95	3,557	—	8,031	22,782	7,098	118
1986	254	1,781	—	11,189	26,593	3,247	102
1987	85	1,151	—	10,929	29,041	2,846	55

நிதிக்கம்பனிகளின் எதிர்காலம்

ஏ. எஸ். ஜயவர்தன

(மூத்த துணை ஆளுனர், இலங்கை மத்திய வங்கி)

மத்திய வங்கியின் அங்கீகாரம் பெற்ற பட்டியலில் இப்பொழுது 72 நிதிக்கம்பனிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றின் வைப்புக்களின் மொத்தம் ரூ. 600 கோடியாகும். நாட்டில் இயங்கும் 24 வர்த்தக வங்கிகள் வைத்திருக்கும் 5200 கோடி ரூபா வைப்புக்களுடனும், தேசிய சேமிப்பு வங்கி வைத்திருக்கும் 1600 கோடி ரூபா வைப்புக்களுடனும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது இது ஒரு சிறு தொகை தான். இருந்த போதிலும், நிதிக்கம்பனிகள் எமது பொருளாதாரத்தில் ஒரு தீர்க்கமான பங்கினை வகித்து வருகின்றன. பொருத்தமான பிணைகள் இல்லாததனால் வர்த்தக வங்கிகளிலிருந்து கடன்களைப் பெற முடியாதிருக்கும் பெருந்தொகையான வாடிக்கையாளருக்கு இக்கம்பனிகள் சேவைகளை வழங்குகின்றன. இத்தகையோருக்கு கடன்களை வழங்குவதில் அபாய ஏதுக்கள் அதிகரித்த அளவில் காணப்படுவதனால் நிதிக்கம்பனிகள் உயர்ந்த அளவில் வட்டி வீதங்களை அறவிடுகின்றன. இந்த வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் தாக்கமான வட்டி வீதம் ஆண்டொன்றுக்கு 40 சதவீதத்தை விடவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதன் விளைவாக, இக்கம்பனிகள் வைப்புக்களுக்கு கவர்ச்சிகரமான, உயர்ந்த வட்டி வீதங்களை வழங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. வர்த்தக வங்கிகளினால் இந்த வட்டி வீதங்களை வழங்க முடியவில்லை. இந்தக் கம்பனிகளில் வைப்புக்களை இடுபவர்களும், வர்த்தக வங்கிகளை விடவும் அபாய ஏதுக்கள் மலிந்த ஒரு வியாபாரத்தில் தாம் முதலீடுகளைச் செய்கிறோம் என்பதனை அறிந்தே அவ்விதம் செய்கிறார்கள். இந்த அபாய ஏதுக்களை பொறுப்பேற்பதன் காரணமாக, அவர்

கள் இயற்கையாகவே, நல்ல பிரதிபலனை எதிர்பார்க்கிறார்கள்

இலங்கையில் நிதிக்கம்பனிகளின் வளர்ச்சி வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரத்துடன் - குறிப்பாக மோட்டார் வாகனங்களுடன் - தொடர்புள்ளதாகவே இருந்து வந்தது. கார், பஸ், லொறி போன்ற வாகனங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு கடன் பெறும் பொருட்டு வங்கிகளிடம் பிணையாக சமர்ப்பிப்பதற்கு ஏதுவும் தம்வசமில்லாத பலர், வாகனத்தின் பெறுமதியில் 50 - 75 சதவீதம் வரையில் "நிதிப்படுத்தி" வாகனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறித்த நிதிக்கம்பனி வாகனத்தின் உரிமையாளராக இருப்பதுடன், கடன் வாங்கியவர் அதனை வாடகைக்கு அமர்த்தியவராக இருக்கிறார். கடன் பெறத்தகுதியற்றவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கும், மூலதனத்தை திரட்டிக் கொள்வதற்கும், ஜீவனோபாய மார்க்க மொன்றைப் பெறுவதற்கும், சேமிப்பதற்கும் இது வழிவகுத்தது. பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது இதுதான். நிதிக்கம்பனிகள் நாட்டின் இரண்டாந்தர நிதிச் சந்தையாக இருப்பதுடன், தேசிய அபிவிருத்தியில் அவை மிக முக்கியமான பங்கொன்றையும் வகிக்கவேண்டியிருக்கின்றன.

பிரதம நிதிச்சந்தையில் மத்திய வங்கி, வர்த்தக வங்கிகள் மற்றும் நீண்டகால சேமிப்பு, கொடுகடன் நிறுவனங்கள் என்பன அடங்குகின்றன. இந்த நிறுவனங்களுக்கிடையில் நெருக்கமான தொடர்புகள் நிலவி வருகின்றன. அத்துடன் "விளையாட்டுக்குரிய விதிகளை" அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதுடன், பரஸ்பர உதவியும் இப்பிரிவில்

காணப்படுகிறது. திரவத்தன்மை அல்லது பணப்பற்றுக்குறை நிலவும் எந்த நேரத்திலும் வர்த்தக வங்கிகளுக்கு உதவுவதற்கு மத்திய வங்கி தயாராக இருக்கிறது. நிதிக்கம்பனிச் சந்தையில் அத்தகைய தொடர்பொன்று காணப்படவில்லை. எனவே, பணம் வைப்புச் செய்பவர்களை பாதுகாக்கும் நோக்குடனும், நிதிக்கம்பனிகளில் விவேகமான நிதி முகாமையை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கிலும் அரசாங்கம் 1979-ல் நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை இயற்றியது.

எழுபதுகளின் கடைசிப் பகுதியில் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து நிதிக்கம்பனிகளும் துரித வளர்ச்சி கண்டு வந்தன. அதுவரையில் இக்கம்பனிகள் கம்பனிச் சட்டத்தினாலேயே வழிநடர்த்தப்பட்டு வந்தன. வியாபாரம், கைத்தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த கம்பனிச் சட்டம் போதியதாகும். ஆனால், நம்பிக்கையின் பேரில் பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிதிக்கம்பனிகளைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் போதியதாக இல்லை. ஏனென்றால் ஒரு வியாபார நிறுவனமோ அல்லது கைத்தொழில் நிறுவனமோ மோசமான முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு திவால் நிலையை அடைந்தால் அதன் பங்குதாரர்களும் ஊழியர்களும் மட்டுமே பாதிக்கப்படுவர். ஒரு நிதிக்கம்பனியில் இது இடம் பெற்றால் பணத்தினை வைப்புச் செய்த பெருந்தொகையானோரும் இதனால் பாதிப்பது வர். இந்தப்பின்னணியில், நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் சரியான நேரத்தில் ஆக்கப்பட்டது என்றே கூறவேண்டும்.

ஒரு நிதிக்கம்பனி 500,000 ரூபாவுக்கு கூடுதலான பொதுமக்களின் வைப்புக்களை வைத்திருந்தால் அல்லது அதன் மூலதனம் 100,000 ரூபாவுக்கு கூடுத

லாக இருந்தால் அது மத்திய வங்கியில் பதிவு செய்து, வியாபாரம் செய்வதற்காக லைசென்ஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் நிதிக்கம்பனிகள் மீதான மத்திய வங்கியின் மேற்பார்வையும், கண்காணிப்பும் சாத்தியமாயிற்று. திறமையான முகாமை குறித்த வழிகாட்டுதல்களையும் மத்திய வங்கி வெளியிடக் கூடியதாக இருந்தது. கம்பனிகள் மொத்த வைப்புப்புக்களில் 15 சதவீதம் வரையான தொகையை உடனடியாக பணமாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும் என வங்கி பணிப்புரை வழங்கியுள்ளது. இந்த விதமான முன்னெச்சரிக்கை ஏற்பாடுகளை அவ்வளவு முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்காத கம்பனிகளையும் வங்கி சமாளித்து வழிக்கு கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் பொருட்டு போதிய கால அவகாசம் கொடுக்கப்படுகிறது.

நன்கு ஸ்தாபிதமான நிதிக்கம்பனிகள் இந்த சட்டமூலத்தை வரவேற்றன. இது நிதிக்கம்பனிகளின் அமைப்பை பலப்படுத்தும் ஒரு நடைமுறை என்று அவை கருதின. ஆனால், புதிதாக இத்துறையில் நுழைந்து செழிப்படையத் தொடங்கியிருந்த கம்பனிகள் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் எரிச்சலூட்டுபவை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தன. இந்தப் பணிப்புரைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒழுங்காக பின்பற்றப்படவில்லை; ஆனால் அதற்கான தண்டனை மிருதுவானதாகவே இருந்தது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், சட்டமுறைப்படி, மத்திய வங்கி பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப்பாடுகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும். அதன் பின் பொது வழக்கு நடைமுறை இடம் பெறும் என்று அது எதிர்பார்க்க வேண்டும். ஒரு கம்பனி திவாலாகும் போது அதற்குள்ள ஒரேபரிசாரம் இடைநிறுத்தமும் ஒழிப்புமாகும்.

பல நிதிக்கம்பனிகள் நிதியுடன் தொடர்பில்லாத பல்வேறு

வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. மெய் ஆதன வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதற்காக சில கம்பனிகள் வைப்புக்களை ஏற்றன. அதாவது காணிகளை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும், வீடுகளை கட்டி விற்பதிலும் அவை ஈடுபட்டிருந்தன. சில கம்பனிகள் பொது மக்களின் வைப்புக்களை வியாபார, கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளில் முடக்கின. எனவே, வைப்பு நிதிகள் எந்த நோக்கத்துக்காக பயன்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தின் வெற்றியிலும் தோல்வியிலுமே வைப்பாளர்களின் அதிர்ஷ்டம் தங்கியிருந்தது. சொல்லின் முழு அர்த்தத்திலும் "இவை நிதிக்கம்பனிகள்" தானா என்பது விவாதத்துக்குரிய ஒரு விஷயமாகும். என்றாலும் வைப்புக்களை ஏற்பதன் காரணமாக சட்டம் அவற்றை நிதிக்கம்பனிகளாக அங்கீகரித்துள்ளது. இந்தக் கம்பனிகள் ஒரு நியாயமான கால எல்லைக்குள் நிதிசாரா நடவடிக்கைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என மத்திய வங்கி பணிப்புரை வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இந்த "தாய" அணுகுமுறை சில கம்பனிகளுக்கு சிக்கல்களை எடுத்து வரமுடியும்.

"நிதி சாரா" பிரிவு வியாபாரத்தில் நிதிக்கம்பனிகள் ஈடுபடுவதில் இன்றொரு அபாயமும் உள்ளது. குறுங்கால கடனாக வாங்கி, நீண்ட கால கடனாக கொடுப்பதே அந்த அபாயமாகும். இந்த உயர் அபாய ஏதுக்கள் காணப்படும் நடவடிக்கையை மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடனே மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கம்பனி ஒரு வருடத்திலிருந்து மூன்று வருடத்துக்குள் முதிர்ச்சியடையும் வைப்புக்களை ஏற்று, கட்டடங்கள், கைத்தொழில்கள் போன்ற நீண்ட காலத்தில் பிரதிபலனைக் கொண்டு வரும் முயற்சிகளுக்கு கடன்களை கொடுத்தால், வைப்புக்கள் முதிர்ச்சியடையும் போது இந்தக் கம்பனிகள் பணப்பிரச்சினையை எதிர் நோக்கக்கூடும்.

புதிய வைப்புக்கள் வந்து சேராத விடத்தும், ஏனைய கடன்களிலிருந்து பெருமளவில் பணப்பாய்ச்சல் வராத விடத்தும் இந்நிலைமை தோன்றலாம். மெய் ஆதன வியாபாரத்தில் பெரிய அளவில் ஈடுபட்டிருக்கும் கம்பனிகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நெருக்கடி எழக்கூடும். வாடகைக் கொள்வனவு வியாபாரம் போன்ற பாரம்பரிய நிதிக்கம்பனி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் கம்பனிகளைப் பொறுத்த வரையில் இத்தகைய ஒரு நெருக்கடி தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஒரு சிறு நிதிக்கம்பனியில் ஏற்படும் நெருக்கடி கூட பரவலாக இத்துறை முழுவதையுமே பாதிக்கக்கூடியதாகும். ஏனென்றால் இதன் விளைவான வைப்பாளர்களின் பரபரப்பும், திகிலும், அவநம்பிக்கையும் பரவும் போது அது நன்கு ஸ்தாபிதமாகி இருக்கும் கம்பனிகளையும் கூட பாதிக்கிறது. எனவே இத்தகைய போக்குகள் சரியான தருணத்தில் தடுத்து நிறுத்தப்படுதல் வேண்டும். இந்த நெருக்கடிகள் தவிர, சில கம்பனிகளில் துர்நிர்வாகமும், மோசடியும் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த முறைகேடுகள் ஒரு சில கம்பனிகளிலேயே இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் முழு நிதிக்கம்பனி அமைப்பினதும் நம்பகத்தன்மையை இது மிகக் கடுமையாக பாதித்துள்ளது.

நிதிக்கம்பனிகளின் தீவிரப் போக்கினைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் போதியதாக இல்லை என்பதை உணர்ந்த மத்திய வங்கி கூடிய அதிகாரங்களை வேண்டி நின்றது. பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழான ஜனாதிபதியின் உத்தரவினால் 1988 ஜூன் 16-ஆம் திகதி இந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து மத்திய வங்கி சில கம்பனிகளை இடைநிறுத்தி, அவற்றின் முகாமையைப் பொறுப்பேற்றுள்ளது. குறித்த கம்பனியின் வியாபாரத்தை புனருத்தாரணம் செய்யும் நோக்கிலும், வைப்புச் செய்த பொது மக்களை

பாதுகாக்கும் நோக்கிலும் இக் கம்பனிகளின் நிலைமையை வங்கி இப் பொழுது மீளாய்வு செய்து வருகிறது. மோசடி, துர்நிர்வாகம் என்பவற்றை பொறுத்த வரையில், குறித்த கம்பனியின் அதிகாரிகள் தமது சொத்துக்களை கைமாறச் செய்வதனை வங்கி இப் பொழுது தடுத்து நிறுத்தியுள்ளது. பரிசீலனையில் கம்பனி இனிச் சாத்தியமாகாது என்று கண்டால் வைப்புக்களை மீட்பதற்கு இந்த சொத்துக்களை பயன்படுத்த முடியும் என்பதே வங்கியின் நோக்கமாகும். அதே வேளையில், பொது மக்கள் தமது வைப்புக்களை மிகவும் அசாதாரணமான முறையில் மீள்பெற்றதனால் தற்காலிகமாக பணப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்கியிருக்கும், நல்ல விதத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்த கம்பனிகளுக்கு மத்திய வங்கி நிதியுதவி அளிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இந்தப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் விஷயத்தில் பொதுவான, நேரடியான தீர்வுகளை காண்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமில்லை என்பது முக்கியமாகும். ஒவ்வொரு கம்பனியினதும் நிலைமைகளும் சூழ்நிலைகளும் வித்தியாசமானவையாக இருப்பதனால் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக எடுத்துப்பரிசீலனை செய்வதே சிறந்த முறையாகும். மேலும், கம்பனிகளை புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு மத்திய வங்கி புதிதாக பணத்தைப் பயன்படுத்துவது பணவீக்கத்தை தூண்டுவதாக இருக்கும். இதன் விளைவாக, நிதிக் கம்பனிகள் செய்த பாவத்துக்காக நாட்டின் முழு சனத்தொகையினரும் பொருட்களுக்கான உயர் விலைகளின் வடிவில் பணம் செலுத்த வேண்டிய ஒரு நிலை தோன்றும். சில நிதிக் கம்பனிகளை பாதுகாப்பதற்காக இலங்கை மக்கள் அனைவரும் உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செலவின் வடிவில் இந்த விலையை எதிர்காலத்தில் செலுத்த தயாராக இருக்கிறார்களாக என்பதே இப் பொழுது எழும் கேள்வியாகும். ஆகவே, எந்த மீட்பு நடவடிக்கை

யின் போதும் பணவீக்கத்தாகத்தை மிகக்குறைந்த மட்டத்தில் வைத்துக் கொள்வது முக்கியமாகும்.

இரண்டாந்தர நிதிச் சந்தையின் மீது மக்களின் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புவதற்கு உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய சரியான நடவடிக்கையை மத்திய வங்கியின் நாணயச் சபை இரு விரிவான பிரிவுகளுக்குள் அடக்குகிறது. உடனடியான நடவடிக்கைகள், நடுத்தர கால நடவடிக்கை என்பனவே இவை. பணப் பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்கும் கம்பனிகளுக்கு அவசர நிதியுதவி அளிப்பது ஓர் உடனடி நடவடிக்கையாகும். பலமான அடித்தளத்தைக்கொண்ட, நல்ல விதத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்ட பல கம்பனிகள் உண்டு. மிகவும் துரிதமாக விஸ்தரிப்படைந்த வேறு சில பலமான கம்பனிகள் அடிக் கடி நிதியல்லாத வியாபார நடவடிக்கைகளில் இறங்கி வருகின்றன. இந்த கம்பனிகளில் தாக்கமான கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்யும் விஷயத்தில் தற்போதைய முகாமையும், கட்டுப்பாட்டு முறைமைகளும் போதிய அளவில் இல்லை. அத்துடன் தற்போதை பொருளாதார நிலவரங்கள் இயல்பான பணப்பாய்ச்சலொன்றுக்கு இசைவானதாகவும் இல்லை. அசாதாரணமான முறையில் பணம் மீள்பெறப்பட்டமையால் பாதிக்கப்பட்ட ஹேறு கம்பனிசளும் இருக்கக்கூடும். இந்த கம்பனிகள் குறுங்கால பணப்பற்றாக்குறைகளை எதிர்நோக்கினால் மத்திய வங்கி அவற்றுக்கு நிதியுதவியை வழங்கும். இந்த நிதிகள் கம்பனிகளின் வர்த்தக வங்கிகளுக்கடாக வழங்கப்படுவதுடன், சலுகை ரீதியிலான வட்டி வீதத்தையும் அவை கொண்டிருக்கும். குறித்த கம்பனியின் பண நிலைமை முன்னேற்றமடைந்தவுடன் இந்நிதிகள் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். கம்பனிகள் (மீட்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது மிகக் கடினமாகிவிடும்) கடைசி நிமிடம் வரையில் காதி

ராமல கால தாமதமின்றி இந்த உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென வங்கி எதிர்பார்க்கிறது. இந்த நிதிகளை வழங்கிய பின் மத்திய வங்கி இக்கம்பனிகளை விழிப்புடன் கண்காணித்து வரும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முகாமையில் பலவீனம் அல்லது போதிய நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் இன்மை போன்ற குறைபாடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அவசியமான நிபுணத்துவம் வழங்கப்படும். நிதியல்லாத வியாபார நடவடிக்கைகளிலிருந்து அவை ஒதுங்கியிருக்கவேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படும்.

எவ்வாறிருப்பினும், கொடுக்கல் வாங்கல்களில் மோசடியும், மோசமான முகாமையும் இடம் பெற்றிருப்பதற்கான போதிய அத்தாட்சிகள் காணப்படும் போது, அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் வைப்பாளர்களின் பணத்தை பாதுகாப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமாக இருக்க மாட்டாது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கம்பனியின் வியாபாரத்தை தற்காலிகமாக இடைநிறுத்துவதை தவிர வேறு மாற்று வழியில்லை. (ஆபத்தான கட்டத்தில் இருக்கும் ஒரு கம்பனிக்கு புதிதாக வைப்புக்கள் வந்து சேருவதனை தடுப்பதற்கும், கம்பனியின் சரியான நோய்க்குறியைக் கண்டறிவதற்கான முற்று முழுதான கணக்காய்வொன்றை மேற்கொள்வதற்கும் இந்நடவடிக்கை அவசியமாகும்.) பிரச்சினைகளை இணங்காண்பதும், நடைமுறையில் சாத்தியமான புனரமைப்பு செயல்திட்டமொன்றை வகுப்பதும், கம்பனியின் பலவீனங்களை அகற்றக் கூடிய சரியான நடவடிக்கையும் பின்னர், தேவைப்படின், மத்திய வங்கியின் நிதியுதவியுடன் வியாபாரத்தை மீண்டும் துவங்குவதும் இடைநிறுத்தத்துக்குப்பின் மத்திய வங்கிக்குள்ள பொறுப்புக்களாகும். வைப்பாளர்களின் பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த நடவடிக்கைகள் அத்தியாவசியமாக தேவைப்படுகின்றன.

உண்மையிலேயே மோசமான நிலையில் இருக்கும் ஒரு கம்பனிக்கு புத்துயிரூட்டுவது, இடத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவருக்குமே நட்டத்தைக் கொண்டு வரும் ஒரு வேலையாக முடியக்கூடும். மோசடிகள், முறைகேடுகள் மற்றும் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகள் என்பன இடம்பெற்றதற்கான தகுந்த அத்தாட்சிகள் காணப்படும் பட்சத்தில், கம்பனியை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு பொறுப்பாக இருந்த பணிப்பாளர்கள், முகாமையாளர்கள் மற்றும் நபர்கள் அனைவரினதும் சொத்துக்களை கையேற்பதற்கு வங்கி அதன் அதிகாரங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். மேலும், பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் நோக்கில், சமீபத்தில் இச்சொத்துக்கள் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் மாற்றப்பட்டிருந்தால் அத்தகையோரிடமிருந்தும் அவற்றை சுவிகரித்தல் வேண்டும். கம்பனிகள் புனரத்தாரணம் செய்யப்படுகிறவரையில், தமது கோரிக்கைகளை முன்வைக்காதிருப்பதன் மூலம் வைப்பாளர்களும் தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரத்தின் தற்போதைய உரிமையாளர்களிடமிருந்து அல்லது புதிதாக முன்வரக்கூடிய உரிமையாளர்களிடமிருந்து புதிய மூலதனத்தைப் பெறுவது மற்றுமொரு பரிசார முறையாகும். மிகப்பலமான அடித்தளத்தைக் கொண்ட, நன்கு ஸ்தாபிதமான ஒரு கம்பனி, கஷ்டத்தில் சிக்கியிருக்கும் ஒரு கம்பனியை கையேற்பது சாத்தியமாகும். அதன்பின்னர் பணம் வைப்புச் செய்தவர்களின் நலன்களை பாதுகாக்கும் விதத்தில், மத்திய வங்கியின் கண்டிப்பான மேற்பார்வையுடன் இக்கம்பனினை இயக்கிச் செல்ல முடியும். அதேபோல, வைப்பாளர்கள் நடைமுறைச் சாத்தியமான செயல் திட்டமொன்றை எடுத்து வர முடியுமானால், அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வியாபாரத்தைப் பொறுப்பேற்று நடாத்திச் செல்லவும் முடியும்.

நடுத்தர கால நடவடிக்கைகள், இரண்டாந்தர நிதிச்சந்தையின் பொதுவான ஆரோக்கியத்தை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் அமைந்தவையாகும். முதலில் தற்போதைய சட்ட அமைப்பு சீர்திருத்தத்தை வேண்டி நிற்கிறது. நிதிக்கம்பனிகளிடமிருந்து கண்டிப்பான தராதரங்களை எதிர்பார்ப்பதும், மத்திய வங்கிக்கு அதிக கட்டுப்பாட்டு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வல்லதுமான புதிய சட்டமொன்று இயற்றப்பட வேண்டுமென்றும், 1979-ம் வருடத்தின் பழைய சட்டம் இரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் வங்கி யோசனை தெரிவித்துள்ளது. கம்பனிகள் பொதுமக்களுக்கு வகை சொல்ல வேண்டியவையாக ஆக்கப்படுவதுடன், அவற்றின் நடவடிக்கைகள் குறித்த கூடுதலான தகவல்களையும் அவை வெளியிட வேண்டும். மோசடிக்கும், கவனயீனத்துக்குமான தண்டனைகள் கடுமையானவையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

சட்டரீதியான வைப்புக்காப்புறுதி திட்டம் பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பும் நோக்கிலான ஒரு பிரதான நடவடிக்கையாக இருக்கும். அனைத்து நிதிக்கம்பனிகளும் தம் வசமிருக்கும் வைப்புக்களை காப்புறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். தற்காலிக திரவத்தன்மைப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்கு நிதிக்கம்பனிகளுக்கு உதவும் ஒரு திட்டமும் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

சில நிதிக்கம்பனிகளின் கணக்காய்வு செய்யப்பட்ட ஐந்தொகையும், கணக்குகளும் குறித்த கம்பனிகளின் நிதி நிலைமைகளை விரிவான முறையில் தெளிவுபடுத்தவில்லை என்பது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். ஆகவே, கணக்கு வைப்பு மற்றும் விஷயங்களை வெளிப்படுத்தல் என்பன தொடர்பாக தராதரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுதல் அவசியமாகும். கணக்

காளர் நிறுவனத்தின் இணக்கத்துடன் சட்டத்தினால் இதனைச் செய்ய முடியும்.

மத்திய வங்கியின் விரிவான, செறிவான கண்காணிப்பு விருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். காலத்துக்கு காலம் மேற்கொள்ளப்படும் விரிவான பகுப்பாய்வுகளுக்கு பதிலாக, மாதாந்த, காலாண்டுப் பரிசீலனைகள் மூலமான கண்காணிப்பு பயனுள்ளதாக அமையும். அபாய அறிவிப்புக்கள் தாமதமின்றி கிடைப்பதற்கு இது வழிவகுக்கும். நிதிக்கம்பனிகளின் சம்மேளனங்களுடனும், வைப்புச் செய்தவர்களுடனும் அடிக்கடி கலந்தாலோசனை செய்வதும் மேற்பார்வையை விருத்தி செய்யும் ஓரம்சமாகும்.

இறுதியாக, நாணய சபையும், இலங்கை மத்திய வங்கியும் பணம் வைப்புச் செய்தவர்களின் பக்கத்தையே எப்பொழுதும் சார்ந்திருக்கும் என்பதனை நான் மிக உறுதியாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் வைப்புச் செய்த பணம் முழுவதும் வங்கியினால் திரும்பிச் செலுத்தப்படும் என்பதற்கான உத்தரவாதமல்ல இது. மாறாக, அந்தப்பணத்தின் ஒவ்வொரு சதத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு வங்கி அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும். இதற்கென கம்பனிகள் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும்; வைப்பாளர்களுக்கு உறுதியளிக்கப்படுதல் அவசியம்; நம்பிக்கை மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்படுதல் வேண்டும். அதனால், மத்திய வங்கி கம்பனிகளையும் வைப்பாளர்களையும் பாதுகாப்பதற்கு அதனால் முடியுமான அனைத்தையும் செய்யும். அது அவர்களை கைவிட்டுவிட மாட்டாது. நடுத்தர காலத்தில் நிதிக்கம்பனிகள் தொடர்பான உறுதியான சட்டங்கள் ஆக்கப்படும். அத்துடன் வைப்புக்களை காப்புறுதி செய்வதற்கும், ஒழுங்கான கணக்கு வைப்பு முறைகளையும், தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

படும். தற்காலிக பணப்பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதற்கான திட்டமொன்றும் எடுக்கப்படும். கண்காணிப்பு, மேற்பார்வை நடவடிக்கைகள் பலப்படுத்தப்படும். மத்திய வங்கி இப்பொழுது இந்தப்படிமுறையை இயக்கத்தில் விட்டிருக்கிறது. அது இம் முயற்சிக்கு பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பினை வேண்டி நிற்கிறது. இலங்கையில் நிதிக்கம்பனிகள் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வருகின்றன. அவற்றின் மீது பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புவது தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு புனியாகும்.

(இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆங்கிலச் சேவைக்கூடாக நிகழ்த்தப்பட்ட உரையொன்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.)

(16 பக்கத் தொடர்ச்சி)

இவை பிரயோகிக்கவில்லை. இது வாடிக்கையாளர்களை வலிமையான அம்சமாக இருந்தது.

பஸ் வண்டிகள் மூலமான சம்பாத்தியங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் கடன் தவணைப்பணத்தைக் கட்டுவதற்கு போதியளவாக இருக்கவில்லை. இத்தகைய பஸ் உரிமையாளர்கள் கணிசமான அளவில் பெரிய கடன்களை வாங்கியிருந்ததனால், நிதிக்கம்பனிகளுக்கான மாதாந்த தவணைப்பணம் குறித்து அவர்கள் எப்போதும் கவலைப்பட்டே கொண்டிருந்தனர். அதன் காரணமாக, கூடிய வரமானத்தை உழைக்கும் நோக்கில் அவர்கள் விதிப்போக்கு ஒழுங்குகளை அடிக்கடி மீறி வந்திருக்கின்றனர். மேலதிகமாக ஆட்சி ஏற்றல், நேர அட்டவணைகளை மீறுதல், ஆட்சி எடுப்பதற்காக அனுமதியில்லாத இடங்களில் நிறுத்துதல், மிக வேகமாக செல்வதன் மூலம் பயணங்களை அதிகரித்துக்கொள்ள என்ன முக்கியமான ஒழுங்குமீறல் நடவடிக்கைகளாகும், சில வேளைகளில் அவர்கள் ஒரு பயணத்தை பல பயணங்களாக உடைத்து அதன் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வெவ்வேறு கட்டணங்களை அறவிடுகின்றனர். இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருமானத்தைப் பெறுவதில் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் தோல்வியுற்று விட்டனர் என்பதன் பிரதியல்பே இந்நகர்க்கடன் சுமையாகும். தமக்கு வந்து சேர வேண்டிய பாக்கித்தொகைகளை வசூலிப்பதில் நிதிக்கம்பனிகள் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளன.

பிரதான வியாபார நடவடிக்கைகள்

நிதிக்கம்பனிகள் நாட்டின் நிதித் துறைக்கு ஒரு மேலதிக பரிமாணத்தை வழங்குகின்றன. சேமிப்பாளருக்கும் கடன் வாங்குபவர்களுக்கும் பல்வகையான சேவைகளை வழங்கும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட பல குழுக்களை அவை உள்ளடக்குகின்றன. இந்நிலைமை நிதிச் சந்தையில் ஒரு போட்டிச் குழுவை தோற்றுவிப்பதால் நிதிக்களை முதலீடு செய்யும் சேமிப்பாளர்கள் தமது நிதிகள் மீது ஆக்கக் கூடிய பிரதிபலன்களை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும், கடன் பெறுபவர்கள் மிக இலகுவான நிபந்தனைகளிலும் நிலைமைகளிலும் கடன்களை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சேமிப்பாளர்களுக்கு வட்டி வழங்கும் வைப்புக்களை பெற்றுக்கொள்வதும், பல தரப்பட்ட வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன் வசதிகளை வழங்குவதும் நிதிக்கம்பனிகளின் சேவைகளின் கலவையாக இருக்கிறது. நிதிக்கம்பனிகளின் சேமிப்புக்களின் கூட்டு பலதரப்பட்டதாக இருந்தபோதிலும், அவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டரீதியான கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக இதில் பரவலான ஒத்த தன்மை காணப்படுகிறது. சாதாரண சேமிப்புக்கணக்குகையோ, கேள்வி வைப்புக்களையோ இயக்குவதற்கு இக்கம்பனிகள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்த இரு வகையான கணக்குகளும் உயர் திரவத்தன்மையைக் கொண்டவையாக கருதப்படுவதுடன், அக்கணக்குகள் ஒழுங்கு அமைக்கப்பட்ட வர்த்தக வங்கித்துறைக்குள்ளேயே திரண்டிருக்கின்றன. எனினும், நிதிக்கம்பனிகள் தவணை வைப்புக்களை ஏற்கின்றன. தவணை, மூன்று மாதங்களிலிருந்து மூன்று வருடங்கள் வரையில் இருக்கிறது. இந்த விரிவான அமைப்புக்குள் நிதிக்கம்பனிகள் பல்வகைப்பட்ட சேமிப்பு வழிகளை வழங்குகின்றன. இந்த சேமிப்பு வகைகள், ஒழுங்குபடுத்தும் முறைகளினால் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லைகளையும் சில சமயங்களில் மீறிச் சென்று விடுகின்றன.

வேறொரு முதிர்வுக் காலங்களைக் கொண்ட நிலையான வைப்புக்கள், வைப்புச் சான்றிதழ்கள், ஒப்பந்த ரீதியான சேமிப்பு ஏற்பாடுகள் போன்ற சேமிப்பு வசதிகளை நிதிக்கம்பனிகள் பொது மக்களுக்கு வழங்குகின்றன. மிகச்சாலாயமான பல நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்த வசதிகளுக்கு வண்ணமும் சுவையும் ஊட்டப்படுகின்றன. வட்டி வீதங்கள், இலாப கூறுகள், எப்படி நுகர, மற்றும் அனுகூலங்கள் போன்ற பல வழிமுறைகள் வைப்பாளர்கள் கவரப்படுகிறார்கள்.

பொது மக்களின் வைப்புக்கள் தவிர பங்கு மூலதனம், ஒதுக்குகள், வர்த்தக

வங்கிக்கடன்கள் போன்ற நிதிக்கம்பனிகளின் மூலவளங்களில் சேர்கின்றன. ஒரு சாதாரண நிதிக்கம்பனியைப் பொறுத்த வரையில் அதன் மொத்த மூலவளங்களில் பொது மக்களின் வைப்புக்கள் 80 சதவீதம் வரையில் இருக்கின்றன.

நிதிக்கம்பனிகளின் கடன் கூட்டு, வாடகைக்கொள்வனவு வியாபாரம், காணி, வீடமைப்பு, ஆதன அபிவிருத்தி துறைகளுக்கான கடன்கள், குறைநிரப்பு நிதிப்படுத்தலை உள்ளடக்கிய குறுங்கால நிதிகள், சர்வதேச வியாபார நடவடிக்கைகளை நிதிப்படுத்தல், பொறித்தொகுதிகளையும், இயந்திரங்களையும் குத்தகைக்கு விடுதல் போன்றன அடங்குகின்றன. இவற்றுள் வாடகைக் கொள்வனவுப்பிரிவே அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இயல்பிலேயே வாடகைக் கொள்வனவு நடவடிக்கைகள் மீதான முதலீடு அதிகபாலமாகுபானதாக இருப்பதால் அபாய ஏதுக்கள் குறைந்ததாக அது காணப்படுகிறது. குத்தகைக்கு வீடும் தொழில், நுணுக்கமும், நுட்பமும் வாய்ந்ததொன்றாக இருப்பதனால் ஒரு சில கம்பனிகளே இத்துறையில் நுழையக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆதன அபிவிருத்தி பொது காப்பாள ஒரு துறையாக இருந்த போதிலும், அதன் நீட்டிக்கப்பட்ட தாட்சன்யதாலம் மற்றும் மெதுவான வீற்பனை போன்ற காரணமாக நிதிக்கம்பனிகள் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றன. இதே நேரத்தில், வியாபாரம், குறுங்காலக்கடன்கள் மற்றும் குறைநிரப்பும் நிதி போன்றன பாதுகாப்புக்குறைந்தவையாகவும், எளிதில் பாதிப்படையக் கூடியவையாகவும் இருக்கின்றன. கடுமையான திரவத்தன்மை பிரச்சினைகளால் எழும் நெருக்கடி நிலைமைகளைச் சமாளிக்கக்கூடிய விதத்தில் போதிய அளவுக்கு முன்னெச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ளும் அதே நேரத்தில், தவணை அமைப்புக்கள், வட்டி வீத எல்லைகள், பல்வேறு வகை முதலீடுகளினதும் அபாய ஏதுக்கள் என்பவற்றை கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்ளும் நிதிக்கம்பனிகளின் ஆற்றலிலேயே அவற்றின் வெற்றி தங்கியிருக்கின்றன.

நிதிக்கம்பனிகள் வழங்கும் வைப்பு வட்டி வீதங்கள் வர்த்தக வங்கியமைப்பு வழங்கும் வைப்பு வட்டி வீதங்களைவிட சுமார் பத்து சதவீதம் வரையில் உயர்ந்ததாகும். சில நிதிக்கம்பனிகள் சார்புரிமையில் குறைந்த வட்டி வீதங்களை வழங்கும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. ஆனால், பொதுவாக நிதிக்கம்பனிகள் வைப்புக்களுக்கு உயர்ந்த வட்டி வீதங்களை வழங்குவதற்கு இவ்விதமாக வைப்புக்களை இடுவதில் காணப்படுகின்ற அபாய ஏதுக்களுக்கு மத்தியீதும் கூட்டுக்கம்பனிகள் பெருமளவில் வைப்புக்களை சர்ப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

கோழிப்பண்ணைகளின் பொருளாதாரம்

ஓர் ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை

உபாலா விதானபத்திரன

எஸ். எல். திலகசிரி

ஆராய்ச்சிப் பகுதி, மக்கள் வங்கி

எவ்வித ஊக்குவிப்பு மின்றி சிறு பண்ணைகளை வைத்திருப்போர்.

இந்த வகைப்படுத்தல் விரிவானதோ அல்லது விஞ்ஞானபூர்வமானதோ அல்ல. உதாரணமாக, அரசு பண்ணைகள் இப்பட்டியலிலிருந்து மொத்தமாக நீக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவ்வப்போது சந்தை நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும், பிடைகள் மற்றும் ஆபத்துக்களையும் இந்த ஒவ்வொரு பண்ணையமைப்பும் அனுசரித்துச் செல்லும் விதத்தில் காணப்படும் வித்தியாசங்களைக் கண்டறிய இப்பகுப்பு முறை உதவுகிறது. அனுசரித்துச் செல்லும் ஆற்றலில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை ஒரு புறம், உற்பத்தி மட்டத்தின் அளவுகளிலும், மறுபுறம், வெவ்வேறு பண்ணையமைப்புகளைச் சேர்ந்த தொழில் முயற்சியாளர்கள், பெற்றிருக்கும் முகாமை, தொழில் நுட்ப, சந்தைப்படுத்தல் ஆற்றல்களின் பின்னணியிலும் விளக்க முடியும். உதாரணமாக 1987-ன் மந்தத்தின்போது நொடித்துப் போன கோழிப்பண்ணையாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் சிறு அளவு உற்பத்தியாளர்களாவர். வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதெனில் அத்தகைய அபாய ஏதுக்களின் தாக்கத்தினை பெரிய அளவு உற்

முட்டைகளைப் பெறுவதற்கும் இறைச்சிக்கும் கோழிகளை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளையே கோழிப்பண்ணைத் தொழில் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் தொழில் முயற்சிகளின் அளவு கணிசமான அளவில் வேறுபட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கைத்தொழிலின் பொருளாதார சாத்தியப்பாடு வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்த போதிலும், வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம், மக்களின் போஷாக்கு தர முன்னேற்றம் போன்ற அம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் இத்துறையின் மெய்ப்பங்களிப்பு மிக உயர்ந்ததாகும். இத்துறை மேலும் கூடிய பங்களிப்பினை நல்கக்கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. எனினும் கோழிப்பண்ணைக் கைத் தொழில் அதன் பங்குக்கு சில பிரச்சினைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி மாற்றமடையும் இலாப எல்லைகள் இவற்றில் மிக முக்கியமான பிரச்சினை யாகும். உள்ளீடுகளின் சாதகமற்ற விலை அசைவுகளின் விளைவாகவும், குறிப்பாக கோழிப்பண்ணை உற்பத்திகளின் விலை மாற்றங்களினாலும் இந்நிலைமை தோன்றுகிறது. இது குறிப்பாக 1987-ம் ஆண்டில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இவ்வாண்டில் முட்டை, இறைச்சி விலைகள் முன்னைய வருடங்களையும்விட கூடிய அதிகரிப்புக்களைக் காட்டின.

இக்காலப் பிரிவில் கோழித்தின், மருந்து, கட்டடப்பொருட்கள், கூலி போன்றனவும் மெதுவான, ஆனால் உறுதியான வளர்ச்சிப் போக்கொன்றினைக் காட்டியது. இந்தப் போக்கின் தேறிய விளைவு இரு விதங்களில் உணரப்பட்டது. குறிப்பாக, மந்தமான காலத்தில் இது இலாப எல்லைகளைக்குறைத்து விடுகிறது. இரண்டாவதாக, குறிப்பாக சிறு அளவு

விலான கோழிப்பண்ணைக் கைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் முதலீட்டினையும், தொழில் துணிபினையும் இது உயர்த்தியிருக்கின்றது. இந்த ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை சொழும்பையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் மட்டுமே உள்ளடக்கியிருக்கிறது. கோழிப்பண்ணைப் பொருட்களின் உற்பத்தியும், சந்தைப்படுத்தலும் இப்பகுதிகளில் செறிந்து காணப்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும். இந்தப் பரிசீலனை, முதலில், பிரசுரிக்கப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது; அத்துடன் மேலதிக தகவல்கள் அவதானிப்புகளிலிருந்தும், பேட்டிகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டன. முட்டைகளையும், கோழி இறைச்சியையும் உற்பத்தி செய்யும் நான்கு வகையான கோழிப்பண்ணை அமைப்புகளை இப்பரிசீலனை இனங்கண்டுள்ளது. அவையாவன.

1. பெரிய அளவிலான பண்ணைகள்—இவை 10,000 க்கும் அதிகமான பறவைகளைக் கொண்டவை.
2. நடுத்தர அளவிலான பண்ணைகள்—பறவைகள் தொகை 1000—இலிருந்து 10,000 வரை.
3. சிறு பண்ணைகள்—1000க்கு குறைவான பறவைகள்
4. வீட்டுப் பின்புறங்களில்,

அட்டவணை 1

வர்த்தக ரீதியான கோழிப்பண்ணைகளின் எண்ணிக்கை

பறவைகளின் தொகை	பண்ணைகள் தொகை	மதிப்பிடப்பட்ட பறவைகள் தொகை	பதிர்வு%
10,000 க்கு மேல்	22	220,000	10.3
4000 - 10,000 வரையில்	51	357,000	16.8
500 - 4000 வரையில்	468	1,053,000	49.5
200 - 500 வரையில்	1,420	497,000	23.4

மூலம்: நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சு

பொருளியல் நோக்கு, ஜூலை 1988

பத்தியாளர்களைவிட சிறு பண்ணைச் சொந்தக்காரர்களே பெரிதும் உணர்கின்றனர்.

இது, 1000-க்கு குறைந்த பறவைகளைக் கொண்ட பண்ணைகள் பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமற்றவை என்பதனை வலியுறுத்திக் கூறவில்லை. சந்தை மற்றும் விலை மாற்றங்களினால் அவை இலகுவில் ஊறுபடத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றன என்பதனை மட்டுமே இது புள்ளி விவர அடிப்படையில் காட்டுகிறது. அதே போல செழிப்பான காலங்களில் இச்சிறு பண்ணைகள் காளான்கள் போல் பெருகி, உயர்ந்த விலைகளின் அனுகூலங்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. இது சில வேளைகளில் மிகை உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கிறது.

விலை மந்தம் நிலவும் காலத்தில் இத்தகைய பண்ணைகளில் பெரும்பாலானவை முடங்கி விடுகின்றன. விலை வீழ்ச்சிகளை அவற்றால் தாக்குப்பிடிக்க முடிவதில்லை. மாறாக, பெரிய, நடுத்தர அளவிலான பண்ணைகள் உள்ளீடு, வெளியீடு என்பவற்றின் விலைகளில் ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கின்றன. விலை மந்தங்களினால் தோன்றும் அபாய ஏதுக்களை சமாளிக்கும் சூழ்நிலை இது அப்பண்ணைகளுக்கு வழங்குகின்றது.

கீழேயுள்ள அட்டவணை அளவைப் பொறுத்த வரையில் பண்ணைகளைப் பகிர்வீணைத் தருகிறது. (இந்த அட்டவணை

1984-ம் வருடத்துக்காக தயாரிக்கப்பட்டது.) நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட விதத்திலன்றிச் சற்று மாறுபட்ட விதத்தில் இங்கு பண்ணைகள் வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், நாட்டில் கோழிப்பண்ணைகளின் அமைப்பு முறை குறித்த ஒரு விளக்கத்தினை இந்த அட்டவணை தருகின்றது. வர்த்தக ரீதியிலான பண்ணைகளில் வளர்க்கப்படும் பறவைகளில் சுமார் 30 சதவீதம் வரையிலான பறவைகள் 500-4000 வரையில் பறவைகள் காணப்படும் பண்ணை வகைகளிலேயே இருக்கின்றன.

விலங்குப் புரத்தின் மூலம் ஒன்று என்ற வகையில் முட்டை சில உள்ளார்ந்த குணம் சங்களைக் கொண்டது. இத்தகைய குணம் சங்களே கேள்வியின் மாதிரி, விலை மட்டம், விலை மட்டத்தின் அவ்வப்போதைய வித்தியாசங்கள் போன்ற காரணிகளை நிர்ணயிக்கின்றன. சார்புரீதியாக உயர் புரதச்சத்து உள்ளடக்கம், நீண்ட ஆயுள், மலிவான விலங்குப்புரத மூலமொன்று என்ற வகையில் முட்டையின் உணவுப் பெறுமதி என்பன இந்தக் குணம் சங்களில் உள்ளடங்குகின்றன. எனவே, பல்வேறு நுகர்வு மட்டங்கள், நுகர்வு நோக்கங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் முட்டை வெவ்வேறு விதங்களில் பாவனைக்கு எடுக்கப்படுகிறது. பிரதம உணவுப் பொருளாகவும் இடைநிலை உணவாகவும், சந்தையில் இறுதிப் பொருளாகவும்

அது பயன்படுகிறது. மீன், கருவாடு மற்றும் இறைச்சி போன்ற அதன் பிரதியீட்டுப் பொருட்களின் விலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது முட்டை விலைகள் சார்புரீதியாக நிலையாக இருப்பது தெரிகிறது.

புறக்கோட்டை, நுகேகொடை சந்தைகளில் ஒரு முட்டைக்கான விலை வேறுபாடு சராசரியாக 5-10 சதம் வரையில் இருக்கிறது. அதே வேளையில் முட்டையின் அளவு, நிறம் என்பவற்றின் அடிப்படையிலான விலை வேறுபாடு பல்வேறு பகுதிகளிலும் சராசரியாக 5-15 சதம் வரையில் காணப்படுகிறது. எனவே, (22 ல் இருந்து 28 முட்டைகள் வரை கொண்ட) ஒரு கிலோ முட்டையின் விலை ரூ. 38 அளவில் காணப்படுகிறது. முட்டையின் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை, விலைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு ஒரு முட்டைக்கு சராசரியாக 5-10 சதம் வரையில் வேறுபட்டு காணப்படுகிறது. மறுபுறத்தில் பண்ணை மட்ட விலைகளுக்கும் நுகர்வு மட்ட விலைகளுக்கும் இடையேயும், வருடத்தின் வெவ்வேறு பருவங்களிடையே காணப்படும் விலை வேறுபாடுகளும் மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, 1988 மே மாதத்தில் பிலியந்தலையில் நிலவிய பண்ணை மட்ட விலைக்கும், புறக்கோட்டையில் நிலவிய சந்தை விலைக்கும் இடையே 40 சதம் வேறுபாடு காணப்பட்டது. அதே வேளையில் 1984, 1985, 1986,

அட்டவணை 2

உற்பத்திப் போக்குகளும் 1988-1991 காலத்துக்கான மதிப்பீடுகளும்

வருடம்	1982	1983	1984	1985	1986	1987**	1988**	1989*	1990*	1991*
தொகை (ரூ.ப.ல.)	15.20	15.40	15.60	15.80	16.10	16.50	16.80	17.00	17.20	17.50
முட்டை உற்பத்தி (ரூ.ப.ல.)	521.00	564.00	561.00	618.00	667.00	814.00	764.00	796.00	839.00	889.00
தலா நபருக்குரிய										
முட்டை உற்பத்தி	34.20	36.60	35.90	39.10	41.40	49.30	44.90	46.80	48.70	50.82
விலை மட்டங்கள் ***	1.20	1.30	1.38	1.43	1.47	1.23	1.59	1.67	1.75	1.84

* சனத்தொகை வளர்ச்சி, தலாநபர் வருமான வளர்ச்சி, போஷணைப்பொருள் அதிகரிப்பு, ஏனைய விலங்குப்புரத மூலங்களின் விலை/உற்பத்தி மட்டங்களில் மாற்றமில்லை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதிப்பீடு.

** மிகை உற்பத்தி காரணமாக 1987 மிகமோசமான வருடமாக இருந்தது.

*** உற்பத்தி 5% அளவில் அதிகரிக்குமானால் விலை மட்டம் 4.5% க்கு அதிகமாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

1987 ஆகிய வருடங்களின் விலைத் தளம்பல்களின் போது, டிசம்பர், ஏப்ரல், செப்டம்பர் ஆகிய மாதங்களில் நிலவிய உச்சமட்ட விலைக்கும் மற்ற மாதங்களில் நிலவிய விலைக்கும் இடையில் சுமார் 50 சதம் வரையில் வேறுபாடு அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த பருவகால வேறுபாடுகள் ஒருபுறமிக்க, 4-5 வருட காலச் சழி ஒன்றில் உற்பத்தி அபரிமீதமாக பெருகும் ஒரு போக்கும் அதனையடுத்து விலைகள் கடுமையாக வீழ்ச்சியடையும் ஒரு கட்டமும் நிலவி வருவதற்கான சான்றுகளும் தென்படுகின்றன.

கடந்த எட்டாண்டு காலத்தில் முட்டை விலைகள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்திருக்கின்றன. ஒரு முட்டையின் விலை 1978-ல் 0.72 சதமாக இருந்து 1986-ல் ரூ. 1.47 வரையில் உயர்ந்துசென்றுள்ளது. எனவே, ஏனைய விலங்குப்புரத மூலங்களின் விலைத்தளம்பல்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது முட்டைகள் சார்புரிதியாக நிலையான சந்தையொன்றை அனுபவித்து வந்துள்ளது தெரிகிறது.

முட்டை விலை மாற்றங்கள் கேள்வி, வழங்கல் என்பவற்றின் செல்வாக்குக்குட்பட்டே இடம் பெறுகின்றன. கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணி பண்டிகை காலம் போன்ற பருவங்களைப் பொறுத்த ஒரு விஷயமாகும். பண்டிகை காலங்களின் போது முட்டைக்கான கேள்வி உயர்ந்துசென்று விலையதிகரிப்புக்கு வழிகோலுகிறது. இந்த விலையதிகரிப்புக்களை உடனடுத்து, கணிசமான விலை வீழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு முட்டை உற்பத்தியாளர்கள் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். குறிப்பாக, சிங்கள/தமிழ் புத்தாண்டு பருவத்தின்போது முட்டை

கோழி இறைச்சி போன்றவற்றுக்கான கேள்வி தீவிரமாக உயர்ந்து, விலை மட்டங்களில் அதிகரிப்புக்களை ஏற்படுத்துகிறது. பண்டிகை காலங்களில்

காணப்படும் இந்த நுகர்வு மாதிரியின் மாற்றம் தவிர, கடந்த சில வருடங்களில் முட்டைக்கான கேள்வி அதிகரித்து வரும் ஒரு போக்கினையும் காட்டியுள்ளது. இந்த அதிகரிப்புக்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு; ஒரு புறத்தில் முட்டை சாப்பிடுவோர் (நுகர்வோர்) தொகை அதிகரித்து வருவதும் மறுபுறத்தில், தலைக்குரிய முட்டை நுகர்வு அதிகரித்திருப்பதுமாகும். இதன்விளைவாக கடந்த சில வருடங்களில் முட்டைகளின் மொத்த நுகர்வும், தலா நபர் முட்டை நுகர்வும் அதிகரித்துள்ளது.

சனத்தொகை அதிகரிப்பு, மக்களின் உயர்ந்துவரும் வாழ்க்கைத்தரம், உணவுப்பொருட்கள் மற்றும் போஷாக்கு குறித்த மாறிவரும் மனப்போக்குகள், ஏனைய விலங்குப்புரதச்சத்து மூலங்களின் விலை வேறுபாடுகள், (உணவு வழங்குதல், சுற்றுலாக்கைத்தொழில் போன்ற) கைத்தொழில் பாவனைக்கான முட்டையின் கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளுடன் இந்த மாற்றங்கள் தொடர்புற்றிருக்கின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட காரணிகளின் போக்கு மாதிரி, அடுத்துவரும் வருடங்களில் முட்டைக்கு பெருமளவில் கேள்வி நிலவும் என்பதனை சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனினும், கேள்வி அதிகரிப்பின் பரிமாணம் பல்வேறு காரணிகளில் தங்கியிருக்கின்றது. உதாரணமாக, இலங்கையின் தற்போதைய தலா நபர் ஒருவருக்கான வருடாந்த முட்டை நுகர்வு 15.9 முட்டைகளாக இருக்கிறது. சராசரி இலங்கையர் ஒருவரின் உணவுத்தேவைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு வைத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் சிபார்சு செய்துள்ளபடி முட்டை நுகர்வு ஆண்டொன்றுக்கு நபர் ஒருவருக்கு 180 முட்டைகளாக இருத்தல்வேண்டும்.

ஏனைய விலங்குப்புரதங்களின் (பிரதீயீடுகளின்) உற்பத்திப்

போககு வழங்கல் பற்றுக்குறைகளை காட்டி வந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக இப்புரதப் பொருட்களின் விலைகள் செங்குத்தாக உயர்ந்து சென்றன. இது, மறுபுறத்தில், முட்டைகளுக்கான மேலதிக கேள்வியை தூண்டிவிட்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்து வருட காலத்தில் நாட்டின் சனத்தொகை வளர்ச்சியும் மொத்த தேசிய உற்பத்தியும் சராசரியாக முறையே 1.5 சதவீதம், 3.2 சதவீதம் என்ற அளவுகளில் நிலைத்திருந்திருக்கிறது. அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் முட்டைகளுக்கான கேள்வியில் கணிசமான ஓர் அதிகரிப்பினை எதிர்பார்க்க முடியும்.

முட்டை விலைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள், வழங்கல் நிலைமைகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. உற்பத்திச்செலவு, சந்தைப்படுத்தல் செலவு ஆகிய இரு கூறுகளையும் இங்கு குறிப்பிட முடியும். சந்தைப்படுத்தலானது தரப்படுத்துதல், இருப்பில் வைத்திருத்தல், விநியோகம் செய்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

முட்டை, கோழி இறைச்சி என்பவற்றின் உற்பத்திச்செலவுகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள், கோழித்தின், கூலி, மருந்துப்பொருள் போன்ற நேரடி உள்ளீடுகளின் செலவுப்போக்கினையே பிரதிபலிக்கின்றன. இவற்றில், முட்டைகளின் உற்பத்திச் செலவில் 80 சதவீதத்துக்கு கோழித்தின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. கடந்த ஆறு வருட காலத்தில் கோழித்தின் வகைகளின் விலைகள் செங்குத்தாக உயர்ந்து சென்றுள்ளன. எனினும், இத்தகைய பொருட்களின் விலையதிகரிப்பு அனைத்து கோழிப் பண்ணையாளர்களையும் அல்லது உற்பத்தியாளர்களையும் ஒரே விதத்தில் பாதிக்கவில்லை. பண்ணைகளின் செயற்பாட்டு மட்டம், பாவிக்கப்படும் தொழில்நுட்பம், குடும்ப உழைப்பு, கோழித்தின் பிரதீயீடுகள்

கிடைக்கும் தன்மை போன்ற காரணிகளே உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் மட்டங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. இதன் காரணமாக சில பண்ணைகள் சந்தைச் சக்திகளால் மிக இலகுவில் ஊறுபடுத்தத்தக்க நிலையில் இருப்பதுடன், வேறும் சில பண்ணைகள் அவ்வப்போது ஏற்படும் விலை மாற்றங்களை ஓரளவு தாக்குப் பிடிக்கக்கூடியனவாக இருக்கின்றன.

பண்ணையின் அளவுக்கும் உற்பத்திச் செலவுக்கும் இடையில் ஒரு வகையான தொடர்பிருந்து வருவதனை உற்பத்திச் செலவு குறித்த தரவுகள் காட்டுகின்றன. என்றாலும், இதில் முக்கியமான அம்சம் முட்டையிடும் கோழிகளின் எண்ணிக்கையோ அல்லது பண்ணையின் அளவோ அல்ல. மாறாக பண்ணையின் முகாமைத்திறனை இங்கு முக்கியம் பெறுகிறது. பாவிக்கப்படும் தொழில் நுட்பம் மற்றும் பண்ணைக்குள்ளே கோழித்தீனுக்கான பிரதியீடுகள் கிடைக்கும் அளவு போன்ற விஷயங்களைப் பொறுத்தே செலவு அமைகின்றது. கோழித்தீனுக்கு ஆகும் செலவு மட்டும் முட்டைகளின் உற்பத்திச் செலவில் 80 சதவீதம் வரையில் இருக்கிறது என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கோழி இறைச்சியின் உற்பத்திச் செலவு கோழிகளின் தன்மையைப் பொறுத்து வேறுபடுகின்றது. இறைச்சிக் கோழி ஒன்றுக்கான உற்பத்திச் செலவு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 25 இலிருந்து 35 வரையில் இருக்கிறது. திரட்டுதல், பிரித்தொதுக்குதல், போக்குவரத்து, தகவல்களை கையாளல், கையிருப்பு வைத்திருத்தல், விற்பனையாளர்களுக்கான இலாபங்கள் போன்றன தொடர்பான செலவுகள் சந்தைப்படுத்தல் செலவுகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. சந்தைப்படுத்தல் படிமுறையின் வெவ்வேறு கட்டங்களும், இந்த ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பல்வேறு தனி நபர்கள் வகிக்க வேண்டிய

பங்கும் சந்தைப்படுத்தல் செலவின் அளவினை நிர்ணயிக்கிறது. சராசரி சந்தைப்படுத்தல் செலவு முட்டையொன்றுக்கு 20 சதவீதிலிருந்து 27 சதவீதம் வரையில் இருக்கிறது. இது ஒரு முட்டையின் சராசரி விலை ரூ. 1.60 ஆக இருக்கும் நிலையில் இடம் பெறுகிறது. சந்தைப்படுத்தல் செலவு முட்டையின் விலையில் 13 சதவீதத்திலிருந்து 18 சதவீதம் வரையில் இருக்கிறது. சந்தைப்படுத்தல் நடைமுறைகளை உற்பத்தி நடைமுறைகளுடன் ஒரங்கிணைக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருக்கும் சில உற்பத்தியாளர்கள் சந்தைப்படுத்தல் செலவில் ஒரு பகுதியை மிச்சம் பிடிக்கக் கூடியதாக இருப்பதால் அதிக இலாப எல்லையைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கோழி இறைச்சியைப் பொறுத்த வரையில் சந்தைப்படுத்தல் செலவு இறைச்சியின் சில்லறை விலையில் 30-33 சதவீதம் வரையில் இருக்கிறது.

முட்டைகளைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தியாளரின் சராசரி இலாப எல்லை 17 சதவீதத்திலிருந்து 27 சதவீதம் வரையிலும், கோழி இறைச்சியைப் பொறுத்த வரையில் 20 சதவீதத்திலிருந்து 65 சதவீதம் வரையிலும் இருக்கிறது. கோழி வளர்ப்போர் முட்டையொன்றில் மெய் அளவுகளில் 27 சதவீதிலிருந்து 43 சதவீதம் வரையிலான இலாபத்தைப் பெறுகின்றனர். சந்தை ஒழுங்குகள், தொழில் நுட்பம், உள்ளீடுகளின் சேர்க்கை மற்றும் நிபுணத்துவம் போன்ற அம்சம்

களை தமக்குச்சாதகமாக பயன்படுத்தக் கூடிய உற்பத்தியாளர்கள் உயர்ந்த இலாபமான 43 (27%) சதவீதனைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய பண்ணைகள் முட்டைக்கான கேள்வி மற்றும் விலைகள் என்பவற்றில் காலத்துக்கு காலம் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களிலிருந்து மிகக் குறைந்த அளவிலேயே பாதிப்படைகின்றன.

கோழி இறைச்சியைப் பொறுத்த வரையில், இறைச்சிக்கான கோழிகளைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தியாளர் இலாப எல்லை சில்லறை விலையில் 20-25% வரையில் இருக்கிறது. ஏனைய கோழிகளைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்திச் செலவு மிகக் குறைவாக இருப்பதால் இலாப எல்லை கிலோ ஒன்றுக்கான சில்லறை விலையான 45 ரூபாவின் 65-70% வரையில் இருக்கிறது. மெய் அளவுகளில் உற்பத்தியாளர்கள் இறைச்சிக் கோழியொன்றிலிருந்து இலாப எல்லையாக 13 ரூபாவையும், ஏனைய கோழி இனங்களிலிருந்து 32 ரூபாவையும் பெறுகிறார்கள்.

கொல்லீப்புறங்களில் காணப்படும் அல்லது தூண்டுதல் பெறாத சிறு பண்ணைகளின் விஷயத்தில், இப்பண்ணைகளில் உள்ளூர் இனக்கோழிகளே வளர்க்கப்படுகின்றன. தவிடு போன்ற வீட்டில் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களே இக்கோழிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஆக, இந்

அட்டவணை 3

உற்பத்திச் செலவு விலைகள் இலாபம்

பண்ணையின் அளவு	முட்டையிடும் கோழிகளின் தொகை	உற்பத்திச் செலவு	பண்ணை வாசல் விலை	சந்தைப்படுத்தல் செலவு	உற்பத்தியாளர் இலாபம்	சில்லறை விலை
1. 25,000	12,000	0.95	1.40	0.20	0.45	1.60
2. 20,000	10,000	1.00	1.40	0.15	0.40	1.55
3. 9,000	4,000	1.05	1.35	0.25	0.30	1.60
4. 1,000	500	1.10	1.35	0.25	0.25	1.60

தக் கொல்லைப் புறப்பண்ணைகளில் உற்பத்திச் செலவு மிகக்குறைவாக இருப்பதால் உற்பத்தியாளர்களுக்கான இலாப எல்லை மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் நிலவுகிறது. எனினும், இப்பண்ணைகளில் முட்டையிடும் கோழிகளின் உற்பத்தி ஆற்றல் குறைவாக இருப்பதால் வெளியீடு குறைவாக இருக்கிறது. இதன் விளைவாக வருமானங்களை உருவாக்கும் ஆற்றல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே எப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது.



இலாப எல்லையின் அளவு, வெளியீட்டு மட்டம் என்பன கோழிப்பண்ணைத் தொழிலில் இலாபத்தன்மையை நிர்ணயிக்கும் பிரதான காரணிகளாகும். வெளியீட்டு மட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இறைச்சி மற்றும் முட்டை உற்பத்தியில் குறைந்த ஆயுள் எல்லை இயற்கையாகவே வெளியீட்டு மட்டத்தை அதிகரிக்கிறது. இரண்டாவதாக, கோழித்தீனுக்கு பிரதியீடுகள் கிடைக்கும் மட்டமும் இதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. இந்நிலைமைகள் சந்தை மாற்றங்களை சமாளிக்கும் ஆற்றலை இக்கைத் தொழினுக்கு வழங்குகின்றன.

1988-ன் மே மாதத்தில் நிலவிய சந்தை விலைகளின் படி முட்டையொன்றுக்கான உற்பத்தி

அட்டவணை 4

சந்தை வகை செலவு, விலை

சந்தை வகை	சம்பந்தப்படும் நபர்கள்	செலவு விலை.
பண்ணைவாசல் மொத்த விற்பனையாளர்	உற்பத்தியாளர் சேகரிப்பவர் தொகையாகையாள்பவர் போக்குவரத்துச் செய்பவர்	1.33
சில்லறை விற்பனையாளர்	இருப்பில்வைத்திருப்பவர் ககவல் அபாய ஏதுக்களை கையாள்பவர்	1.38
இறுதி நுகர்வாளர்	விற்பனையாளர் வாங்குபவர்	1.50 1.60

யாளர் இலாப எல்லை 50 சதவீதம் விருந்து 60 சதம் வரையிலும், இறைச்சிக் கோழிகளைப் பொறுத்த வரையில் அது கிலோ ஒன்றுக்கு 25 ரூபாவாகவும், ஏனைய வகை கோழிகளைப் பொறுத்த வரையில் 35 ரூபாவாகவும் இருந்தது. எனினும், 1988 ஏப்ரல்/மே காலத்தில் சந்தை நிலைமைகள் மிகப் பெருமளவில் உற்பத்தியாளருக்கு சாதகமாக இருந்தன. கோழிப் பண்ணைக் கைத்தொழிலின் எதிர்கால சந்தை நிலைமைகள் முற்றிலும் கேள்வி, வழங்கல் மட்டங்களிலேயே தங்கியிருக்கும். எனவே, கோழிப் பண்ணை உற்பத்திகளின் அனுமதிக்கக் கூடிய வருடாந்த வளர்ச்சி 6 சதவிகிதத்தை (தற்போதைய கேள்வி அதிகரிப்பு விகிதத்துடன் ஒத்துப்போகக் கூடிய விகிதம் இதுவே) மீறிச் செல்லாதிருந்தால் விலைமட்டம் முட்டையொன்றுக்கு தற்போதைய அளவான ரூ. 1.50 ஆகவும், இறைச்சி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 45 ஆகவும் தொடர்ந்து நிலைத்து நிற்க

முடியும். எதிர்காலத்தில் கோழி வளர்ப்பின் இலாபத்தன்மை, மிகை உற்பத்தியைத் தடுப்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது.

கோழிப் பண்ணைப் பொருட்கள் தொடர்பாக 1987-ல் ஏற்பட்ட விலைமட்டம் இக்கைத் தொழிலில் கடும் நெருக்கடிகளை தோற்றுவித்தது. கோழி முட்டை/இறைச்சி என்பன மிதமிஞ்சிய அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டமை, ஏனைய விலங்குப்புரத மூலங்களின் மிகை உற்பத்தி போன்ற காரணிகள் இந்நிலைமையைத் தோற்றுவித்தன. முட்டை, கோழி இறைச்சி என்பவற்றின் விலைகள் 1987-ல் இறங்குமுகமாக செல்லத் தொடங்கியதை அடுத்து முழுக்கோழிப் பண்ணைக் கைத்தொழிலும் - குறிப்பாக சிறு பண்ணைச் சொந்தக்காரர்கள் - கடும் நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. கோழிப்

(31பக்கம் பார்க்க)

கொழும்பில் நகரில் குறைந்த வருமானம்

பெறுவோருக்கான வீடமைப்பு

எச். எல். ஹேமச்சந்திரா

கொழும்பில் மோசமான பகுதிகளில் குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்கள் வாழும் வீடுகள் சேரிகள் எனவும் கொட்டிடங்கள் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கொழும்பு நகரில் உள்ள வீடுகளின் மொத்த தொகையில் சேரிகளின் விகிதாசாரம் மிக உயர்ந்ததாகும். நடாத்தப்பட்ட பல்வேறு ஆய்வுகளின்படி, நகரின் மொத்தக் குடிசைத் தொகையில் 45-55 சதவீதமான சேரிகளில் வசிக்கின்றனர். நாட்டின் ஏனைய சில பட்டினங்களிலும் சேரிகளிருப்பினும், கொழும்பு நகருடன் ஒப்பு நோக்குகையில் அவற்றின் விகிதாசாரம் குறைந்ததாகும்.

சேரிகள் பிரதானமாக இருவகைப்படும்: வாடகைச் சேரிகள், பழைய சேரிகள். சேரி வாடகைவீடுகளில் இரு உப பிரிவுகள் உண்டு. வாடகை வீடுகள், வாடகைத் தோட்டங்கள். சேரி வாடகை வீடுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைந்த இரு அறைகளைக் கொண்டவை. இவ்வீடுகள் நெருக்கமாக அமைந்து ஒடுங்கிய பாதையை முகப்பாகக் கொண்டுள்ளன. இவ்வீடுகள் பொதுவாக மலகூட, தண்ணீர் வசதிகளோடு அமைந்து ஒரே குடும்பத்தவர்கள் வாழ்வனவாக விளங்குகின்றன. தோட்டங்களில் அமைந்துள்ள வீடுகள் அநேகமாகத் தனியோர் அறையைக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு குடும்பம் வசிக்கிறது. இவை வரிசையாக அமைக்கப்பட்டு சிலவிடங்களில் ஒரு வீடுந்தையையும் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வரிசையிலும் ஏறத்தாழ பத்து வீடுகளும் பொதுவான மலகூட தண்ணீர் வசதியும் உள்ளன. இவை வழக்கமாக ஒரு காணித்துண்டில் கட்டப்பட்டு பொதுவான தோட்டம் ஒன்றையும் கொண்டிருப்பதால் தோட்டங்கள் என வழங்

கப்படுகின்றன. இவ்வகைத் தோட்டங்கள் அளவில் பெரும்பாலும் வேறுபடுகின்றன. இவை 5 முதல் 100 வீடுகள் வரை கொண்ட வெவ்வேறு அளவுகளில் காணப்படுகின்றன. இவ்விருவகை சேரி வாடகை வீடுகளும் பெருந்தோட்டத்துறை வளர்த்தோடங்கிய காலத்தில் நகரத் தொழிலாளர்களின் வீட்டு வசதிக்காகக் கட்டப்பட்டவையாகும். பதனிடல், அடைத்தல், களஞ்சியப்படுத்தல், கப்பலில் ஏற்றுதல் முதலிய நடவடிக்கைகள் விரிவடைய விரிவடைய சேரிவீடுகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. இச்சேரி வீடுகள், நகரத் தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகளைக் கட்டுதல் இலாபகரமான தொழிலாக இருந்தகாலத்தில், வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமும் நகரசபை வீடமைப்பு உபவிதிகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட முன்கட்டப்பட்டன. இவ்வீடுகள் பெரும்பாலும் வர்த்தககைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும் துறைமுகம், தொழிற்சாலைகள், களஞ்சியங்கள் போன்றவற்றுக்கு அண்மையிலேயே அமைக்கப்பட்டன. வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டதும் இவ்வீடுகளைப் பராமரிப்பது இலாபகரமானதல்ல என்பதை வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கண்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில், இவ்வாடகை வீடுகளில் இடநெருக்கடி, வசதிக்குறைவு, கட்டிடங்கள் பேணப்படாமையே போன்றவை காரணமாக இவை துரிதமாக நலிவடையத் தொடங்கின. பழைய வாடகை வீடுகள் ஒரு காலத்தில் மத்திய வகுப்பினரதும் நகரின் உயர் வகுப்பினரதும் வாசஸ்தலங்களாக விளங்கியனவாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வர்த்தக, வியாபார நடவடிக்கைகள் இவ்வீடுகள் அமைந்த

பகுதிகளுக்கு விரிவடையவே வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் இடநெருக்கடி குறைந்த பகுதிகளுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றனர். பின்னர் இவ்வீடுகளிற் பல சேரி வீட்டுக் கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நகரின் குறைந்த வருமானமுள்ள தொழிலாளர்களின் வீடுகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டிடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள இடநெருக்கடி காரணமாகவும் கட்டிடங்கள் பழுதுபார்த்துப் பேணப்படாததாலும் இவை சேரிக் குடிசைகளின் நிலைக்குத் தாழ்ந்துள்ளன.

சேரிவீடுகளிற் பெரும்பாலானவை, அவசரமாக நீண்டகால உபயோகத்துக்கு உதவாத தென்னோலை, மலிவான பலகை, பழைய தகரம் போன்ற பொருட்களால் அமைக்கப்பட்டவையாகும். சில ஓரளவு நிரந்தர வீடுகள் எனக் கூறத்தக்கவையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை, நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து நகர வசதிகளை நாடிவரும் அத்துமறிக்கூடியிருப்பவர்களால் அரசாங்க நகரசபைக் காணிகளிலும் தனியார்க்குச் சொந்தமான காணிகளிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் குடியிருப்போருக்கு அங்கு வீடுகட்டவோ குடியிருக்கவோ எவ்வித உரிமையுமில்லை. பொதுவாக இவை தாழ்ந்த பிரதேசங்களில் உள்ள சதுப்பு நிலங்களாகும். இவற்றை இலாபகரமாக உபயோகிக்கவோ விற்கவோ முடியாது. நீர் பெறுவதற்காகவும் சாக்கடை நீரை வெளியேற்றுவதற்காகவும் பொதுவாசச் சேரிகள் ஆற்றங்கரைகள், வாய்க்கால் கரைக்கு அண்மையில் அமைக்கப்பட்டன. பகிரங்க குளியல் அறைகள், மலசலகூடங்கள் என்பவற்றுக்கு அருமை யிலும் தற்காலிகக் கிணறுகள் அமைக்கக் கூடிய நீர்தேக்கி நிற்கும் இடங்களிலும் இவை அமைக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் சேரித்தோட்டங்களும் சேரி வரிசைகளும் தனித்தனி நுழைவாயில்சொடர் காணப்படுகின்றன. சில குச்சுவீடுகள் கூட்டம் அல்லது சேரிசள் இருவகை வீடுகளையும் கொண்டனவாகும்.

இதற்குக் காரணம் புதிதாக மணமான சில பிள்ளைகள் ஒரே வாடகை வீட்டுத் தோட்டத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட குச்சு வீடுகளுக்குக் குடிபெயர்ந்தமையாகும். தொடக்கத்தில் வெள்ளப் பெருக்கு முதலியவை காரணமாகவீடுகளை இழந்தவர்களால் சேரிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால், சென்ற 40 ஆண்டுகளாக சேரிகள் துரிதமாகப் பெருகிவந்துள்ளன. இதற்குக் காரணம் சேரிகளின் குடிசைத் தொகை அதிகரிப்பு, நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து நகருக்குக் குடிபெயர்தல் என்பனவாகும்.

கொழும்பு நகரின் எல்லா வட்டாரங்களிலும் குச்சு வீடுகளும் சேரிவீடுகளும் காணப்படுகின்றன. சேரிகள் அமைந்துள்ள முக்கிய வட்டாரங்கள் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மிக்கதானபுறக்கோட்டை, கோட்டை, பஞ்சிகாவத்தை, அனாத்கடை மேற்கு மெசஞ்சர் வீதி, வாழைத்தோட்டம், வேகந்தை, உணுப்பிட்டி, பொச்சிக்கடை வடக்கு, தெற்கு வட்டாரங்கள். பெரும்பான்மையான சேரிகளைக் கொண்ட வட்டாரங்கள் நகரின் வடக்கு கிழக்கு எல்லைப்புறங்கள் மற்றும் மகாவத்தை, மட்டக்குளி, புளுமெண்டால், தெமட்டகொடை, லுணுபொக்குற ஆகியவையாகும். சேரிகள், குச்சுவீடுகளில் குடிசை நெருக்கடி காணப்படுகிறது இவற்றில் காற்றோட்ட வசதிகூட இல்லை. ஒரு வீட்டில் பல குடும்பங்கள் குடியிருக்கின்றன சேரிகளின் பல குச்சுவீடுகளில் ஓர் அறையும் ஒரு வாசற் கதவும் மட்டுமே உள்ளன; யன்னல்கள் இல்லை. ஒரு வீட்டின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 150 சதுர அடியாகும். சுகாதார வசதிகள் மோசமான நிலையில் உள்ளன. போதியளவு நீர், மலசலகூட வசதிகளில்லை. சேரிகளில் பொதுவாக 10 குடும்பங்களுக்கு ஒரு குழாய் வீதமே நீர்வசதியிருக்கிறது. ஒரு பகிரங்கச் குளியலறையை சுமார் 20 குடும்பங்கள் பயன்படுத்துகின்றன. ஒரு மலகூடத்தை 8 குடும்பங்கள்

உபயோகிக்கின்றன. குச்சு வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 50 குடும்பங்கள் பாதை ஓரத்திலுள்ள ஒரு நீர்க் குழாயையும் ஒரு பகிரங்க மலகூடத்தையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. சில இடங்களில் 50 குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு சேரியில்கூட ஒரு மலகூடமேனும் இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது. பிந்திய காலத்தில் சில சேரிகளுக்கு நகரசபையினாலும் வேறு நிறுவனங்களாலும் பகிரங்கக் குளக்குமிடங்களும் மலகூடங்களும் வழங்கப்பட்டன. எனினும், இவை போதியதன்று. சேரிகள், குச்சு வீடுகளின் சூழல் அசுத்தமானது குழப்பமும் இரைச்சலும் நிறைந்தது. மலசலகூடங்கள் இல்லாத விடத்து சேரிகளில் வாழ்வோர் தெருக்கள் போன்ற குறைந்த இடங்களை இத்தேவைக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மிக ஆபத்தானது யாதெனில் அக்கம்பக்கத்தில் கிடைக்கும் அசுத்த நீரையே அவர்கள் குடிப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதாகும். பல சேரிகள் ஆற்றங்கரைகள், வாய்க்கால் கரைகள் தாழ்ந்த நிலம் என்பவற்றில் அமைந்திருப்பதனால் அதில் குடியிருப்பவர்கள் ஈரலிப்பான நிலத்தில் வாழ்வதோடு அடிக்கடி வெள்ளப்பெருக்கும் ஆளாகின்றனர். இக்குடிமக்களிடையே குறிப்பாக நீரால் பரவும் நோய்கள், சிசு மரணம், போசாக்கின்மை என்பன பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

சேரிகளிலும் குச்சு வீடுகளிலும் வசிக்கும் தொழிலாளர்களிற்கு பெரும்பாலானோர், வர்த்தக சேவைத் துறைகளில் பல்வேறு வகைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் தொழில் செய்யும் நிறுவனங்கள் சேரிகளுக்கு அண்மையிலோ, இலேசாக வாகனங்களிற்கு சென்றடையக் கூடிய தூரத்திலோ அமைந்துள்ளன. சேரிகள், குடிசைகள் பெரும்பாலாகவுள்ள பகுதிகளில் பெண்கள், பிள்ளைகளும் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு தம் ஜீவனம்சத்தைத் தேடிக்கொள்

கின்றனர். இவர்கள் வேறிடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டால் அவர்களின் தொழில்களுக்குத் தடையேற்பட்டு பொருளாதார ரீதியாகப் பாதிக்கப்படலாம். மறுபுறம், அவர்கள் இப்பொழுது வகிக்கும் நிலங்களின் தன்மை காரணமாக அவற்றில் நிரந்தரமான வீடுகள் அமைப்பது சாத்தியமானதல்ல. உதாரணமாகச் சதுப்பு நிலங்கள் வீடமைப்புக்குப் பொருத்தமானவையல்ல. இவற்றில் குப்பை கூழங்கள் கொட்டப்படுவதுடன் அடிக்கடி இவை வெள்ளத்திலும் ஆழ்ந்து விடுகின்றன. ஆற்றுப் கரையில், வாய்க்கால் கரைகள் குறித்த சில வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் அங்கு வீடமைப்பு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. நீண்டகாலமாக சேரிகளில் வாழ்வோரிடையே வளர்ந்துள்ள கலாசாரப் பழக்க வழக்கங்கள் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வகையில் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளில் வாழ்வதும் அவர்களுக்குக் கஷ்டமானதாகும். இத்தகைய வீடுகளை அவர்கள் விரைவிலேயே சேரிகளின் நிலைக்கு தாழ்ந்துவிடுவர். இதற்கான சான்றுகள், இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள சில அடுக்கு வீடுகளிற்கு காணப்படுகின்றன.

சேரிவாசிகளிற்கு வீடமைப்புப் பிரச்சினை சிக்கலானதாகையால் வீடமைத்துக் கொடுப்போருக்கும் வீடுகள் பெறுவோருக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் அவை அமைக்கப்படவேண்டும். இவ்வம்சங்கள் மீது ஆழ்ந்த கவனஞ்செலுத்தப்படவேண்டும். சிறந்த வீடமைப்பானது வேறு அம்சங்களிலும் நல்ல பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். சிறந்த குழந்தைகளில் வீடுகள் அமைந்தால் பாடசாலை வசதிகள், குறைந்த சிசுமரணம் போசாக்குக் குறைவின்மை, குறைந்த குற்றச் செயல்கள் என்பன போன்ற பயன்கள் ஏற்படும்.

தென்னை - மோசமான செயற்பாடு

1985, 1986 ஆகிய இரு வருடங்களில் இலங்கையின் தெற்குக் கைத்தொழிலில் தென்பட்ட அசாதாரணமான செயற்றிறன், 1987-ன் முடிவுடன் குன்றத் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால், இக்கைத்தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், 1987 ஒரு மோசமான வருடமாக இருந்தால், 1988 மிக மோசமான வருடமாக அமையும் போல் தெரிகிறது. 1987, 1988 ஆகிய இரு வருடங்களினதும் ஜனவரி - மே காலப் பிரிவு செயற்பாட்டை நோக்கும் போது இப்போக்கினை தெளிவாக காண முடிகிறது. தேங்காய் எண்ணெய் மற்றும் தேங்காய்துருவல் என்பவற்றின் மொத்த உற்பத்தியில் இக் காலப்பிரிவில் 60 சதவீத வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே நேரத்தில் ஏற்றுமதி அளவு 1987-ன் முதல் 5 மாதங்களில் 27.5 கோடி காய்களுக்கு சமமாக இருந்து 1988-ல் 4 கோடி காய்களுக்கு சமமானதாக வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 64 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 1988-ன் இதே காலப் பிரிவில் 13 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்து காணப்பட்டது. கப்பற்றளம் வரையிலான (ஒரு காய்க்கு சமமான) விலை 1987-ல் ரூ. 3.82 ஆகவும், 1988-ல் ரூ. 2.35 ஆகவும் இருந்தது.

தெங்கு அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் சந்தைப் பிரிவு தெற்குக் கைத்தொழிலில் 1985-1986 காலப்பிரிவில் காணப்பட்ட செழிப்பு நிலை குறித்து அறிக்கையிடும்போது, முன்னெப் போது மில்லாத விதத்தில் இச் செழிப்பு நிலை புதிய முதலீடுகளுக்கும், தொழில் முயற்சிகளுக்கும் வழிகோலியது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால், 1987 அளவில் இந்த நிலைமை தலைகீழாக மாறி

விட்டது. "1986-ம் வருடம் முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்த போது, இந்த தேனிலவு முடிந்து வருவதற்கான அனைத்து அறிகுறிகளும் மிகத்தெளிவாக தெரியத் தொடங்கியிருந்தன. வறட்சி அதன் முழு உக்கிரத்துடன் தென்னை உற்பத்தி வலயத்தை ஏற்கனவே தாக்கத்தொடங்கியிருந்தது. தேங்காய் வழங்கல் அருகிக்கொண்டு வந்தது. செழிப்பு காலத்தின்போது காளான் கள் போல் முளைத்திருந்த புதிய எண்ணெய் ஆலைகளும் நிறுவனங்களும் அநேகமாக மூட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. பொதுவாக எங்கும் விரக்திப் போக்கு நிலவியது." இந்தப்பின்னணியில், தெங்குத்துறையில் இடப்பட்ட புதிய முதலீடுகள், மிக்கடுமையாக இடும் பெற்ற ஏற்ற இறக்கங்கள் காரணமாக ஒரு சூதாட்டமாகவே ஒருவருக்கு தெரிகிறது" என்று அந்த அறிக்கை கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது.

1985-86 வருடங்களுடன் ஒப்பிடும்போது தெங்குக் கைத்தொழிலின் செயலாற்றுகை 1987-ல் மிக மோசமானதாக இருந்தது. வறட்சி நிலைமைகளால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, குறைந்து கொண்டு வந்த நிரம்பல், விலைப் போக்கில் காணப்பட்ட துரித மாற்றங்கள் போன்ற பல காரணிகளும் இதற்குப் பங்களிப்புச் செய்தன. இது 1988-ல் மேலும் மோசமடைந்து கொண்டே வருகிறது.

உற்பத்தி வீழ்ச்சி ஜன. - மே 1987-ல் 25 சதவீதமாகவும், 1988-ன் இக்காலப் பகுதியில் 28 சதவீதமாகவும் இருந்தது. தேங்காய் வழங்கல் குறைவடைந்து கொண்டு வந்ததன் விளைவாக தேங்காய் எண்ணெய், கொப்பரா, தேங்காய் துருவல், தேங்காய் என்பவற்றின் விலைகள் இவ்வாண்டின் முதல் ஐந்து மாத

ங்களில் இரட்டிப்பாக அதிகரித்தன.

அனைத்து தெங்குப் பொருட்களினதும் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 1986-ல் இருந்து வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியுள்ளன. இந்த வீழ்ச்சி 1987 ஜன. - மே காலப்பகுதியில் 3 சதவீதமாகவும், 1988 ஜன. - மே காலப்பகுதியில் 45 சதவீதமாகவும் இருந்தது. ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு ஏற்றுமதி அளவில் காணப்பட்ட வீழ்ச்சியே பிரதான காரணமாக இருந்தது. ஏற்றுமதி அளவு (பத்து இலட்சம் காய்களுக்குச் சமமாக) 1987-ல் (ஜன. - மே) 51 சதவீதத்தாலும், 1988-ல் 85 சதவீதத்தாலும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. பருப்புப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் எண்ணெய்யும், தேங்காய்துருவலும் துரித வேகத்தில் வீழ்ச்சியடைந்தன. இப் பொருட்களில் 1988-ல் (ஜன. - மே) ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி முறையே 98 சதவீதமாகவும், 86 சதவீதமாகவும் இருந்தது. 1987-ல் இவை 80 சதவீதமாகவும் 13 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தன.

கொப்பரா, தேங்காய் எண்ணெய் என்பவற்றுக்கான உள்ளூர் விலைகள் 1986 நவம்பரிளிருந்து வெளிநாட்டு விலைகளிலும் பார்க்க சிறந்தவையாக இருந்தன. மேலும், காய்கள் ஏற்றுமதிகள் மூலமான இலாப எல்லை உள்ளூர் சந்தை விலைகளைவிட அனுகூலம் குறைந்ததாக இருந்தது. 1987-ல் 126 சதவீதமாக இருந்த இலாப எல்லை 1988-ல் - (ஜன. - மே) 76 சதவீதமாக இருந்தது. தள விலைத்திட்டமொன்று அமுலில் இருந்திருக்குமாயின் இப் போக்கினைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பது வர்த்தகர்களின் கருத்தாகும். எனினும், வழங்கலில் கடுமையான தட்டுப்பாடு காணப்படுவதன் காரணமாக, 1987-ன் பிற்பகுதியில் அனைத்து தெங்குப் பொருட்களினதும் விலைகளில் ஓர் ஏறுமுகமான போக்கு தென்பட்டு வருகிறது.

மோட்டார் வாகனங்கள் கக்கும் நச்சு வாயுக்கள்

சில மாதங்களுக்கு முன்பு கொழும்பு நகருக்கு மேலால் விமானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தபோது புகை மண்டலம் ஒன்று மிதந்து கொண்டிருப்பதைப் பிரபல கண்டுபிடிப்பாளரான டாக்டர் ரே விஜேவர்தன அவதானித்தார். கடந்த 40 ஆண்டுகளில் புகை மண்டலம் ஒன்றை கொழும்புக்கு மேல் அவர் பார்த்தது இதுதான் முதற் தடவை. இந்தப் புகை மண்டலம் எப்படித் தோன்றியது. மோட்டார் வாகனங்கள் கக்கும் நச்சுப் புகை காரணமாக விருக்குமா?

மோட்டார் வாகனங்களின் தொகை அண்மைக் காலத்தில் இலங்கையில் மிகவும் பெருகிவிட்டது. 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையின் சனத்தொகை 80 லட்சமாக இருந்தபோது ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு மோட்டார் வாகனம் மட்டுமே இருந்தது. ஆனால், இன்று சனத்தொகை 160 இலட்சமாகப் பெருகிவிட்ட போதிலும் 30 பேருக்கு ஒரு வாகனம் தெருக்களில் பவனி வருகின்றது. இன்று இலங்கை வீதிகளில் ஓடும் வாகனங்களில் 90 சதவீதமானவை ஜப்பானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவை என்று புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பழையவை; திருத்தியமைக்கப்பட்டவை. “வேறு நாடுகளில் என்றால் இவற்றில் பெரும்பாலானவை எப்போதோ கார் இடுகாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும்” என்று தொழில் அமைச்சின் தொழில்புரிவோர் சுகாதாரப் பிரிவின் தலைவர் எஸ். ஆர். ஓ. எம். பொன்னம்பலம் கூறுகிறார். இலங்கை விஞ்ஞான அபிவிருத்திச் சங்கம் அண்மையில் நடத்திய கருத்தரங்கு ஒன்றில் இக்கருத்தை அவர் வெளியிட்டார்.

மோட்டார் வாகனங்கள் ஓடுவதற்குப் பெற்றோலும் தேவை. மசகு எண்ணெய்யைச் சுத்திகரிப்பதன் மூலம் பெறப்படும் பெற்றோலையும் டீசலையும் எரித்து அவற்றிலிருந்து பெறப்படும் சக்தியைக் கொண்டே வாகனங்கள் ஓடுகின்றன. மோட்டார் வாகனங்களின் தொகை அதிகரித்தமையால் பெற்றோல், டீசல் ஆகியவைகளின் உபயோகமும் அதிகரித்துள்ளது. 1970 ஆம் ஆண்டில் 400,000 தொன் பெற்றோலும் டீசலும் விற்கப்பட்டது. 1986 ல் அத்தொகை 630,000 தொன்களாக உயர்ந்து விட்டது.

மோட்டார் வாகனத்தின் எஞ்ஜினிற்குள்ளே பெற்றோலும் காற்றிலுள்ள ஓக்ஸிசன் வாயும் சேர்ந்து எரியும்போது அவ்வாகனம் ஓடுவதற்குத் தேவையான சக்தி கிடைக்கிறது. எஞ்ஜினிற்குள் செலுத்தப்படும் பெற்றோல் முழுவதும் எரிந்தால் - அதாவது தகனம் பூரணமாக நடைபெற்றால் வாகனத்திலிருந்து புகை அதிகம் கக்காது. ஆனால், பெற்றோல் எரிவதனால் உண்டாகும் பொருள்களான நைத்திரிக் ஓக்ஸைட்டு, கந்தக ஓக்ஸைட்டு, காபனீரொட்சைட்டு, ஈய ஓக்ஸைட்டுக்கள் ஆகியவை வெளிவரும். பெற்றோலும் டீசலும் ஐதரோகாபன் சேர்வைகள்; அவை எரியும்போது காபனீரொட்சைட் உருவாகும்; பெற்றோலில் ஓரளவு கந்தகமும் உண்டு. அது எரிந்து கந்தகவீரொட்சைட் உருவாகின்றது. பெற்றோலுக்குச் சொற்ப அளவு ஈயம் சேர்க்கப்படுவதுண்டு. ஈயம் எரிந்து ஈய ஓட்சைட்டுக்கள் உருவாகின்றன. புதிய கார்களிலிருந்தும் எஞ்ஜின் நன்கு துப்பரவு செய்யப்பட்ட கார்களிலும் இந்த வாயுக்கள் வெளிவரத்தான் செய்யும்.

பெருந் தொகையான வாகனச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வாகனங்களின் எஞ்ஜின்களைத் துப்பரவு செய்வதில்லை. அதன் விளைவாக எஞ்ஜினுக்குள் செல்லும் பெற்றோல் பூரணமாக எரிவதில்லை. பூரணமாக எரியாத பெற்றோலின் ஒரு பகுதி மிகச் சிறிய எண்ணெய்த் துளிகளாக புகையுடன் சேர்ந்து வெளியேறும். எஞ்சிய பகுதி காபனீரொட்சைட்டாகவும் காபன் மொனக்சைட்டாகவும் வெளிவரும். வாகனங்கள் கக்கும் நச்சுப் பொருள்களின் செறிவுகளை தொழில்புரிவோர் சுகாதாரப் பிரிவு 1986 ஆம் ஆண்டு அளந்து பார்த்தது. கொழும்பிலும் மற்ற நகரங்களிலும் காற்றிலுள்ள காபன்மொனக்சைட்டின் செறிவு பத்து லட்சம் பகுதி காற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று பகுதியாக இருந்ததாக அவ் அளவீட்டை நடத்திய செல்வி உதேனிடி அல்விஸ் கூறுகிறார். ஆனால், வாகன நெருக்கடி மிக்க மருதானை, கொள்ளப்பிட்டிச் சந்திகளில் காபன்மொனக்சைட் செறிவு 17 முதல் 18 பகுதிகள் வரை இருக்கக் காணப்பட்டது. காற்றின் தூய்மை பற்றிய க்னேடிய சட்டம் காற்றில் 15 முதல் 35 பகுதி காபன் மொனக்சைட்டிற்கு மேல் இருத்தலாகாது எனக் கூறுகின்றது. காலையிலும் மாலையிலும் காபன்மொனக்சைட் செறிவு மருதானையிலும் கொள்ளப்பிட்டியிலும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. வாகன நெருக்கடிதான் அதற்குக் காரணம். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நகரும் வாகனங்கள் அடிக்கடி நின்று நின்று செல்வதால் காபன் மொனக்சைட்டும் எண்ணெய்த் துணிக்கைகளும் அதிக அளவில் வெளிவருகின்றன.

மோட்டார் வாகனங்களிலிருந்து வெளியேறும் ஈயச் சேர்வைகளின் செறிவையும் தொழில்புரிவோர் சுகாதாரப் பிரிவு மதிப்பிட்டுள்ளது. கொழும்பில் நடத்தப்பட்ட அவ்வளவீட்டின்படி விக்டோரியா பூங்காவில் ஒரு கனமீற்றர் காற்றில் 0.40 மைக்

கிரோ கிராம் ஈயச் சேர்வைகள் இருக்கக் காணப்பட்டன. ஆனால் ரீட் அவனியுவில் ஈயச் சேர்வைகளின் அளவு 1.21 மைக்கிரோ கிராமாக இருந்தது. கனேடிய சட்டத்தின்படி காற்றில் இருக்க அனுமதிக்கக்கூடிய ஈயச் சேர்வைகளின் உச்ச அளவு 1.5 மைக்கிரோ கிராம் ஆகும். கண்டியிலுள்ள அடிப்படைக் கல்வி நிறுவனமும் காற்றிலுள்ள ஈயச் சேர்வைகளின் செறிவுகளை அளக்கும் பரிசோதனைகளை நடத்தியுள்ளது. அத்துடன் ஈயச் சேர்வைகள் மரங்களையும் பாசிகளையும் மரங்களில் வளரும் தாவரமான லைக்கன்ஸ்களையும் பாதிக்குமா என்ற ஆய்வையும் நடத்தியது. டாக்டர் சு. நடேசனின் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட அந்த ஆய்வின்போது கண்டி - கொழும்பு ரோட்டுக் கரையிலுள்ள மரங்கள் ஈயச் சேர்வைகளால் பாதிப்புற்றிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஈயச் சேர்வைகள் குழந்தைகளைப் பாதிக்குமா என்ற ஆய்வும் நடத்தப்பட்டது. பேராதனை பெரியாஸ்பத்திரிக்குச் சிகிச்சை பெற வந்த 30 குழந்தைகளின் தலையிரும் இரத்தமும் சோதிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது குழந்தைகளின் ஒரு கிராம் நிறையுடைய தலையிரில் 5 மைக்கிரோ கிராம் முதல் 40 மைக்கிரோ கிராம் வரை ஈயச் சேர்வைகள் படித்திருக்கக் காணப்பட்டது. குழந்தைகளின் இரத்தத்திலும் ஈயச் சேர்வைகள் இருப்பது தெரிய வந்தது.

மோட்டார் வாகனங்கள் பெற்றோல் துணிக்கைகளையும் வெளியே கக்குகின்றன. அத்துடன் அவை தூசிப்படலத்தையும் கிளப்பிவிடுகின்றன. கொழும்பு நகரத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள காற்றில் இருக்கும் துணிக்கைகளின் செறிவும் அளக்கப்பட்டது. கொள்ளுப்பிட்டிச் சந்தியில் ஒரு கன மீற்றர் காற்றில் 964 மைக்கிரோ கிராம் துணிக்கைகள் காணப்பட்டன.

கொழும்பின் சில பகுதிகளில் சத்தமும் அதிகம். சில இடங்களில்

சத்தம் 76 டெசிபல்கள் வரை உயர்ந்து இருக்கின்றது. பகலில்தான் சத்தம் அதிகம். நரம்புத் தளர்ச்சியையும் எரிச்சலையும் சத்தம் உண்டு பண்ணும் என்கின்றார் திரு. பொன்னம்பலம். காபன் மொனொக்சைட்டு தலையிடி, தலை சுற்றல் போன்ற விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். கந்தவீரோட்சைட்டு சுவாசக் குழாயைத் தாக்கி சளிச் சுரத்திற்கு வழிகோலும். நைதரசன் ஒக்சைட்டு சுவாசப் பையைப் பாதிக்கும். காற்றிலுள்ள துணிக்கைகள் சயரோகம் வரக் காரணமாயிருக்கும். ஈயம் பெரியவர்களிலும் பார்க்கச் சிறியவர்களை அதிகம் பாதிக்கும். ஈயம் புத்திக்கூர்மையை மழுங்கச் செய்யும். அங்கங்கள் மீது மூளை செலுத்தும் கட்டுப்பாட்டை வலுவிழக்கச் செய்யும்.

மோட்டார் வாகனங்கள் வெளியிடும் நச்சு வாயுக்களை முற்றாக நீக்கிவிட முடியாது; ஆனால் ஓரளவிற்குக் குறைக்கலாம். மோட்டார் வாகனங்களின் புகை போக்கி மூலம் வெளியேறும் நச்சு வாயுக்களை வடிகட்டும் சாதனங்களைக் கார்களுக்குப் பொருத்தலாம். மிகப் பழைய கார்களை கார் இடுகாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும் எனச் சட்டம் இயற்றலாம். இவற்றிலும் பார்க்கச் சிறந்த வழி எஞ்ஜைன் காலத்திற்குக் காலம் துப்பரவு செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை கார்ச் சொந்தக்காரர்கள் உணர்ச்செய்வதே. இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை இவ்விடயத்தில் வழி காட்ட வேண்டும். புகைக்கும் பஸ்கள், புகைக்கார்த பஸ்களிலும் பார்க்க 10 சதவீத அதிக டீசலைத் தினமும் குடிக்கின்றன. இந்தப் பொருளாதார உண்மை இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்கு மட்டுமல்ல, வாகனச் சொந்தக்காரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

(இலங்கை குழல் காங்கிரஸ் வெளியீடு)

(26 பக்கத் தொடர்ச்சி)

பண்ணைக் கைத்தொழிலில் அபரிமிதமான வெளியீடு காணப்பட்டமையே இந்த மந்த நிலைக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். பறவைகளின் தொகை 22 சதவீதத்தால் அதிகரித்தமையை அடுத்தே உற்பத்தி இங்ஙனம் பெருகலாயிற்று. உற்பத்தியிலும் விலைமட்டங்களிலும் காலத்துக்கு காலமும், சுழல்முறையிலும் அவ்வப்போது நிகழும் மாற்றங்களைத் தவிர, முட்டை, கோழி இறைச்சி, என்பவற்றுக்கான சந்தை 6 சதவீத வளர்ச்சியுடன் சார்புரீதியில் நிலையாக எப்பொழுதும் இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பதனை இந்த ஆராய்ச்சிப்பரிசீலனை எடுத்துக் காட்டியது. எனினும், கோழிப் பண்ணைப் பொருட்களின் உற்பத்தி/நுகர்வு மட்டங்களில் (1987-ல் நிகழ்ந்ததைப் போன்ற) ஏதாவது முக்கிய சமமின்மை நிலை ஒன்று உருவாகினால், அது சில வேளைகளில் உற்பத்தியாளர்/நுகர்வோருக்கு கடுமையான கஷ்டங்களைத் தோற்றுவித்து விலை மட்டத்தையும் பாதிக்கும்.

கோழிப்பண்ணை உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான கேள்வியும் விலை மட்டங்களும் சார்புரீதியாக நிலையாக இருப்பதனால் உற்பத்தியாளர் இலாப எல்லையை நிர்ணயிக்கும் பிரதான காரணியாக தீனியே இருந்து வந்துள்ளது. பொதுவாக கோழிப் பண்ணைகளின் இலாப எல்லைகளும், வியாபாரத்தின் அளவும் எப்போதும் உயர் மட்டத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிறது. என்றாலும், கோழிப் பண்ணைகளின் இலாப மட்டம் பண்ணைகளின் அளவைப் பொறுத்து வேறுபடுகிறது. உற்பத்தி மட்டம், உள்ளீடுகளுக்கான பிரதியீடுகள் கிடைக்கும் அளவு, பயன்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்பம் போன்ற காரணிகளில் இது தங்கியிருப்பதுடன், பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிலைமை பெரிய பண்ணைகளுக்கு சாதகமாகவே இருந்து வருகிறது.

பணவீக்கம்

1. பணவீக்கம் என்பது பொருளாதார இயல் துறையில் பரவலான கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும், கலந்துரையாடலுக்கும் உட்பட்ட ஒரு பதமாகும். பணவீக்கத்துக்கு வரைவிலக்கணம் சொல்வதிலும், அதற்கான காரணங்களை விவரிப்பதிலும் பல்வேறு பொருளியல் அறிஞர்களும் பல்வேறு வித்தியாசமான கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். பணவீக்கம் என்பது நீண்டகால ரீதியில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பொது விலைமட்டம் உயர்ந்து செல்லும் ஒரு நிலை என்பதனை பெரும்பாலான பொருளியல் வல்லுனர்கள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். எந்தப் பொருளாதாரத்திலும் குறுங்கால விலையதிகரிப்புக்கள் பரவலாக காணப்படுவதனாலேயே, நீண்ட கால ரீதியில் தொடர்ச்சியாக உயர்ந்து கொண்டு செல்லும் விலைமட்டம் மீது இங்கு கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, காலநிலை மாற்றங்களாலோ அல்லது நெருக்கடி நிலைமைகளின் விளைவாகவே சடுதியாக விலைகள் உயர்ந்து செல்ல முடியும்.

2. பணவீக்கத்துக்கான காரணங்களை விளக்குவதற்கும் அதன் மூலம் அதற்கு வரைவிலக்கணம் வழங்குவதற்கும் பொருளியல் அறிஞர்கள் இதுவரையில் மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளை பிரதானமான மூன்று கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் எடுத்துக்காட்ட முடியும். அவையாவன:

- (i) பண அளவிலான கருதுகோள்.
- (ii) கேள்வித்தூண்டல் பணவீக்கம் மற்றும் செலவுத்தூண்டல் பணவீக்கம் என்பன குறித்த கருதுகோள்கள்.

(iii) அமைப்பு வாத கருதுகோள்கள்.

பொருளாதாரமொன்றில் பண நிரம்பலுக்கும் பொது விலைமட்டத்துக்கும் இடையில் நெருக்கமான தொடர்பு நிலவி வருகிறது என்பதனையே பண அளவிலான கருதுகோள் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சில மாறிகளை கவனத்தில் கொண்டு, எர்வின் பிஷர் இக்கருதுகோளை முதலில் முன்வைத்தார். அவர் உருவாக்கிய சமன்பாடு $(MV=PT)$ "செலாவணி சமன்பாடு" என்றழைக்கப்படுகிறது. இங்கு M = பணத்தின் அளவு, V = புழக்க வேகம், T = கொடுக்கல் வாங்கல் அளவு, P = பொது விலைமட்டம் என்று விவரிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு கால கட்டத்தில் ஒரு நாட்டுக்குள் செலுத்தப்பட்ட பணத்தின் தொகையும் (MV) கொடுக்கல் வாங்கல்களின் பெறுமதியும் (PT) சமமானது என்பதனையே இது காட்டுகிறது. இது தொடர்பாக V -யும் T -யும் நிலையாக இருக்கும் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில், M -க்கும் P -க்கும் இடையில் நெருக்கமான சமவிகித தொடர்பொன்றை காண முடியும். பண அளவிலான கருதுகோளின் மற்றொரு முன்னேற்றப்படியாக கேம்பிரிட்ஜ் பண அளவு மாதிரி முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்விதம் புதிதாக விருத்தி செய்யப்பட்ட கேம்பிரிட்ஜ் சமன்பாடு $M=KPO$ எனக்குறிக்கப்படுகின்றது. O - என்பது தேசிய தேசிய உற்பத்தியை குறிப்பதனால் PO - என்பது முழு தேசிய உற்பத்தியினதும் பெறுமதி என்று விளக்கம் கூற முடியும். ஒரு நாட்டின் பண நிரம்பல், அந்நாட்டின் தேசிய உற்பத்திப் பெறுமதி பணநிலுவை விகிதத்தினால் (K) பெருக்கினால் கிடைக்கும் தொகைக்குச் சமனானது என்பதே இந்தச் சமன்பாட்டின் அடிப்படை கருத்தாகும். பண நிலுவையாக வைத்துக்கொள்ள விரும்பும்

தொகையை நிர்ணயிக்கும் பணநிலுவை விகிதம் பணப்புழக்க வேகத்தின் எதிரிடை என்று வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகிறது. இங்கும் கூட K -மற்றும் O - என்பன நிலையாக இருக்கும் என்ற எடுகோளின் மேல் M - மற்றும் P - என்பவற்றுக்கான சமவிகித தொடர்பினை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

பணவீக்கத்துக்கு வழிகோலும் காரணங்களை அடிப்படையாக கொண்டே கேள்வித்தூண்டல் பணவீக்கம், செலவுத்தூண்டல் பணவீக்கம் என்பன குறித்த கருதுகோள்கள் தோன்றியுள்ளன. இறுதி உற்பத்திக்கான மொத்தக் கேள்வியில் அதிகரிப்பு ஏற்படும் போதே இதன்படி கேள்வித்தூண்டல் பணவீக்கம் தோன்றுகிறது. மொத்தக் கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு, உற்பத்திக் காரணிகளின் கேள்வியதிகரிப்புக்கு வழிகோலுவதுடன் அதன் மூலம் உற்பத்திக் காரணிகளின் விலையுயர்வும் அதனையடியொட்டி இறுதி உற்பத்தியின் விலையுயர்வும் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பேற்படுகிறது. இதன்படி, இறுதிப் பொருட்களுக்கு அபரிமிதமான கேள்வியின் விளைவாகவே பணவீக்கம் தோன்றுகிறது. சம்பளங்கள் அதிகரிப்பதற்கும் விலைமட்டம் உயர்ந்து செல்வதற்கும் இடையில் நேரடியான தொடர்பு காணப்படுவதனையே செலவுத்தூண்டல் பணவீக்க கருதுகோள் எடுத்து விளக்குகிறது. இதன் பிரகாரம், கூடிய கேள்வி காணப்படாத சந்தர்ப்பங்களிலும் கூட, தொழிற் சங்கங்களின் நெருக்குதல்களால் சம்பளங்கள் உயர்ந்து செல்வதன் விளைவாக பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் உற்பத்திச் செலவு உயர்ந்து சென்று அதற்கூடாக பணவீக்கம் தோன்றுகிறது. பணவீக்கம் மீண்டும் மீண்டும் சம்பள அதிகரிப்புகள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அமைவதனால் இச்செயற்பாடு "சம்பள விலைச் சுழலாக" தொடர்ந்தும் நிகழ்ந்து வருகிறது.

றது என்பது இக்கோட்பாட்டாளர்களின் கருத்தாகும். கேள்வித் தூண்டல் பணவீக்கம் குறித்த கருதுகோளை பேணும் பொருளியலறிஞர்கள், நாணய, நிதிசார் உத்திகளுக்கூடாக மொத்தக் கேள்வியை (முதலீடுகள் + நுகர்வு) குறைப்பதே இதற்கான பரிசாரம் எனக் கூறுகின்றனர். செலவுத் தூண்டல் பணவீக்க கருதுகோளை ஆதரிக்கும் பொருளியல் அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, சம்பளக் கொள்கை மூலம் தொழிற்சங்கங்களை கட்டுப்படுத்துவதே பணவீக்கத்தை தடுப்பதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கையாகும்.

பணவீக்கம் குறித்த அமைப்பு வாத கருதுகோள்கள் பெரும்பாலும் நடப்பு நிலைமைகளை கவனத்தில் எடுத்ததன் மூலம் தோன்றியவையாகும். குறிப்பாக, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை உள்ளிட்ட குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்பட்ட நீண்டகால பணவீக்க நிலைமைகள் இப்புதிய கருதுகோள்கள் தோன்றுவதற்கு காரணமாயமைந்தன. அமைப்பு வாத பொருளியல் அறிஞர்கள் பணவீக்கம் குறித்த முன்னைய கருதுகோள்களை நிராகரிக்கிறார்கள். பொருளாதார முறைகளில் காணப்படும் அமைப்பு ரீதியான பலவீனங்களின் நேரடி விளைவாகவே பணவீக்கத்தை இவர்கள் காண்கிறார்கள். இதன்படி பணவீக்கத்துக்கு வழிகோலும் அமைப்பு ரீதியான காரணிகள் தேசிய, சர்வதேசிய என இரு பிரிவுகளில் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. தேசிய மட்டத்திலான காரணிகளாக இறுக்கமான வழங்கல் நிலை, காரணிகளின் தேக்கம், விலையமைப்பின் குறைபாடுகள், பின்தங்கிய தொழில் நுட்பம் போன்றவற்றைச் சுட்டிக் காட்டமுடியும். இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகள் உயர்ந்து செல்வதே சர்வதேச மட்டத்திலான காரணிகளில் மிக முக்கியமானதாகும். குறைவிருத்தி நாடுகளால் இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகள்

மீது எந்தச் செல்வாக்கையும் பிரயோகிக்க முடிவதில்லை. இதன் விளைவாக இந்நாடுகளின் வெளிநாட்டு வர்த்தக விகிதம் தொடர்ச்சியாக சீர்குலைந்து கொண்டு வரும் அபாயம் காணப்படுகிறது. அதாவது, இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகள் தொடர்ந்து அதிகரித்துக்கொண்டு போகும் அதே வேளையில், ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கான விலைகளில் படிப்படியான வீழ்ச்சிப் போக்கொன்று தெரிகிறது. இந்நிலைமைகள் செலாவணி நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிப்பதால் செலாவணி, இறக்குமதிக்கட்டுப்பாட்டுக்கொள்கைகளை செயற்படுத்த வேண்டிய தேவை எழுகிறது. இது இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுப் பொருட்களின் விலைமட்டம் உயர்வதற்கு வழிகோலுகிறது. ஆகவே, அமைப்பியல்வாத கருதுகோள்கள்படி, மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் பணவீக்கம் வெறுமனே உள்நாட்டுக்காரணிகளால் மட்டும் தோன்றுவதல்ல. மாறாக, சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பில் காணப்படும் சமமின்மைகளின் விளைவாகவே அது தோன்றுகிறது.

3. இலங்கை மூன்றாவது மண்டலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நாடாக இருப்பதுடன், அது எதிர்நோக்கியிருக்கும் பொருளாதார பிரச்சினைகளில் பணவீக்கம் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இலங்கையின் பொது விலை மட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் போக்கினையும், அளவினையும் கணிப்பதற்கு உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிடப்படும் மூன்று சுட்டெண்களை பயன்படுத்த முடியும். அவையாவன: கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண், மொத்த விலைச் சுட்டெண், எடுகோள் விலைச் சுட்டெண் என்பன. இவை தவிர வெளியிடப்படாத இரு விலைச் சுட்டெண்கள் உண்டு. அவையாவன: விசேஷ நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண், மத்திய வங்கியின் வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் என்பனவாகும். கீழேயுள்ள அட்டவணை கடந்த சில வருடங்களில் விலைச் சுட்டெண்களின் போக்கினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கடந்த தசாப்தத்தில் இலங்கையில் பணவீக்கம் துரிதமாக உயர்ந்து சென்றுள்ளது என்பதனை இச் சுட்டெண்கள் காட்டுகின்றன. நீண்ட கால ரீதியில் வீக்கப் போக்கு உயர்ந்து செல்லும் ஒரு நிலையே இங்கு தென்படுகிறது. மூன்றாம் குறிப்பிட்ட கருதுகோள்கள் அனைத்தினதும் கூட்டான ஒரு விளைவினாலேயே இலங்கையில் துரித வேகத்தில் பணவீக்கம் நிகழ்ந்து வந்திருக்கிறது. இதில் ஒவ்வொரு கருதுகோள்காரணியின் பங்களிப்பையும் தனித்தனியாக எடுத்துக்காட்டுவது கடினமாகும். எனினும், இதில் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளை தேசிய, சர்வதேசிய காரணிகளாக இரு பிரிவுகளாக பிரிக்க முடியும். வீக்க மூலங்களிலிருந்து வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை நிதிப்படுத்தப்பட்டமை, பாரிய அளவில் மூலதன முதலீடுகள் இடப்பட்டமை, தனியார்துறைக்கு பெருமளவில் கடன்கள் வந்து சேர்ந்ததனால் பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, உள்நாட்டு விலைக் கட்டுப்பாட்டு சட்டவிதிகள் எளிதாக்கப்பட்டமை, உள்நாட்டு அரசியல் நெருக்கடி மற்றும் பாதகமான காலநிலை போன்றவற்றை உள்நாட்டுக் காரணிகளாக கூறமுடியும். சர்வதேசிய காரணிகள்; இலங்கை ரூபாவின் வெளிப்பெறுமதி கடுமையாக வீழ்ச்சிகண்டமை, அடிப்படை நுகர் பொருட்கள் மற்றும் நடுத்தர முதலீட்டுப் பொருட்களின் சர்வதேச விலைகள் உயர்ந்து சென்றமை, உலகின் வேறு நாடுகள் மேற்கொண்ட சில எதிர் நடவடிக்கைகள் போன்றன. சில உள்நாட்டுக் காரணிகளை நாணய, நிதிக் கொள்கைகள் மூலம் ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்த முடியுமாயினும், சர்வதேச பொருளாதார சூழலின் விரும்பத்தகாத செல்வாக்குகளினால் நேரிடும் தாக்கங்களை கட்டுப்படுத்துவது மிகக் கடினமான காரியமாகும். குறிப்பாக, தேசிய, சர்வதேசிய என்ற இரு பிரிவுகளிலும் அடங்கும் அமைப்பு ரீதியான பலவீனங்களை குறுங்குர்வ தீர்வுகள் மூலம் வெற்றி கொள்வது எளிதான காரியமல்ல.

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக "பொருளியல் நோக்கை" வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 300 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 800 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை
ரூ. 7.50
வருட சந்தா விலை
ரூ. 90.00

**பொருளியல்
நோக்கு**

**மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு**

